

TAANIELI RAAMAT

1. PEATÜKK

Vajatakse terveid ja kenasid noormehi.

Taanieli 1:1,2 ütleb: Juuda kuninga Joojakimi kolmandal valitsemisaastal tuli Paabeli kuningas Nebukadnetsar Jeruusalemma alla ja piiras seda. Ja Issand andis tema kätte Juuda kuninga Joojakimi ja osa Jumala koja riistu, ja ta viis need Sinearimaale oma jumalakotta; ta viis riistad oma jumala varakambrisse.

Mõõgad välkusid metsikult Egiptuse ja Baabülioni vahel, kes olid kaks suurt militaarset hiiglast Lähis-Idas, mil 7. sajand enne Kristust jõudis lõpule. Jõhkrad lahingud nende kahe väe vahel oli nähtav tõestus, et kumbki pool oli valmis haarama kontrolli oma maailma osa üle. Iga jälgija siis - või ajaloolane täna – teadis, et otsustav lahing ei saa enam kaugel olla, milles lõplik võitja paneb vastase põgenema. Ja nii täpselt juhtuski.

Oli 605. aasta enne Kristust varane suvi. Suur Baabülioni armee, Nebukadnetsari juhtimisel – kroonprints – ründas Egiptuse vägesid kohas nimega Carchemish ja Baabülioni linna Eufraati jõe kaldal (vaata Jeremija 46 detailseks ülevaateks). See oli lüüasaamine egiptlastele, kes sunniti naasma omale maale oma haavu lakkuma. Ennenähtamatu maailma domineerimisega, babüloonlased omasid nüüd vaba voli astuda valveta Palestiina aladele. 605. aasta suveks enne Kristust nad maadlesid Jeruusalemma kontrollimise pärast. Ja siit meie lugu algabki.

Peale Nebukadnetsari isa surma, lühikest aega pärast massilist võitu, Nebukadnetsar tormas koju, et teda kroonitaks Baabülioni kuningaks. Kuid ta ei tulnud Baabülioni tühjade kätega. Tema sadulakotid olid täis suuri varandusi ja väärisanumaid – paljud võetud Jeruusalemma pühast templist. Tema ebajumalikud käed olid röövinud Jumala koda, otsene Püha Jumala mõnitamine, babüloonialik kõrvakiil juutidele, nende traditsioonidele ja kõigekõrgemale Jumalale.

Võimalus kompromissiks.

Kuid mees, kellest pidi saama kuningas, ei tulnud ainult kulla, hõbeda ja templi varandusega. Selle varanduse hulgas oli ka inimesi – noori, sitkeid Iisraeli poegi, kes võeti nende armsalt kodumaalt ja toodi Baabülioni. Kuid need olid sõjareeglid: kaotad lahingu, tee mida su vallutaja ütleb. Nende noormeeste seas oli aga noor juudipoiss nimega Taaniel.

Taanieli 1:3-7: Ja kuningas käskis Aspenast, ülemteenrit, et ta tooks Iisraeli lastest, niihästi kuninglikust soost kui suursuguste hulgas, noori mehi, kellel ei oleks ühtegi kehalist viga ja kes oleksid ilusa välimusega, kes oleksid taibukad kõigis teadustes, targad ja arusaajad, ja kes oleksid kõlblikud teenima kuningakojas; ja neile pidi ta õpetama kaldea kirja ning keelt. Ja kuningas määras neile igapäevase osa kuninglikust roast ja veinist, mida ta ise jõi; ja nõnda pidi neid kasvatatama kolm aastat, et nad selle järel võiksid astuda kuninga teenistusse. Ja nende seas olid Juuda lastest Taaniel, Hananja, Miisael ja Asarja. Ja ülemteener pani neile nimed: ta nimetas Taanieli Beltsassariks, Hananja Sadrakiks, Miisaeli Meesakiks ja Asarja Abednegoks.

Vanusele vaatamata tark.

Taaniel leidis end vangistatuna võõral maal, õppides kaldea keelt. Taaniel pidi omaks võtma reaalsuse, et ta oli nüüd vallutatud inimeste liige, sunnitud mitte mõtlema kui juut, vaid kui babüloonlane, selge nõudega, et ta annaks oma täieliku liidu Baabülioni jumalatele. See oli Taanielile raske katsumus.

Kuid Taaniel oli enam kui adekvaatselt valmis oma uueks eluks. Olles pärinenud kuninglikust soost, Taanieli oli juba treenitud palee teenistuseks – isegi oma noores eas. Ta ei olnud kaasa haaratud hiilgusest ja olukordadest ja ka mitte rasketest kursustest, mida tema ja ta sõbrad pidid tegema astronoomias, ajaloo, mütoloogias ja astroloogias. Kullatud troonis samuti ei paelunud teda – ta oli seda kõike ennegi näinud.

Nebukadnetsar lihtsalt ei teadnud, mis oli tema kätes: Taaniel võis paista kui iga teine tugev, võimekas juudipoiss väljastpoolt, kuid kuningas ei suutnud märgata, kes Taaniel tegelikult oli seestpoolt – Jumalamees, ustav ja truu oma Loojale. Nii vankumatu oli Taanieli õigus, et isegi saastunud Baabülioni keskkonnas ta leidis tee, et olla kasulik Jumalale – midagi, mida me jälgime uuesti ja uuesti, mil meie lugu avaneb.

Paganrahvaste ajad.

Nüüd siin on iva, mida ma tahan varem mainida, kuna see saab olema kriitiline meelepidamiseks, mil me koos reisime selles hämmastaval prohvetlikul teel. Taaniel on selgesti prohvet „paganrahvaste aegadest“. See on oluline, kuna paganrahvaste ajad jätkuvad kuni paganrahvaste maailma valitsemise hävinguni.

Taaniel on peale paganrahvaste prohveti ka oma rahva prohvet, juutide. Kui Nebukadnetsar tõi anumad oma jumala varakambrisse, siis see oligi „paganrahvaste aegade“ algus, mis kestab kuni Messia tagasitulemiseni. Sulle võib meenuda, mida Jeesus ütles Luuka 21:24-s: Ja nad langevad mõõgatera läbi ja nad viiakse vangi kõigi rahvaste sekka, ja Jeruusalemm jääb paganatele tallata, kuni paganate ajad saavad täis.

See saab olema korduv teema läbi nende artiklite. Kaasaegsemalt öeldes Jeesus ütles nii: Jeruusalemma saavad alati kontrollima paganad – väljaarvatud lühikesel pausil – kuni Mina tulen tagasi. Seega 586. aastal enne Kristust, Nebukadnetsar võttis Jeruusalemma ja paganate valitsemine algas.

Sellest ajast alates on Jeruusalemm paganate kontrollida, ühe erandiga – aeg, mis eelneb Kristuse tagasitulemisele, mil Ta saab rajama tuhande aastase kuningriigi. See erand ilmnis imelise võidu läbi, mil juudi armee vallutas Jeruusalemma kuue päevase sõjaga 1967. aasta 5.-10. juunil. Pärast seda sõjalist vallutust oli Jeruusalemm juutide kätes esimest korda 2553 aasta jooksul.

1967. aasta võit alustas mahaloendust Messia tagasitulekuks. Siin on miks see nii on. Just enne kui Kristus ilmub Õlipuumäele, et rajada oma imeline kuningriik, kõik paganrahvad saavad kogunema Megiddo orgu ja siis marssima Jesofati orgu ajaloo suurimaks rünnakuks Jeruusalemma vastu. Sel ajal paganad ajutiseks vallutavad selle linna tagasi.

Kuid nende võit on lühike, kuna siis Kristus ilmub ja hävitab paganate armeed, tuues paganate ajad kohutava lõpuni. Kristus saab siis valitsema Jeruusalemmast, maailma pealinnast tuhat aastat (vaata Ilmutuse 16:16; Joel 3:2 ja Sakarja 14:2-16).

Nüüd siin on väide. Paganad ei saa marssida Jeruusalemma vastu ja võtta seda maa viimase lahingu ajal, mil juudid ei kontrolli seda linna. Juudid peavad siis valitsema seda linna, et see rünnak saaks toimuda. See pärast ongi see kuue päevane sõda prohvetlikult nii tähtis – see valmistas tee Harmagedooni lahinguks ja Kristuse naasmiseks. Ma annan sulle loo lõpu esimesena, kuid ma arvan, et see on tähtis sulle teada, mil me vaatame Taanieli Raamatu mõju ajaloole.

Noor mõjutustega mees.

Kas kuningas Nebukadnetsar teadis või mitte, noor Taaniel, arvatavast mitte vanem kui seitseteist aastat, oli teismeline ilma etteheideteta. Ühtki kurja motiivi ei ole märgatud Taanieli juures Pühakirjas. Taanielil oli hea mõju oma kolme sõbra üle, kelleks olid Hananja, Miisael ja Asarja. Ka nemad hakkasid näitama puhtust, mida Jumal soovib kõigi jaoks, noorele ja vanale. Tarkuse tõttu sai Taanielist mentor oma kolmele sõbrale.

Pühakiri ütleb meile Taanieli 1:4-s, et Hananja, Miisael ja Asarja olid juba intelligentsed poisid, kuid nende teadmised olid ikka kaugel täiskasvanu mõistusest, et kuidas omandada õpitud. Kui Taanieli igapäevaste mõjutuste tõttu need Heebrea poisid näitasid palju enam kui ainult faktide kogumist, nad teadsid, kuidas usaldada Jumalat ja kasutada neid fakte tänu Jumala Vaimule, kes oli nende kohal. Nad samuti olid täitmas prohvetearingut, mis on kirjas Jesaja 39:7, mis avalikustas, et Juuda kuningliku perekonna järeltulija saab olema vangistatud Baabülonis ja kus nad hoiavad kõrget ametit kuninga palees. Nii täpselt juhtuski.

Poisid, ei tohi olla neid juudi nimesid.

Kuid Nebukadnetsaril oli probleem. Tal olid juudipoisid, juudi nimedega, Baabüloni palees ja ta mõtles välja midagi selle vastu – eriti kuna nende nimed hüüdsid liidust nende Jumalaga. Nimi Taaniel tähendab „Jumal on kohtunik“. Hananja tähendab „Jumal on armuline“. Miisael tähendus varustab meid küsimusega: „Kes on, mis Jumal on?“ Asarja nimi on pidev meeldetuletus Jumala armust, tähendades „Jehoova on aidanud.“ Nebukadnetsar ei saanud lubada selliseid nimesid kajamas oma palees, seega ta muutis Taanieli Beltsassariks, Hananja Sadrakiks, Miisaeli Meesakiks ja Asarja Abednegoks.

Nebukadnetsar oli meister kiiresti parandamises. Tema kuninglik loogika oli, et kui ta muutis nime, saab ta ka isikut muuta. Kuid mida kuningas ei taibanud, oli see, et sa saad muuta inimese nime nii palju kui tahad, kuid sa ei muuda inimese südant. Seega need nimemuutused oli pelgalt kosmeetilised ja mul on tunne, et kui need poisid olid oma tubades, privaatsuses, nad ikka nimetasid teineteist oma õigete nimedega.

Need hiilgavad juudipoisid armastasid oma Jumalat, julgelt kuulutama Tema ligiolu nende eludes kolm korda päevas palvetades – aknad pärani lahti. Nad ei hoolinud sellest, kes neid võis kuulda palvetamas ja kes nägi neid pea taeva poole tõstetuna. Nad armastasid oma Jumalat ja nad austasid Teda iga hinnaga. Nad austasid kuningat, kuid neil oli suurem Jumal keda teenida. Ajaloo suurimas protsessis nad nõustusid jääme vankumatuteks oma usus, isegi kui see tõi kaasa elu ähvardavaid riske.

Taanieli 1:8-16: Aga Taaniel otsustas oma südames ennast mitte rüvetada kuninga rooga ja tema joodava veiniga, ja ta taotles ülemteenrilt, et tal poleks vaja ennast rüvetada. Ja Jumal laskis Taanielil leida heldust ja armu ülemteenri ees. Aga ülemteener ütles Taanielile: «Ma kardan, et kui mu isand kuningas, kes on määranud teie roa ja joogi, näeb teie palged olevat viletsama välimusega kui teistel teieaalistel noortel meestel, viib see mu pea hädaohtu kuninga ees.» Siis ütles Taaniel ülevaatajale, kelle ülemteener oli määranud Taanielile, Hananjale, Miisaelile ja Asarjale: «Tee ometi oma sulastega kümme päeva katset, et meile antakse süüa taimetoitu ja juua vett! Siis võrreldagu sinu juuresolekul meie välimust ja nende noorte meeste välimust, kes söövad kuninglikku rooga, ja selle järel talita oma sulastega, nagu sa heaks arvad!» Ja ta kuulas neid selles asjas ning katsetas nendega kümme päeva. Aga kümne päeva pärast näis nende välimus ilusam ja ihu priskem kui ühelgi neist noortest meestest, kes sõid kuninglikku rooga. Siis ülevaataja võttis nende roa ja nende joodava veini ära ja andis neile taimetoitu.

Ebatõenäoline treeningtoit.

Esimene katsumus oli see, et mida süüa hommikuks, lõunaks ja õhtusöögiks. Kujutle neid uskumatuid toite, mis olid saadaval Taanielile ja ta sõpradele. Maitsvad hõrgutised. Liha, kana, vein ja puuvili serveerituna kuld- ja hõbekandikuil. Kuninga parim. Kes oleks küll saanud keelduda sellisest elustiilist? Alustuseks, neli noort meest nimedega Beltsassar, Sadrak, Meesak ja Abednego. Nad otsustasid oma südameis, et nad ei hakka sööma rikast, rasvast, kõrge kolesterooliga toitu kuninga laualt.

Kuid oli teine põhjus, miks nad keeldusid sellest: kuninga toitu oldi juba ohverdatud Baabülioni jumalale Mardukile ja süüa seda kuninga toitu oleks teise käsu rikkumine. Nad teadsid, mida 2.Moosese 20:4,5 ütles: Sa ei tohi enesele teha kuju ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega sellest, mis on all maa peal, ega sellest, mis on maa all vees! Sa ei tohi neid kummardada ega neid teenida, sest mina, Issand, sinu Jumal, olen püha vihaga Jumal, kes vanemate süü nuhtleb laste kätte kolmanda ja neljanda põlvni neile, kes mind vihkavad.

Kuid see tekitas probleemi. Need neli poissi olid treeningus – ja Nebukadnetsar ja tema treenerid olid ülemusteks. Neile anti karmid korraldused järgida Baabülioni reegleid, mitte juutide omi. Ei midagi sündsat siin. Kuid – ja see on miks ma loodan, et noored inimesed on lugemas seda artiklit kuna see on nii paljudelt külgedelt noortele mõeldud artikkel – Taaniel leidis ikka soosingut eunuhhide printsilt. Iseloom on see mis loeb. Jäädes oma põhimõtete juurde kui keegi teine ütleb et teha midagi, mis ei tooks au Jumalale, on see mis võidab päeva.

Selleks oli nüüd Melsar, vastutav eunuhh, kel oli probleem. Tema töö ja tema elu olid ohus. Ta oli eriline ülesanne – et tema vastutusel järgiks reegleid, juhiseid, teeksid mida neile öeldakse ja sööksid kuninga toitu nagu teised juudipoisid. Mis saab selles nii halba olla! „Tulge mehed, palun,“ ma peaaegu kuulen teda ütlemas. „Mulle meeldib see töö ja ma ei taha sattuda sekeldustesse peaeunuhhiga.“ Ma olen kindel, et Taaniel ja tema sõbrad kuulasid oma eunuhhist sõpra kaastundliku südamega, kuid nad jäid ikka ustavaks oma Jumala kavale nende eludes.

Käitudes kui härrasmees.

Siin on osa, mida ma armastan. Selle asemel, et pakkuda Melsarile keelepeksu, Vana Testamendi õpetus õelusest andmaks head toitu halbadele jumalatele nagu Marduk, Taaniel tegi midagi palju efektiivsemat: ta proovis alternatiivi. Ta pakkus eunuhhile valikut: „Proovime teisi variante ja vaatame, mis juhtub.“ Taaniel tuli lagedale kümne päevase plaaniga. Ja mis oli selle plaani olemus?

Süüa ainult taimetoitu – teisesõnadega ube. Ube. Mitte liha, kala, eksootilisi vilju, magustoite, veini, vaid ube...ja vett. Ma võin näha Melsari nägu muutumas kahvatuvalgeks. „Ube! Meil on lina ja sina tahad ube?“

Taaniel ja tema sõbrad kinnitasid oma otsust ja nende dieediplaan võeti vastu. Mil ülejäänud juutidest vangid jõid veini ja sõid kuninga palees, Taaniel ja tema kolm sõpra sõid ube – ja hämmastavalt muutusid nad sellest tugevamaks ja tervislikumaks mõistuselt ja ihuliselt päev päevaga. Nad usaldasid, et nende Jumal teeb neid tervemaks ja tugevaks. Ja kui see kümme päeva sai läbi, me loeme: Aga kümne päeva pärast näis nende välimus ilusam ja ihu priskem kui ühelgi neist noortest meestest, kes sõid kuninglikku rooga. Siis ülevaataja võttis nende roa ja nende joodava veini ära ja andis neile taimetoitu (salmid 15,16).

Jätkame Taanieli raamatu esimese peatüki õppimist. Taanieli 1:17-21 ütleb: Ja Jumal andis neile neljale noorele mehele igasuguses kirjas ja teaduses tarkust ja taipu, Taaniel mõistis aga igasuguseid nägemusi ja unenägusid. Ja kui need aastad olid möödunud, mille järel kuningas oli käskinud nad enese ette tuua, viis ülemtener nad Nebukadnetsari ette. Ja kuningas rääkis nendega, ja nende kõigi hulgast ei leidunud Taanieli, Hananja, Miisaeli ja Asarja sarnast, nõnda tulid nad kuninga

teenistusse. Ja kõigis teaduse ja tarkuse asjus, milles kuningas neid küsitles, leidis ta nad olevat kümme korda üle kõigist ennustajaist ja nõidadest, kes olid kogu ta kuningriigis. Ja Taaniel jäi sinna kuningas Koorese esimese aastani.

Nendes ubade väes peab midagi olema. Kuid kümme päeva? Ma usun, et see on ainus dieet, millest ma pole kuulnud tänapäeva dieediprogrammidest. Muidugi need oad ja vesi ei teinud midagi teisiti – see toit oli lihtsalt näide ustavusest Jumalale.

Nüüd kui see eksperiment oli läbi, Taaniel ja tema sõbrad alustasid keskendumist veel tõsisemale asjale – Jumala poole palvetamisega, et Ta aitaks neil välja arendada nende annid ja tarkuse, võime eristada tõe vigadest ja teha vahet tõelise ja valeliku unenäo vahel. See oli palju kanda noortele õlgadele, kuid Jumal oli ustav oma nelja õiglase teenijaga ja Ta andis neile rohkem tarkust ja teadmisi kui nad oleks ette kujutanud.

Paljudest parim.

Me võime kindlalt oletada, et Taaniel ja tema kaaslased ei söönud kuninga lauas kogu oma kolme aastase treeningu jooksul. Kui kuningas vaatas Taanieli ja tema kaaslasi, ta taipas, et tema õukonnas pole ühtki nii tervet inimest kui need Heebrea poisid. Nad olid tõestanud Jumalale ustavaks jäädes, et Jumal oli nad saatnud kuninga paleesse ja et nad oli pühendunud oma Jumala teenimisse.

Kuningas ruttu taipas seda ja kõigis teaduse ja tarkuse asjus, milles kuningas neid küsitles, leidis ta nad olevat kümme korda üle kõigist ennustajaist ja nõidadest, kes olid kogu ta kuningriigis (Taanieli 1:20).

Sõnum tänapäevaks.

Mis on siin see täpne sõnum Jumalalt meile? Ma usun Jumal tahab, et me mõistaks, et meie taevane Isa tahab, et me oleks ustavad, vaatamata meie olukordadele. Mis siis oleks kui Taaniel ja tema sõbrad oleks läinud kompromissile selle võõra keskkonnaga? Mis siis oleks olnud, kui nad mänginud nende võõraste jumalatega, hooranud sealsete naistega ja võtnud vastu Babüloonia elustiili? Kui nad oleks võtnud kergema tee, siis nad poleks olnud kasulikud sulased. Lihtsalt veel neli vangi oma aega istumas.

Siis kuningas poleks kunagi neid asutanud, öeldes: „Ma vahetaks kümme oma parimat maagi ja astroloogi ühe mehe vastu nende seast, kel on natuke üleloomulikku väge.“ Kümme korda parem! Milline tunnustus. Milline kindlus tööle edasi jäämiseks. Ja milline Jumala poolt antud võimalus Taanielile ja tema sõpradele hakata mõjutama kuningat ja kogu kuningriiki kõrgemal tasemel. Kõik see leidis aset nelja noore Jumalat kartva mehe tõttu, kes olid täidetud Jumala Vaimuga ja olid valmis järgima Tema kärke.

Mil me läheme edasi ühel põnevalt leheküljelt teisele Taanieli Raamatus, me märkame, et väljend „jumalate vaimud“ hakkab tihti esinema. Usklikena me teame, et on ainult üks Vaim, õnnistatud Püha Vaim. Ja kui meie Päästja naaseb, siis saab olema ainult üks vägi. Maailma Nebukadnetsarid saavad nägema oma viimast päeva. Siis saab Jumalik Lunastaja tulema omade järgi. Sel päeval saab olema ainult üks võim, üks jumalik jõud ja üks Vaim. Seepärast meile meenutatakse Efeslaste 5:18-s, et saage täis Vaimu. Kreeka keelest tõlgituna see oleks „olles täidetud vaimuga“. See on pidev protsess.

Selline täitmine, mis saaks energiat anda sulle ja mulle ja mis aitaks jääda ustavaks Jumalale katsumustes. Just nagu Taaniel seisis julgelt ja kindlalt kuninga Nebukadnetsari ees, nii peame ka meie oma julgust näitama. Apostlite 1:8 ütleb: vaid te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaa ning ilmamaa äärteni.

Taanieli päevil, maailma tarkus – mis oli Nebukadnetsari maailm – pandi häbisse Jumala tarkuse ilmutamisel nende nelja noormehe elude läbi. See sama tarkus peab olema nähtav meie päevil – ajal, mis liikumised tõelise Jumala vastu on hoogustumas ja liikumas lõppstaadiumisse. Taaniel ei ole ainult prohvet minevikust ja tema raamat ei ole lihtsalt järjekordne raamat. See on meie me-peame-läbi-lugema-juhend, et näidata kuhu me oleme liikumas ning Taanieli Raamat annab meile täielikuma mõistmise viimastest päevadest ning avab suured mõistatused, alustades Nebukadnetsari hämmastava unenäoga, mida Taaniel kartmata kirjeldas.

2.PEATÜKK

Kuningriigid tulevad ja lähevad.

Marduk, Baabüloni peajumal, kandis ka nime „kulla jumal“ - midagi, mis kindlasti pälviks kuninga tähelepanu. Fakt on, väärismetall kuld oli peaaegu sünonüümne Baabüloni riigiga. Seal oli kõikjal kulda – ornamentides, teenimispaikades ja kõikjal olevates pühamutes. Isegi seinad olid kaetud selle hinnalise metalliga. Nüüd kuningas Nebukadnetsarile öeldi, et kõik see kuld saab üks päev olema minema pühitud teise kuningriigi poolt, milleks on Medo-Pärsia.

See sai hiljem ajalooliseks faktiks, et need kaks kultuuri – Medes ja Pärsia – liitusid 550. aastal enne Kristust üheks kuningriigiks, et moodustada suur maailma vägi ja võim. See oli selle kuju hõbedane osa ja õigem kirjeldus Medo-Pärsiale, kuna Medese ja Pärsia partnerlus baseerus raha võimul, mida nad kogusid maksudelt. Kuid Medo-Pärsia saab ühel päeval raiuma maha selle kuldse pea. Kuna Jumala Sõna räägib ainult tõde, me ei peaks olema üllatunud märkides, et Taanieli prohvetearing sai reaalsuseks, mil Medo- Pärsia sundis Baabüloni põlvedele militaarses vallutuses 539. aastal enne Kristust.

Kuid kuidas on kolmanda kuningriigiga, selle vasest kõhuga? Pronks sai hiljem Kreeka impeeriumi kirjeldavaks sõnaks, peamiselt kuna kreeklased kasutasid seda oma relvades. Taaniel nägi ette, et Kreeka saab üks päev valitsema. Ajalugu näitab, et Kreeka valitses omal ajal maailma. Aleksander Suure kuningriik hõlmas palju enam kui Baabüloni ja Medo-Pärsia kuningriigid. Jällegi, Taanieli prohvetearing täitus maailma ajaloos.

Rooma impeeriumi uuendamine.

Kujutle kuidas Nebukadnetsar võis reageerida selle noore prohveti uudisele. See oli vist hirmu ja uskumatusse segu. Kuid samuti me märkame, et Taaniel ei olnud veel lõpetanud ja kuningas ei katkestanud Taanieli tõlgendamist.

Pärast maailma domineerivat vasest impeeriumi kerkib esile uus – neljas, mis koosneb kahest jalast. See kuningriik saab olema Rooma oma kahe jalaga, esindades laienenud Lääne Rooma Impeeriumit, peakorteriks Rooma ja Ida Rooma Impeeriumi, peakorteriks Konstantinoopol. Ka see impeerium saab langema. Suur ajaloolane Edward Gibbon jõuliselt kirjeldas seda oma töös „Rooma Impeeriumi halvenemine ja langus“. Just enne Kristuse naasmist, see impeerium saab olema uuendatud kui rauaga segatud savi kümne varba kujul.

Ainult Jumal sai anda Taanielile selle tarkuse, mis on saamas meie jaoks reaalsuseks 21. sajandi alguses. Lähtudes Taanielist, viimane taastatud Rooma Impeerium saab olema kompromissitud kümne riigi liit, mis lõpuks viib uue maailma korra rakendamiseni maal. Miks nad tulevad kokku? Rahalise ja militaarse turvalisuse ja tugevuse pärast – midagi, mida me juba näeme Euroopa Liidus, liikumas sellise plaani poole kaelamurdva kiirusega. Seega, Nebukadnetsari kuju kümne varbaga kujutas taastatud Rooma Impeeriumi ja selle lõppu.

Märka astmelist metallide riknemist Nebukadnetsari unenäos: kullast hõbedani, hõbedast vaseni, vasest rauani, rauast savini, selge näide sellest, et ajalugu marsib edasi, inimesed ja nende kultuurid muutuvad riknenuks. Tregelles on teadlane, kes oli pälvinud tähelepanu sellega, et vähendas iga nende metalli „spetsiifilist gravitatsiooni“. Näiteks: kulla eriline gravitatsioon on 19, hõbedal 11, vasel 8,5; raual 7,8; raua ja savi segul 1,93.

Maailm, milles sina ja mina elame – maailm neljanda ja taastatud viienda kuningriigiga, prohveteeritud Taanieli poolt – saab muutuma hullemaks momendini, mil suur kivi purustab kuju jalad. See kivi on Jeesus Kristus, kellest saab mägi ja täidab kogu maa. Taanieli 2:44: Aga nende kuningate päevil püstitab taeva Jumal kuningriigi, mis jääb igavesti hävitamatuks ja mille valitsust ei anta teisele rahvale. See lõhub ja hävitab kõik need kuningriigid, aga ta ise püsib igavesti.

Kümme varvast hakkavad kõikuma.

Kogu lõpuaja sõnum on ennustatud siin Taanieli Raamatus, mõnedel juhtudel tuhandeid aastaid enne mingi sündmuse tegelikku juhtumist – just nagu rabi Shvili 1935. aastal kirjutas oma raamatus „Reckonings of Redemption.“ Kuidas sai Taaniel seda teada? Kuna Jumal on valinud avalikustama Tema saladused läbi vaimuga võitud prohvetite kaudu.

Toogem Taanieli prohvetearingu veel lähemale koju. Oli pikk intervall ajal, mil Rooma vägi hakkas langema – umbes 476. aastal – ja aasta 1947 vahel, mil kuju kümme varvast hakkasid võbelema. Esiteks, Beneluks kohtus sel aastal – Belgia, Hollandi, Luksemburg – et luua kolmest riigist liit. 1957. aastal veel kolm riiki kohtused Beneluksi riikidega – Itaalia, Prantsusmaa ja Saksamaa – kokku kuus riiki, ratifitseerides Rooma Lepingu.

Vähehaaval meie igapäevastes ajalehtedes me näeme Rooma Impeeriumi taastamist just nagu Taaniel ennustas. Aastal 1973 Inglismaa, Iirimaa ja Taani liitusid liiduga, tehes kokku üheksa liiget. Siis, 1981. aasta esimesel päeval Kreeka sai kümnendaks. Aeg, millest Taaniel prohveteeris, on kohal. Me elame viimastel päevadel ja Jeesus on peagi tulemas.

Jeesus on meie kalju.

Üks kõige sügavamõtteline sõnum neist salmidest on see, et sina ja mina ei pea muretsema meie maailma sirutamiseks. Meil on kõikvõimas Jumal, Adonai, kes on maa asjade üle kontrolli hoidmas. Jeesus on see kalju, see kivi, millele tõeline kogudus on rajatud. Meenuta Matteuse Evangeeliumi, kus Jeesus küsis apostel Peetruselt: Kelle ütlevad inimesed Inimese Poja olevat? Peetrus vastas: Sina oled Messias, elava Jumala Poeg. Ja Jeesus ütles: sellele kaljule ma ehitan oma koguduse (vaata 16:13-18). Kristus oli see kalju (1.Korintose 10:4).

Jah, kivi Nebukadnetsari unenäos, mis purustas selle kuju, on Jeesus Kristus, mis saab tabama seda taastatud impeeriumi lõpuaegadel – kümme varvast, taastatud Rooma Impeeriumi. Seega, 1981. aasta 1. jaanuaril, mil Kreeka sai kümnendaks liikmeks, meile anti selgeim märguanne siiani, et me liigume lõpuaja suunas ja peagi on oodata Kristuse tagasitulekut kui kuningate Kuningas ja isandate Issand.

Jumala suveräänsus.

Seega me võime kokku võtta, et Taanieli unenägu peatükis kaks paljastab, et Jumala Kuningriik saab peagi olema rajatud meie Päästja naasmisel. Taanieli 2:44 ütleb: Aga nende kuningate päevil püstitab taeva Jumal kuningriigi, mis jääb igavesti hävitamatuks ja mille valitsust ei anta teisele rahvale. See lõhub ja hävitab kõik need kuningriigid, aga ta ise püsib igavesti.

See kõik on hakkamas juhtuma. Just nagu kuju Nebukadnetsari unenäost sisaldas metalle, mis madaldus, mil need laskusid kullast raua ja savini, nii saab ka maailm, milles sina ja mina elame, muutuma. Mis oli Nebukadnetsari unenäo tegelik eesmärk? Näidata Jumala suveräänset valitsemist inimsuhete üle, juhtides tulevikku paganate maailma domineerimist ja selle ülimalt hävingut, et see asendada Kuningriigiga ja Kuningaga, kes saab maal valitsema igavesti (Matteuse 6:10).

Üks põhjus, miks Taanieli Raamat on nii tähtis, on see, et see varustab meid täieliku lõpuaja stsenaariumiga. Ja see kõik algab praeguse taastatud Rooma Impeeriumiga, mis ma usun on tänapäeva Euroopa Liit. Kui see episood on läbi, siis on kõik. See saab olema viimane impeerium ja see kestab viimaste päevadeni ning Antikristus saab selle ajani valitsema taastatud Rooma Impeeriumi (Ilmutuse 17:10). Ta saab olema maailma diktaator ja saab valitsema maailma sel päeval nagu kuningas Nebukadnetsar valitses oma maailma Baabülioni liidrina.

Kuid meile, kes teavad kogu seda lugu, me ei peaks kartma neid aegu, kuna „kivi käte abita mäest lahti murdus“ (2:45) on ei keegi muu kui Jeesus Kristus, Jumala võitu, meie päästja, meie päästekalju. Kui Ta tuleb tagasi, et koguda kokku enda omad, Jumal rajab Tema Kuningriigi, mis saab valitsema meie maailmas ja tuhat aastat saab olema imelisi õnnistusi, mil Issand Jeesus Kristus valitseb.

Taanieli 2:46-49: Siis kuningas Nebukadnetsar langes silmili maha ja kummardas Taanieli ning käskis temale ohverdada roahvrit ja suitsutusohvrit. Kuningas pöördus Taanieli poole ja ütles talle: «See on tõsi, et teie Jumal on jumalate Jumal ja kuningate Issand ning saladuste paljastaja, sest sina suutsid selle saladuse paljastada.» Siis kuningas ülendas Taanieli ja andis temale palju kalleid kingitusi ning pani ta valitsejaks üle kogu Paabeli maakonna ja ülem-eestseisjaks kõigile Paabeli tarkadele. Ja Taaniel palus kuningat ja see seadis Sadraki, Meesaki ja Abednego valitsema Paabeli maakonna üle; aga Taaniel jäi kuninga hoovkonda.

Taanieli Jumal on parim!

Nebukadnetsari alluvad tihti langesid näoli oma juhi ette naha, kuid kuningas ise seda tegemas, tähendas seda, et Taaniel oli tõesti tema südant tabanud. Samuti ilmneb, et Nebukadnetsar võis läbi teha mõninga vaimse progressi, tunnistades, et Taanieli Jumal on suurim ja parim kõigist jumalast. Kuningas lubas, et ta premeerib seda tarka, kes tuli tema nõudmistele vastu ja seletaks lahti tema unenäo ja Taanieli ülendati üle kogu kuningriigi.

Kuid Taaniel, olles alati ausameelne mees, ei unustanud oma sõpru ja nõudis, et kuningas annaks neile samuti võtmerollid. Tema soovile vastati. Taaniel jätkas olemast suur mõjutus kuninga õukonnas, lubades istuda kohtuniku kohale. Siiski Taaniel kunagi ei loonud kompromisse sellel võõral maal.

Läbi kogu nende sündmuste Taaniel jäi ustavaks oma Jumalale, jätkates tõe rääkimist julgelt, alati viidates Nebukadnetsarile, et Jumal üksi, mitte maised kuningad, omab tõelist väge ja võimu. Jumal ei kõigu monarhia nägemisel. Kui teebki midagi, siis vaid naerab nende mässumeelsuse üle ja Laulus 2:1-4 me loeme, kirjakoht, mis kujutab Harmagedooni lahingut: Miks paganad möllavad ja rahvad mõtleavad tühja? Ilmamaa kuningad astuvad esile ja vürstid peavad üheskoos nõu Issanda ja tema võitnud mehe vastu: «Kiskugem katki nende ahelad ja visakem enestelt ära nende köied!» Kes taevas istub, naerab; Issand pilkab neid.

Kuid kuningad jäävad kuningateks. Näiliselt lühimälu alla kannatav ohver, Nebukadnetsar läheb edasi järjekordse raevuhooga. Oma paranoia ajal ta käsib, et tema teenrid keeraksid sulatusahju temperatuuri seitse korda tulisemaks. See on kasutu püüe hävitada kolme Heebrea teismelist –

kindlasti üks kõige hämmastavam lugu Piiblis ja dramaatiline eelvaade tõelisele vihale, mis saab möllama Katsumusajal.

Kuninga unenägu...kuningas on segaduses.

Taanieli 2:1-13: Ja Nebukadnetsari teisel valitsemisaastal nägi Nebukadnetsar unenäo, ja ta vaim muutus rahutuks ning tal läks uni ära. Ja kuningas käskis kutsuda ennustajaid ja nõidu, posijaid ja Kaldea tarku, et nad seletaksid talle ta unenäo; ja nad tulid ning astusid kuninga ette. Ja kuningas ütles neile: «Ma nägin unenäo ja mu vaim on rahutu, püüdes seda unenägu mõista.» Ja Kaldea targad rääkisid kuningale aramea keeles: «Kuningas elagu igavesti! Jutusta see unenägu oma sulastele, siis me anname sulle seletuse!» Kuningas vastas Kaldea tarkadele: «Minu sõna on kindel: kui te ei seleta mulle ära unenägu ja selle tähendust, raiutakse teid tükkideks ja teie kojad tehakse rusudeks. Aga kui te seletate mu unenäo ja selle tähenduse mulle ära, saate minult ande ja kingitusi ning suurt au. Nõnda et seletage mulle mu unenägu ja selle tähendus ära!» Nad vastasid teist korda ja ütlesid: «Kuningas rääkigu oma sulastele, siis me anname sulle seletuse!» Kuningas kostis ja ütles: «Ma mõistan tõesti, et te tahate aega võita, sest te näete, et minu sõna on kindel: kui te ei seleta unenägu mulle ära, siis on teie kohta ainult see üks otsus. Te olete nõuks võtnud minu ees rääkida valelikke ja tühje sõnu, kuni ajad muutuvad. Seepärast öelge mulle unenägu, et ma teaksin, et te suudate ka selle tähenduse mulle teada anda!» Kaldea targad vastasid kuningale ja ütlesid: «Ei ole maa peal inimest, kes suudaks kuninga soovi rahuldada. Sest ükski suur ja vägev kuningas ei ole küsinud niisugust asja üheltki ennustajalt, nõialt või Kaldea targalt. Jah, asi, mida kuningas küsib, on raske ja ei ole muid, kes suudaksid seda kuningale seletada, kui jumalad, kelle eluase ei ole inimeste juures.» Selle peale kuningas ägestus ja vihastas väga ning käskis hukata kõik Paabeli targad. Kui käsk oli antud, et targad pidi tapetama, siis otsiti ka Taanieli ja tema kaaslasi, et neidki tappa.

Võibolla mõnikord sinu elus on olnud unenägu, mis oli nii närvi ajav ja hämmeldusse viiv, et see hoidis sind edasi magamast kogu ülejäänud öö. Sa üritasid välja uurida, mida see tähendas ja võibolla isegi küsisid teiste abi selle tõlgendamiseks. Kui see on juhtunud sinu ja minuga, siis me teame, et seda on juhtunud inimestega kogu ajaloo vältel.

Aastal 603 enne Kristust Nebukadnetsar nägi unenägu, mis oli nii veider, et ta kamandas oma targad enda kambrisse, et nad annaksid mõistliku seletuse sellele. Kuid kuningas nõudis samuti midagi palju keerulisemat. Ta nõudis, et talle meenutataks tema enda unenägu. Uskumatu, kas pole? Muidugi. Kuid Nebukadnetsar oli kuningas, siis tema võis teha oma enda reeglid ja mida ta tegigi, ma olen kindel.

Närvilised kõhatused ja kavalad pilgud.

Kas kuningas tõesti unustas oma unenäo sisu? Ma kahtlen selles. Ma arvan, et see oli Nebukadnetsari viis testida oma tarkasid, maage, astrolooge ja nõidu. Nii kahtlev kui ta oli, ta nõudis unenäo tõlgendust.

Kuid oli olemas oht, et mõni palee nõidadest võis anda kuningale informatsiooni, mida ta ei tahtnud kuulda. Mida see nõid siis tegi? Rääkis kahemõtteliselt? Keerutas teema ümber? Üritas võita aega juurde? Pealegi vale informatsioon oleks toonud nõiale kohutava saatuse – ta oleks siis tapetud. Kuid kui nad oleks suutnud meenutada Nebukadnetsari unenägu ja tõlgendanud seda, siis nad oleks ellu jäänud. Seega lava oli püstitatud.

Me peaaegu kuulen neid närvilisi kõhatusi ja näen neid kavalaid pilke, mil üks maag teise järel ütleb midagi järgnevat: „Oo kuningas, see on imeline idee, meie räägime teile teie unenäost – mitte et see kerge saaks olema. Äkki kuulaksid veel mõne oma sulase tõlgendust enne, äkki ma saan tulla

siis õigele tõlgendusele.“

Paranoia kubiseb.

See kuningas ei hammustanud. Ta teadis, et ta oli oma maagid ja targad nurka surunud ja ta süüdistas neid venitamises. Lõpuks, võibolla voolavast higist, nõiad ja astroloogid tulid lagedale tõega, et selline ülesanne on võimatu – kindlasti liiga suur töö targimale isikule siin maailmas ning et seda saab saavutada ainult jumalatega – kes elavad lihas. Kui tõukamine muutus lükkamiseks, nad arvasid, et jumalate kuulatamine vist ei olegi nii halb idee.

Kuid kuningas hammustas läbi nende viivituse ja muutus vihaseks. Vihahoos ta, et kõik Baabülioni targad kogutaks kokku ja hävitataks – mida me oleme näinud uuesti ja uuesti ilmalikus ja religioosses ajaloos. Kui masendus vallutab palee, päästepaadid on leitud ja need süütud on lihtsalt ära tapetud. See juhtus kui paranoiline kuningas Herodes kuulutas välja, et tuleb tappa kõik juudipoisid sealsel maal.

Me nägime seda Hitleriga, kes, üritades luua Kolmandat Reichi, tappis kuus miljonit juuti, põletas kõik raamatud, mis ähvardasid tema valitsemist. Me nägime seda just mõned aastad tagasi 1960-ndates, mil äärmiselt paranoiline riigipea Mao viskas kogu Hiina krampidesse oma nõdrameelse „Kultuuri revolutsiooniga“ - üleriigiline nõiajaht oli ainus ametlik vabandus, et tappa ja sandistada miljoneid dissidente, hävitada iga näiline asi, mis seotud iidsete traditsioonidega, mis lendasid näkku tema hübriidkommunismile ja pani Hiina ajaloo intensiivkursusele. Kas türannid siis kunagi ei õpi?

Nüüd, see võrk oli heidetud üle kogu Nebukadnetsari kuningriigi, et tuua kõik riigi targad põlvedele ja massimõrvamisele. Kuigi paistab, et Taaniel ja tema sõbrad ei kuulu sinna gruppi, nad siiski kuulusid. Kuninga manifesti suur iroonia oli see, et jälle Jumal oli sättimas lava oma suveräänsusest inimsuhetele. Samal ajal aga toimus jaht.

Taanieli 2:15-25: Ta sõnas ja ütles Arjokile, kuninga pealikule: «Mispärast on kuningas andnud selle valju käsu?» Siis andis Arjok Taanielile asjaolu teada. Ja Taaniel läks sisse ning palus kuningat, et temale antaks aega seletada unenäo tähendus kuningale. Siis läks Taaniel oma kotta ja teatas asjaolust oma kaaslastele Hananjale, Miisaelile ja Asarjale, et need paluksid taeva Jumalalt halastust selle saladuse asjus, et Taaniel ja tema kaaslased ei hukkuks koos teiste Paabeli tarkadega. Siis ilmutati saladus Taanielile öises nägemuses; ja Taaniel kiitis taeva Jumalat. Taaniel hakkas kõnelema ja ütles: Jumala nimi olgu kiidetud igavikust igavikku! Sest tema päralt on tarkus ja vägi. Tema muudab aegu ja aastaid, tema tagandab kuningaid ja tõstab kuningaid; tema annab tarkadele tarkust ja mõistlikele mõistust. Tema paljastab sügavused ja saladused, tema teab, mis on pimeduses, sest tema juures elab valgus. Sind, mu vanemate Jumalat, ma kiidan ja ülistan, et sa mulle oled andnud tarkust ja väge ja et sa nüüd oled teinud mulle teatavaks, mida me sinult oleme palunud - oled kuninga asja teinud meile teatavaks.» Seejärel läks Taaniel Arjoki juurde, kelle kuningas oli pannud Paabeli tarku hukkama; ta tuli ja ütles temale nõnda: «Ära hukka Paabeli tarku, vii mind kuninga ette ja ma seletan kuningale unenäo tähenduse!» Siis Arjok viis Taanieli kiiresti kuninga ette ja ütles temale nõnda: «Ma olen leidnud Juuda vangide hulgast mehe, kes tahab kuningale teatavaks teha unenäo tähenduse.»

Taanieli strateegia.

Nüüd me oleme hakanud nägema täisväärtuslikku Taanieli iseloomu. Kuigi ikka veel noor, oli ta oma vanusele vaatamata tark; kuigi kogenematu elualades, ta näitas, kuidas Jumal saab kasutada sulast, kes annab oma täieliku ustavuse Isale. Nüüd oli jälle Taanieli kord rahustada rahutut vett. Siin on koht, kus meie, usklikud, peame tähelepanelikult jälgima Taanieli vaimset strateegiat.

Esiteks, ta palus aega – alati hea idee, mil me püüame välja tulla lahendusega ühele elu katsumusele.

Teiseks, ta oli piisavalt julge ütlemaks, et ta saab täitma kuninga nõudmise – sellega ta lubas teha seda, mida teised targad ei suutnud. Taaniel teadis, et kui Jumal on tema poolel, siis on kõik võimalik. Ta teadis, et tema taevane Isa annab talle nõutavat taipu ajal, mil seda vaja on.

Kolmandaks – ja me tihti kukume läbi selles – Taaniel läks tagasi oma tupp ja pidas ettevalmistamata palvekoosoleku/nõupidamine oma sõpradega. Õpetussõnad 15:22 meenutab meile: Nõupidamiseta nurjuvad kavatsused, aga lähevad korda paljude nõuandjate abiga. Taaniel teadis oma kaaslaste tagasiside tähtsust – teadlikus, mis jookseb läbi kogu selle raamatu.

Taanieli palvemudel.

Nüüd ma tahan, et sa paneksid erilisel tähele Taanieli palvet – üks paljudest palvetest sellelt suurelt Jumala mehelt. Pea meeles, Taaniel juba uskus, et Jumal saab andma talle vastuse, mida ta vajab, mil ta seisab kuninga ees. Ta oli juba kinnitanud oma sõpradega ja saanud nende nõuande. Kuid Taaniel teadis, et kui ta ei palveta siiralt oma Jumala poole jumalikuks taibuks ja tarkuseks, siis ta ei oleks kunagi valmis oma ülesandeks selle paranoilise kuningaga.

Aastaid ma olen tundnud, et see Taanieli palve peaks olema palvemudel meie endi ajaks koos Jumalaga – palve, mis liigutab mind uuesti, kui ma seda loen. Taaniel õnnistab Jumalat Tema tarkuse pärast. Ta tunnistab, et maised kuningad on kui lihtne muld – ja et Jumal üksi seab üles valitsejaid ja tõmbab nad alla troonilt. Ta tunnistab, et ainult tema Jumal – mitte Marduk või teine Baabülioni iidol – annab tarkuse tarkadele.

Siis, viimases kiituse puhangus, Taaniel tänab Jumalat tarkuse eest ja väe eest, mille Ta andis oma sulasele. Taaniel tänab Jumalat – ei anna au endale – kuna tal on vastus Nebukadnetsari unenäole. Kas sa mitte ei kuule Taanieli palvet ülesehitatuna kindlustundega, mil ta liigub oma viimase crescendo poole – oma imelise aameni poole tema Jumalale?

Valmis kohtuma kuningaga?

Taaniel oli oma kodutöö teinud. Ta oli kannatlik. Ta palvetas. Nüüd oli ta valmis lopsakuse ja kindlusega, mis saab tulla ainult usklikele ainsas tõelises Jumalas. Ainult pärast seda tõsist ettevalmistust Taaniel viimaks ütleb Arjokile: „Ok, nüüd on see aeg. Ma olen valmis minema kuninga ette... ja muide, tee kindlaks, et kuningas säästaks Baabülioni tarkade elud. Nende surmamiseks pole mingit põhjust.“ Taaniel, noor mees piiratud elukogemusega, on kasutatud Jumala poolt, et kujundada kogu kuningriigi saatust.

Apostel Paulus, sadu aastaid hiljem, ütles teisele noorele mehele, Timoteosele: Ärgu keegi mõtelgu üleolevalt sinu noorusest, vaid saa usklikele eeskujuks kõnes, käitumises, armastuses, usus, puhtuses! (1.Timoteose 4:12). Jumala silmis omab vanus vähe tähtsust, mil asi puudutab olemast tark sulane.

Taanieli 2:25 – 30: Siis Arjok viis Taanieli kiiresti kuninga ette ja ütles temale nõnda: «Ma olen leidnud Juuda vangide hulgast mehe, kes tahab kuningale teatavaks teha unenäo tähenduse.» Kuningas kostis ja ütles Taanielile, kelle nimeks oli Beltsassar: «Kas sina suudad mulle avaldada mu nähtud unenäo ja selle tähenduse?» Taaniel vastas kuningale ja ütles: «Saladust, mille kohta kuningas küsib, ei suuda kuningale seletada ei targad, nõiad, ennustajad ega täheteadlased. Aga taevas on Jumal, kes paljastab saladusi, ja tema ilmutab kuningas Nebukadnetsarile, mis tulevasil päevil sünnib. Su unenägu ja nägemused su peas, kui sa olid voodis, olid need: sinul, kuningas, tõusid voodis olles mõtted selle kohta, mis tulevikus sünnib, ja tema, kes paljastab saladusi, ilmutas

sulle, mis sünnib. Ja minule on see saladus paljastatud mitte minu tarkuse läbi, kui mul olekski seda rohkem kui muil elavail, vaid seepärast, et selle tähendus saaks kuningale teatavaks ja et sa mõistaksid oma südame mõtteid.

Kiitus ainult Jumalale.

Taaniel oli pälvinud nüüd kuninga tähelepanu. Ta samuti jätkas kuningale meenutamist, et tarkus, mida ta jagas, oli ainult ühelt tõeliselt Jumalalt ja ei ole tema teadmised. Milline ausus! Taanielil oli võimalus kõik see au saada endale, öeldes: „Kuule, kuningas, vaata mind. Mina olen tegija. Sa võid alati loota minule, kui sul on vaja vastusi rasketele küsimustele.“

Kuid see ei ole selle raamatu Taaniel. Ta ei võtnud mingit au endale, vaid selle asemel ütles, et ainult Jumal taevast suudab teha seda, mida kuningas oli nõudnud. Ma peaaegu näen kuningas Nebukadnetsari suud pärani avanemas, mil Taaniel ta paika paneb.

Nebukadnetsar arvatavasti ütles midagi sellist: „Kuule nüüd, Taaniel, aitab sellest Minu Jumala värgist. Mis on mu unenägu? Veel tähtsam, mida see tähendab? Ja miks sa paned mind ootama?“ Kuid Taaniel ei tahtnud, et teda tagant kiirustatakse. Selle arutelu kontrolli oli tema käes ning kuningas oli jälle sunnitud ootama natuke aega, mil see noor juudipoiss tuleb lagedale oma saladustega, mida ta ka lõpuks jagas, mil ta ütles:

Taanieli 2:31-35: Sina, kuningas, nägid, ja vaata, oli üks suur kuju. See kuju oli suur ja selle hiilgus erakordne; see seisis su ees ja selle välimus oli hirmus. Kuju pea oli puhtast kullast, rind ja käsivarred hõbedast, kõht ja reied vasest, sääred rauast, jalad osalt rauast, osalt savist. Sa vaatasid, kuni üks kivi käte abita lahti murdus ja lõi kujule vastu jalgu, mis olid rauast ja savist, ja purustas need. Siis purunesid üheskoos raud, savi, vask, hõbe ja kuld ja said aganate sarnaseks suviselt rehealuselt: tuul viis need ära ja neist ei leidunud jälgegi. Aga kivist, mis oli tabanud kuju, sai suur mägi ja see täitis kogu maa.

Ma kujutan ette seda kuninga hämmeldust, kindlasti ütlemas midagi sellist: „Ma ei suuda seda uskuda, Taaniel. Sa oled geenius! Sa oled teinud seda, mida ka kõige targemad astroloogid ja maagid ei suuda teha. Sa oled hämmastav... ja sa oled ikka veel nii noor!“

Taaniel lihtsalt seisis seal ja kuulas viisakalt, jätkates kinnitamist, et Jumal andis talle selle unenäo. Ta kindlasti meenutas kuningale, mida ta oli juba talle öelnud: Aga taevast on Jumal, kes paljastab saladusi (2:28). Kas sa oleks tahtnud näha Nebukadnetsari nägu, mil Taaniel rääkis unenäost üks stseen korruga? Kuninga südamelöökide arv vist tõusis selle tulemusena. Tema vererõhk vist tõusis, mil Taaniel kirjeldas seda kuju pealaest jalatallani – kullast pea, käed ja rind hõbedast, kõht vasest, jalgasääred rauast, jalalabad ja varbad raua ja savi segu.

Unenägu tõlgendatud.

Siis, mürisedes tuli kaugelt kivi ja lõikas maha käed – muidugi mitte inimese omad – purustades kuju sellise väega, et kujust jäi järele pulber. Kui sa oleksid kahtlustav Baabülioni kuningas, pidevalt vaatamas üle oma õla iga vaenlase väiksemagi liigutuse peale, mida sa mõtleksid sellisest unenäost? Ootamata kuninga reageeringut – võib olla kuningas oli liiga rumal, et vastata – Taaniel jätkas tema unenäo tõlgendamist.

Taanieli 2:36-45: See oli unenägu, ja nüüd ütleme kuningale selle tähenduse: sina, kuningas, oled kuningate kuningas, kellele taeva Jumal on andnud kuningriigi, võimu, vägevuse ja au. Ja sinu kätte on ta andnud inimesed, kus need ka iganes elavad, metsloomad ja taeva linnud, seades sinu valitsema nende kõigi üle - sina oled see kullast pea! Aga sinu järel tõuseb teine kuningriik, väiksem kui sinu oma, ja veel kolmas kuningriik, vasest, mis valitseb kogu maa üle. Siis tuleb

neljas kuningriik, tugev nagu raud - raud ju lõhub ja pihustab kõike; ja nagu purustav raud, nii lõhub ja purustab ta kõik. Aga et sa nägid jalad ja varbad olevat osalt potissepa savist ja osalt rauast, siis see tähendab jagatud kuningriiki; küll on selles raua tugevust, just nagu sa nägid rauda savimullaga segatult. Ja et jalgade varbad olid osalt rauast ja osalt savist, tähendab seda, et osa kuningriiki on tugev ja osa on rabe. Et sa nägid rauda savimullaga segatult, tähendab seda, et kuigi nad segunevad inimseemne poolest, ei püsi nad üksteise küljes, nagu raud ei segune saviga. Aga nende kuningate päevil püstitab taeva Jumal kuningriigi, mis jääb igavesti hävitamatuks ja mille valitsust ei anta teisele rahvale. See lõhub ja hävitab kõik need kuningriigid, aga ta ise püsib igavesti, just nagu sa nägid, et üks kivi käte abita mäest lahti murdus ja purustas raua, vase, savi, hõbeda ja kulla. Suur Jumal on andnud kuningale teada, mis tulevikus sünnib. Ja unenägu on tõsi ning selle tähendus kindel.»

Mitte nii kiiresti, kuningas.

Taaniel ei kartnud, kuna Jumal oli eemaldanud igasuguse hirmuvaimu tema südamest, mil ta seisis silmast silma Nebukadnetsariga, andes talle Jumala sõnumit edasi. Nebukadnetsar kahtlemata nägi ennast kui isehakanud kuningat – võimast, kõike kontrollimas, suuteline panema pead veerema ühe sõrme nipsuga. Siiski Taaniel ütleb: Oota korraks kuningas. Mitte nii kiiresti. Sa oled siin selle tõttu, et Jumal andis sulle sinu valitsuse, väe ja hiilguse. Jah, sa oled väeline ja võimas kuningas, kuid sinu valitsemine lihtsalt ei saa jääda igaveseks.“ Taaniel pidevalt annab Jumalale au kõigis oma palvetes ja kõnedes.

Kuningas arvatavasti ei tahtnud seal istuda ja kuulata seda pikale veninud preambulat, kuid see oli noore Taanieli võimalus. Ja Nebukadnetsar pidi olema kannatlik.

Taanieli kirjeldus Baabülonist maailma ajaloo on täielikult sünkroonis teiste ajalooliste viidetega. Baabülon oli selle päeva suurim võim. See on alati olnud üli-impeerium, suure ilu, majandusliku positsiooni ja võimsate rippaadadega. Kuid kõik need saavutused ei olnud Nebukadnetsari saavutused – vaid Jumala.

Kuigi Nebukadnetsar oli kuldne pea oma unenäos, järelendus oli see, et ta saa olema vastutav oma kuningriigis püsivalt: Taanieli sõnum oli see, et Jumal kontrollis kõike ja et tema taevane Isa ütleb viimase sõna, kes ja miks saavad maal troonidele – kaasaarvatud Nebukadnetsar.

3.PEATÜKK

Taanieli 3:1-7: Kuningas Nebukadnetsar laskis valmistada kuldkuju, mille kõrgus oli kuuskümmend küünart ja laius kuus küünart; ta laskis selle püstitada Duura orgu Paabelimaal. Ja kuningas Nebukadnetsar käskis kokku kutsuda asehaldurid, ülemad ja maavalitsejad, nõunikud, varahoidjad, kohtunikud, korraldajad ja kõik linna ametikandjad, et need tuleksid pühitsema kuju, mille kuningas Nebukadnetsar oli lasknud püstitada. Siis kogunesid asehaldurid, ülemad ja maavalitsejad, nõunikud, varahoidjad, kohtunikud, korraldajad ja kõik linna ametikandjad pühitsema kuju, mille kuningas Nebukadnetsar oli lasknud püstitada. Nad asetused kuju ette, mille Nebukadnetsar oli püstitanud. Ja hüüdjä hüüdis valjusti: «Teid, rahvad, suguvõsad ja keeled, kästakse: niipea kui te kuulete sarvede, vilede, kannelde, harfide, naablite, torupillide ja igasugu mänguriistade häält, heitke maha ja kummardage kuldkuju, mille kuningas Nebukadnetsar on püstitanud! Aga kes ei heida maha ega kummarda, see heidetakse otsekohe tulisesse ahju!» Seepärast, niipea kui kuuldi sarvede, vilede, kannelde, harfide, naablite, torupillide ja igasugu mänguriistade häält, heitsid kõik rahvad, suguvõsad ja keeled maha ja kummardasid kuldkuju, mille kuningas Nebukadnetsar oli lasknud püstitada.

Enne me mainisime, et kuningad jäävad kuningateks ja Nebukadnetsar ei olnud mingi erand. Ühel hetkel Taaniel omas Nebukadnetsari tervikliku tähelepanu, kes oli peaaegu kaldumas tõelise Jumala

poole; järgmine hetk aga oli kuningas jälle isekas ja ennast ülistav, unustades Taanieli prohvetearvu ja selle tähendused. Võibolla kuningas oli lihtsalt eitamas, et tema Baabülioni kuningriigi tulevast langemist ja veel eriti Medo-Pärsia käte läbi.

Eelvaade 666-le.

Kujutle ette vaadet Nebukadnetsari kuldsest kujust, mis oli 27 meetrit kõrge ja 2,7 meetrit lai, mis püstitatud Duura platoole. Mil see kuldne kuju paistis natuke enam kui massiivne kuju, see tegelikult omab prohvetlikku tähendust ja on järjekordne lõpuaja müsteerium, mis saab avatud.

Näiteks arv 666 moodustub siin: inimene number (kuuskümmend küünart kõrge) ja kuus küünart lai, sarnanedes Antikristuse arvule Ilmutuse 13:16-18-s. See annab meile viite lõpuajale, mil Antikristus tuleb võimule ja tema valeprohvet püstitab tema sarnase kuju templisse. Ilmutuse 13:15 ütleb: Talle anti meelevald anda vaimu metsalise kujule, et ka metsalise kuju räägiks ja teeks, et tapetaks igauks, kes ei kummarda metsalise kuju.

Faucet's Bible Dictionary Encyclopedia teatab, et arheoloog Opert kunagi rändas tänapäeva Iraagis – piibelliku Baabülioni ala – ja kaevas välja aluse, millel arvati seisvat Nebukadnetsari kuju, tõestades selle piibelliku sündmuse toimumist! Mõned usuvad, et see kuldne kuju oldi rajatud Nebukadnetsari surnud isa austamiseks. Teised aga arvavad, et see oli Baal või Marduk – Baabülioni paganjumalad. Kõige tõenäolisem on see, et see oli kuninga enda kujutis.

Nebukadnetsaril oli vaistu avalikule tähelepanule ja ta teadis, kuhu asetada see gigantne kuju, et kõik näeksid seda. Mil Baabülion oli oma aja pilvelõhkujate linn, Duura platoo oli tohutu maaküngas, umbes 6 miili Baabülionist lõunas. Iga rajatud ehitis võis sealt paista miilide kaugusele. Selle imelik asukoht lubas tuhandetel inimestel laskuda kuju poole põlvili. See paistis olevat väga hästi planeeritud.

Kukud läbi kummardamisel...maksa hinda.

Siin me saame heita pilgu Nebukadnetsari poliitilisele taibule ja saame dramaatilise ülevaate tulevases Antikristuse tegevustest. Kuningas teadis, et ta pidi hoidma kindlaid vallutatud inimesi oma kontrolli alla kogu aeg ja mis oleks parim selleks kui riiklik religioon.

Ilmselt Taaniel oli kuskil mujal kuningriigis asju ajamas, kuna teda ei olnud kuldse kuju avalikustamisel. Fakt on, et Taanieli pole üldse mainitud selles peatükis. Esimest korda meie loos on need kolm sõpra omaette. Kuid kuna Taaniel oli rakendanud sellist suurt moraali ja vaimset mõjutust oma kaaslastele, kompromiss võõraste jumalatega oli mängust väljas.

Need kolm ustavat Heebrea noormeest pidid maksma kohutavat hinda, kuna nad ei kummardanud seda kuju. Kuningas Nebukadnetsar püüdis neid tappa, kujutades lähenevat päeva, mil Antikristus toob esile samasuguse karistuse neile, kes keelduvad võtmast tema märki, 666. Esmalt lugedes seda kirjakohta, tundub see olevat provokatiivne tükk piibellikku ajalugu. Lähemalt uurides ütleb see meile, et see lugu räägib sellest, kus sina ja mina täna oleme – ja kuhu me oleme kiiresti suundumas.

Näiteks, Katsumusajal Antikristus saab looma enda kuju (Ilmutuse 13:15) ja kes ei kummarda seda kuju, tapetakse, nii nagu tehti seda Nebukadnetsari ajal, kuid nemad visati tulesse ahju. Ainud vahe nende kahe sündmuse vahel on nende suurus. Katsumusajal saab olema aeg, mil tuli möllab maal. Ilmutuse 8:7 ütleb: kolmandik ilmamaad põles ära ja kolmandik puudest põles ära ning kõik haljas rohi põles ära. Ilmutuse 9:18 ütleb meile: Nende kolme nuhtluse poolt tapeti kolmandik inimesi: tule ja suitsu ja väavli läbi. Kõiges selles saab kaasa lööma Antikristus, kes ütleb: „Kui sa

mind ei kummarda ega ka minu kuju, siis sa sured.“ Ilmutuse 20:4 ütleb: Ja ma nägin troone ja neid, kes nende peal istusid; ja kohus anti nende kätte; ning ma nägin nende hingi, kelle pead olid kirvega maha raiutud Jeesuse tunnistamise pärast ja Jumala sõna pärast, ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kuju.

Matteuse 25:31-46 kuulutab, et saab olema suur rahvahulk, kes jääb elama sel seitsme aastasel perioodil, ilma et nad võtaksid selle arvu endale. Me ei ole kindel kuidas, kuid neid säästetakse, just nagu neid kolme Heebrea last.

Nebukadnetsar – pilt Antikristusest.

Seega Duura platoon asuv kuju oli midagi enam kui ainult kuninga kuju. See graafiliselt esindas kuninga jätkuvat mässu Jumala vastu – just nagu Antikristus saab mässama Kõikvõimsa vastu. See kuju samuti viitab, et see kuningas oli enesekeskne, pakkudes oma kuju rahvale kui enesjumaldamise sümbolit. Jällegi on siin viiteid Antikristusele.

Poliitiliselt Nebukadnetsar vajas tugevat, ühinenud väge, et jätkata erinevate hõimude ja rahvuste kokku kogumist Baabülioni väe alla. Lühidalt, Nebukadnetsari eesmärk oli rajada totalitaarne režiim ja see oli üks viis saavutada inimeste tähelepanu ja truudus. Paremat kirjeldust tulevasele Antikristuse väele on raske leida!

Kui sõna levis sellest kummardamise ajast, ametnikud, riigitegelased ja kes iganes suutsid koguneda Duurale sel päeval, kummardasid kuningat. Kujutle seda stseeni. Nebukadnetsar oli kontrolli nii enda kätte võtnud, et ta isegi lasi seda koreograafida. See tseremoonia pani massid tegema nii: nad vaatasid seda suurt kuju ja nad langesid maha kummardama.

Kolm noormeest keeldusid kompromissist.

Ei mingeid erandeid kuninga valitsemisele ei sallitud. Nüüd, veel kord, Taanieli kolm sõpra pidid tegema otsuse. Nad teadsid Pühakirja ja ma olen kindel, et nende meeled mõtisklesid Moosese kahe esimese käsu ümber: Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval! Sa ei tohi enesele teha kuju ega mingisugust pilti sellest, mis on ülal taevas, ega sellest, mis on all maa peal, ega sellest, mis on maa all vees! (2.Moosese 20:3-4).

Neile kolmele Heebrea lapsele oli see kõik, mida nad pidid meeles pidama. See ei olnud enam dilemma. Nad olid alati kuuletunud Jumala seadustele. Taaniel teenis kuue kuninga all ja alati austades neid – isegi kui nende vaatenurk erines tema enda arvamusel. Kuid Taaniel ei läinud kunagi kompromissile.

Tema kolm sõpra samuti pidid keelduma kompromissidest. Selle asemelt, et muretseda maise kuninga viha pärast, nende suurem mure oli eemale hoida elava Jumala vihast, mis oleks võinud saada neile osaks. Nii nagu nad enne keeldusid söömast kuninga toitu, nii nad keeldusid ka kummardamas paganate altari ees.

Taanieli 3:8-12: Seepeale astus otsekohe esile kaldea mehi ja need süüdistasid juute. Nad hakkasid rääkima ja ütlesid kuningas Nebukadnetsarile: «Kuningas elagu igavesti! Sina, kuningas, oled andnud käsu, et igäüks, kes kuuleb sarvede, vilede, kannelde, harfide, naablite, torupillide ja igasugu mänguriistade häält, peab heitma maha ja kummardama kuldkuju, aga kes ei heida maha ega kummarda, see heidetakse tulisesse ahju. On olemas juuda mehed, keda sa oled pannud valitsema Paabeli maakonna üle: Sadrak, Meesak ja Abednego. Need mehed ei hooli sinust, kuningas, nad ei teeni sinu jumalaid ega kummarda kuldkuju, mille sa oled lasknud püstitada.»

Inimesed, kes kummardasid valitsevat väge, omasid probleemi meie kolme Heebrea sõbraga. Armukadedus ja suur annus antisemitismi olid nende mitte meeldivuse faktoriteks. Kaldea mehed kuulsid sellest mitte alistumisest kuldkujule ja viisid selle sõnumi kuningani. Neid süüdistati järgmises: mäss kuninga ja selle maa seaduste vastu. Need noored mehed olid jäänud püsti seisma selle kuju ees, mil Nebukadnetsari käsilased kummardusid näoli maha, et kummardada seda kuju. Pange ahi valmis nendele kolmele Heebrea noormehele.

Taanieli 3:13-18: Siis käskis vihane ja raevunud Nebukadnetsar tuua Sadraki, Meesaki ja Abednego; ja need mehed toodi kuninga ette. Nebukadnetsar hakkas rääkima ja ütles neile: «Kas see on tõsi, Sadrak, Meesak ja Abednego, et teie ei teeni mu jumalaid ega kummarda kuldkuju, mille ma olen lasknud püstitada? Kui te nüüd otsekohe, kui te kuulete sarvede, vilede, kannelde, harfide, naablite, torupillide ja igasugu mänguriistade häält, olete valmis maha heitma ja kummardama kuju, mille ma olen lasknud valmistada, siis on see hea; aga kui te ei kummarda, siis heidetakse teid otsekohe tulisesse ahju. Ja kes oleks see jumal, kes teid päästaks minu käest?» Sadrak, Meesak ja Abednego kostsid ning ütlesid kuningale: «Nebukadnetsar! Selle peale pole meil tarvis sulle vastata sõnagi. Kui see peab olema, võib meie Jumal, keda me teenime, meid päästa: ta päästab meid tulisest ahjust ja sinu käest, oh kuningas! Aga kui mitte, siis olgu sul teada, kuningas, et meie ei teeni su jumalaid ega kummarda kuldkuju, mille sa oled lasknud püstitada.»

Vaimne meelekindlus.

Ülesanne täidetud. Kui Nebukadnetsar kuulis mässust nende kolme juudi poolt, ta sattus jälle oma tüüpilise raevuhoo kätte, nõudes et need reeturid tuleb tema ette tuua. Ta küsis neilt kolmelt noormehelt, et kas nad tõesti oli teinud seda tegu, võibolla salaja lootes, et see raport ei olnud tõene. Kuningas Nebukadnetsar ei võtnud kaldea meeste sõnu puhta tõena. Ta jättis ukse avatuks nendele kolmele juudile, et minna Duura platoole uuesti ja teha parandusi nende ebapatriootlikus käitumises. Kõik, mida nad pidid tegema, oli heita maha selle kuju ette ja kummardada seda ja kõik oleks olnud korras.

Ma peaaegu kuulen neid juute ütlemas: „Oo kuningas, me tõesti ei taha minna sinna Duurale uuesti. Kuna kui me ka läheks, me ei hakka kummardama seda suurt kuldkuju. Asi pole selles, et me sind ei asuta, asi on selles, et sa ei ole Jumal ja me kummardame ainult Jumalat.“ Vaimne julgus! See on parim fraas, millele ma suudan mõelda. Ning oma viimases keeldumises nad ütlesid kuningale, et nad on valmis minema tulisesse ahju.

Tänapäeva kristlased peaksid hindama nende kolme mehe vaimset kindlameelsust: nad ei olnud ülbed kuninga ees. Heebrealased ei rääkinud kahemõtteliselt ega põigelnud kõrvale probleemist. Nad rääkisid nagu Jumala lapsed. Kui tihti meie oleme hoidnud meie truudust Jeesusele, öeldes nagu Peetrus : „Ma pole kunagi tundnud seda meest!“? Nii see ei olnud nende kolme mehega. Nad rääkisid tõde kartmata tagajärgi, teades mis võib juhtuda, kui kuningas ei muuda oma meelt.

Need kolm Heebrea noort olid valmis jääma püsima reeglitele, isegi kui see tähendas kannatamist. Ainult Jumal teab, kui palju miljoneid teisi ustavaid järgijaid läbi ajaloo on läinud oma „tulisesse ahju“ või „lõvide koopasse“ oma usu pärast – kaasaarvatud piinamine ja tagakiusamine, mis jätkab eksisteerimist üle kogu maailma.

Täring oli nüüd heidetud. Need noored heebrealased tunnistasid, et nad on selles süüdistuses süüdi. Nad ei tundnud mingit vajadust õigustada oma seisukohta, kuna nad teadsid, et Jumal saab kaitsma neid. Kuid märka üht imelist salmi terves selles lõigus: Kui see peab olema, võib meie Jumal, keda me teenime, meid päästa: Aga kui mitte, siis olgu sul teada, kuningas, et meie ei teeni su jumalaid ega kummarda kuldkuju, mille sa oled lasknud püstitada (3:18). Kujutle seda küpsust ja usku, mida need kolm noormeest omasid, öeldes: „Kuningas, isegi kui meie Jumal ei päästa meid sinu tulisest

ahjust, me ikka ei teeni sinu jumalaid ega seda kuju. Me lihtsalt ei tee seda!“

Veel üks ime, Jumal.

Nad teadsid, et nende Jumal on imede Jumal ja ma olen kindel, et nende mõtted läksid ruttu tagasi Moosese aega, mil ta juhtis Iisraeli läbi Punase mere ja kuidas kümned tuhanded kõndisid läbi mere kuivade jalgadega, ilma et keegi oleks surnud. Kui Jumal sai teha sellist ime, miks siis mitte ka nüüd!

Hiljem apostel Paulus kirjutab Filiplaste 1:21-s: Jah, mulle on elamine Kristus ja suremine kasu! See oli nende kolme Heebrea noormehe julguse vaim. Iga kord kui ma loen seda kohta, ma olen hämmeldunud Taanieli sõprade julgusest. See on minu siiras palve, et sina ja mina saaksime usaldama meie Jumalat sama ustavalt, kui me peaks leida ennast sarnases olukorras.

Taanieli 3:19,20: Siis Nebukadnetsar vihastas ja ta näojume muutus Sadraki, Meesaki ja Abednego pärast; ta käskis ahju kütta seitse korda rohkem kui tavaliselt. Ja ta käskis mõningaid tugevaid mehi oma sõjaväest siduda Sadrak, Meesak ja Abednego kinni, et heita nad tulisesse ahju.

Just nii nagu kameeleon, Nebukadnetsari näojume muutus seisusest „anname neile veel ühe võimaluse“ tema tavaliseks kontrollimatuks vihahooks, mil ta saatis kolm Heebrea meest tulisesse ahju surema, küttes seda nüüd seitse korda võimsamalt.

Kuningas oli võibolla oodanud, et ta saab nende kolme heebrealasega mingisuguselegi kokkuleppele. Pealegi, mis see väike kuju kummardamine selle tulise ahju kõrval ole? Kuid kuningas eksis. Jälle: need kolm heebrealast ei olnud kokkuleppe sõlmimise tuju. Ma olen kindel, et ka pealtkuulajad olid ootuses, et äkki tuleb mingi kompromiss, kuid siis ei saa olema mingit kompromissi, kui asjad puudutavad elavat Jumalat.

Ta oli kuningas, kelle ees rahvused värisesid ja kellele tundud maailma liidrid andsid austust... ja nüüd kolm noort heebrealastest tõusikut omasid julgust lihtsalt öelda ei! Kuningas arvatavasti tahtis päästa nende elud hävingust, kuid ta oli maalinud ennast poliitilisse nurka oma vastuvaidlematu määrustega, mis oli muutumatu nagu iga teine Medese või Pärsia seadus. Kuningas ei leidnud mingit muud võimalust kui ahi tulisemaks kütta.

Enam kui lihtsalt Piiblijutt.

Jällegi, see on palju enam kui lihtsalt piibellik jutustus. See on dramaatiline pilt juutide ja paganate pöördumistest. Piibel tuletab meile meelde, et miljonid saavad olema päästetud Katsumusajal. Ilmutuse 7:14 ütleb: Need on need, kes tulevad suurest viletsusest ning on pesnud oma rüüid ja teinud need valgeks Talle veres.

Nad saavad läbi Katsumusaja seitset aastat, millest Kristuse ihu, Kogodus, saab põgenema Ülesvõtmise läbi (Ilmutuse 4:1). Teisest küljest, 144000 juutidest evangelisti saavad kuulutama sõnumit Kuningriigi tulekust ja miljonid juutidest ja paganatest pöördunud saavad kuidagi elus püsima, hüljates metsalise märki.

Nii nagu Nebukadnetsar käskis ahju seitse korda tulisemaks kütta nende kolme heebrealase jaoks, samuti saab ka Katsumusaja seitse aastat olema tulised, muutlik periood, milles miljonid Jumala uued uuesti sündinud saavad olema heidetud tulle anti- Jumalikus atmosfääris. Kuid ma kordan – suured hulgad juute ja kristlasi saavad kuidagi ime läbi ellu jääma, hüljates metsalise märki (Taanieli 12:1; Matteuse 25:31-34).

Taanieli 3: 21-23: Siis seoti mehed kinni ning heideti tulisesse ahju koos nende kuubede, pükste, mütside ja muude riietega. Et kuninga käsk oli vali ja ahi oli ülemäära köetud, siis tappis tuleleek need mehed, kes Sadraki, Meesaki ja Abednego sinna viisid. Aga need kolm meest, Sadrak, Meesak ja Abednego, langesid seotuina tulisesse ahju.

Kujutle ette kõige kuumemat ahju, mida sa eales oled näinud. Nüüd kujuta seda temperatuuri seitse korda tulisemana – 700%-ne tõus. Viha tihti näitab end liialduses ja Nebukadnetsar oli vihane. Väike tuli oleks piisanud. Küttes ahi kaks korda kuumemaks, oleks röstinud need mässumeelsed vaimud, tappes neid aeglasti. Kuid vägivaldse loomuse tõttu Nebukadnetsar otsustas neid tuhastada, üritades maailmale näidata, et tema on valitseja... ja et ei mingi Iisraeli Jumal ei saa vastu tema väele. See oleks siis järgmine graafiline kujutis kuninga väest – ja ennustus tulevase Antikristuse maisest väest.

Tunned sa seda kuumust? Kuid mõtle ka sellele: tuli mitte ainult puhasta kulda, vaid see ka aitab vabaneda rübust – defektidest ja võõrastest materjalidest, mis klammerdunud selle väärismetalliga. Nii oli ka sel samal päeval nende kolme Heebrea poisiga. Räbu - „võimsad“ mehed kuningriigi heaks töötajad – hävitati momendil, mil nad avasid ahju ukse, mil Taanieli sõbrad – kandes eriti hästi süttivaid riideid – leidsid end oma elude järjekordses puhastamises.

Taanieli 3:24-27: Siis kuningas Nebukadnetsar ehmus ja tõusis kähku üles, kostis ja ütles oma nõuandjaile: «Eks me heitnud kolm seotud meest tulle?» Nad kostsid ja ütlesid kuningale: «Tõepoolest, kuningas!» Tema kostis ja ütles: «Vaata, ma näen nelja meest vabalt tules käivat ja neil pole midagi viga, neljas aga on välimuselt jumalate poja sarnane.» Siis Nebukadnetsar läks tulise ahju ukse juurde, hakkas rääkima ja ütles: «Sadrak, Meesak ja Abednego, kõrgeima Jumala sulased, astuge välja ja tulge siia!» Siis tulid Sadrak, Meesak ja Abednego tulest välja. Ja asehaldurid, ülemad ja maavalitsejad ja kuninga nõuandjad kogunesid ning nägid, et tuli ei olnud saanud võimust nende meeste ihu üle; neil ei olnud juuksed peas kõrbenud, nende kuued ei olnud muutnud värvi ja neile ei olnud külge hakanud kõrbelõhna.

Neljas mees tules.

Nebukadnetsar ei eemaldunud oma erakambrisse, et oodata ametlikku raportit nende kolme Heebrea poisi hävingust. Ta istus seal süvenenud tähelepanuga, innukalt vaatamas, mis tema määrus teeb inimesega, kes keeldub kummardamast tema kaju. Kuningas ei olnud valmis selleks, mida ta silmad nägid. Pühakiri ütleb, et tõusis kähku üles, olles hämmastunud sellest, mida ta nägi.

Kui ta nägi seda, siis ta küsis oma kõrgetelt ametnikelt, mis oli ka loogiline küsimus: „Kas me mitte ei pannud kolme meest ahju? Miks ma siis näen nelja meest – vigastamata? Kas mu silmad petavad mind? Ja vaata... keegi ei ole seotud. Kas ma mitte näinud teid neid kinni sidumas? Miks nad siis ei ole leekides? See ei ole loogiline. Nad ikka jalutavad ringi nagu midagi poleks juhtunud. Kuid eriti ajab mind segadusse see neljas mees. Kes ta on? Kuidas ta sinna sai?“

Võibolla kõige palju ütlev kommentaar tuli kuninga enda suust, kui ta ütleb: „välimuselt jumalate poja sarnane“ (3:25). Babüloomlased uskusid, et nende jumalad on järelpõlv, seega Nebukadnetsar kommenteeris seda üleloomulikku olevust tules – neljandat meest – kui üht Baabülioni jumalate poega. Ikka veel mitte tunnistas, et tõelise Jumala vägi oli seotud selles imes, kuningas jätkab paganjumaluste kiitmist selles sündmuses.

Kuningas on kaotamas.

Trotsides tohutut kuumust ja nüüd ka metsistunud, Nebukadnetsar lähenes ahju uksele ja isiklikult kutsus neid kolme heebrealast tulest välja, pöördudes nende poole kui „kõige kõrgema Jumala sulased“. Kas kuningas oli tulnud sammu lähemale uskumaks nende kolme heebrealase Jumalasse?

Kui palju imesid – või unenägude tõlgendusi – on vaja, et see põikpäine kuningas näeks ometi valgust? Ilmneb, et Nebukadnetsar on muutumas vaimustusse Iisraeli Jumala väest. Ta taipab, et Jumal oli nüüd valitsemas tema määruste üle, jättes need juudipoisid tule poolt puutumata.

Siin kohal me peaksime uuesti mõtlema Taanieli prohvetearingule – unenägu kujust, mis saab olema purustatud kivi poolt ja hõlmab kogu maad. Tulemuste tabloolt loeme siin seisu 1:0 juudipoiste kasuks. Kuningas on kaotajate poolel. Ta ei teadnud, et see neljas mees tules oli veel lihaks mittesaanud Jumala Poeg, Jeesus Kristus. Ta ei teadnud, et Jeesus oli eksisteerinud juba kogu igaviku ja et Tema on „võimas Jumal“ (Jesaja 9:5).

Jeesus ei jäta meid kunagi.

Jeesus Kristus on Poeg igavikust. Seega pole see mingi ime, et Ta sai ilmuda ja kaitsta neid kolme juudipoissi tulises ahjus. Kristus eksisteeris enne seda kui Ta tuli maale. Ta tõesti on igavikust. Ta on Jumal, Kolmainuse teine liige. Kuid kuidas Ta ilmus tulisesse ahju? „Kristofaania“ kaudu, milleks on Jeesuse Kristuse ilmumine Vanas Testamendis.

Ja nüüd me näeme Teda sel hetkel tulises ahjus kolme mehega, kes on olnud ustavad oma Jumalale. Mis on selle lõigu sõnum sulle ja mulle? Lihtsalt see: mis iganes meie katsumus ka ole, Jeesus on alati meie keskel, pakkumas lohutust meile meie tumedamal tunnil. Heebrea 13:5 ütleb: Ma ei hülga sind ega jäta sind maha! See ongi sõnum sulle ja mulle. Me ei pea mine läbi meie tulise ahju üksinda. Jeesus ütleb: „Ma lähen läbi nende koos sinuga.“

Taanieli 3:28-30: Nebukadnetsar kostis ja ütles: «Kiidetud olgu Sadraki, Meesaki ja Abednego Jumal, kes läkitas oma ingli ja päästis oma sulased, kes lootsid tema peale ja astusid üle kuninga käsust. Nad andsid pigem ära oma ihu, kui et teenida ja kummardada mõnda muud jumalat peale nende oma Jumala! Nüüd antakse minu poolt käsk, et igäüks, olgu mis tahes rahvast, suguvõsast ja keelest, kes kõneleb häbematuult Sadraki, Meesaki ja Abednego Jumala kohta, raiutakse tükkideks ja tema koda tehakse rusuks, sest ei ole muud jumalat, kes suudaks nõnda päästa!» Siis kuningas andis Sadrakile, Meesakile ja Abednegole Paabeli linnas hea põlve.

Siin, uuesti, Jumal õnnistab neid, kes on ustavad Temale. Kuningal pole muud võimalust kui kiita Jumalat kolme juudipoisi päästmisel. Ta nüüd tunnistab, et ingel – mida samuti saab tõlgendada jumalikuks – saadeti päästma neid ahjust. Nüüd kuningas Nebukadnetsar vahetab uuesti käiku, seekord öeldes, et kes räägib midagi halba Iisraeli Jumalast, raiutakse tükkideks ja tema kodu tehakse rusudeks.

Leegitsevat tuld ei kustutata kunagi.

Jällegi, see enam midagi enam kui lihtsalt jutustus. Selle katkendi sügavam tähendus ja kogu selle peatüki oma on see: Katsumusajal valeprohvet saab püstitama kuju Antikristusest ja paneb inimesi seda kummardama. Kui nad ei kummarda seda kuju, siis nad surmatakse. Sel samal Katsumusajal kogu maailm saab muutuma tuliseks ahjuks. Laulud 97:3 ütleb: Tuli käib tema palge ees. Sefanja 1:18 ütleb meile: tema püha viha tules hävib kogu maa.

Suur Viletsus ehk Katsumusaeg saab olema kohutav aeg maa elanikele. Kuid pea meeles... need kolm Heebrea poissi läksid läbi oma tulise katsumuse kriimustusteta. Nende riided olid puutumata ja isegi juukseid ei saanud kõrvetada. Nende küljes polnud ka mingit tule lõhna. Dramaatiline pilt juutidest, kes saavad olema säästetud Katsumusajal, samuti ka miljonid uuesti sündinud kristlased. Jumal alati on ja saab kaitsma enda omi. Lähenemas on kohutavad ajad. Jeremija 30:7 ütleb: Hädä! Sest see päev on suur, sellesarnast ei ole. See on Jaakobile ahastuse aeg, aga ta päästetakse sellest. See on hea uudis. Taanieli 12:1 ütleb: Siis on kitsas aeg, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale

kuni selle ajani; aga sel ajal päästetakse su rahvas, kõik, keda leitakse olevat raamatusse kirjutatud. Jah, see saab olema eriti raske aeg juutidele. Kuid samuti on kaks suurt julgustussõna: neid päästetakse sellest ja inimesed saavad olema vabastatud. Jeesus ütles Matteuse 24:22-s: Ja kui nende päevade arvu ei kahandataks, siis ei pääseks ükski, aga valitute pärast kahandatakse neid päevi.

See on võtmesalm sõna valitute tõttu. Mõned kristlased usuvad, et Kogodus saab läbi elama kogu seda Katsumusaega, kuna valitud on kohal. Kuid on tähtis teada, millist valitute gruppi Jumal silmas peab. Siin mainitud valitud kohtuvad Hingamispäeval, sünagoogides ja põgenevad Juuda mägedele. See ei saa olla viide kristlastele, vaid pigem juutidest valitutele, kellele viidatud Jesaja 42:1, 45:4, 65:9 ja 65:22. Neid säästetakse Katsumusaja raevust ja see on see, mida need Heebrea poisid esindavad ja mida see kogu peatükk kujutab.

4.PEATÜKK

Taanieli 4:1-3: Mina, Nebukadnetsar, olin muretu oma kajas ja õnnelik oma palees. Ma nägin und ja see kohutas mind; mu voodisoleku kujutlused ja peas sündinud nägemused tegid mulle hirmu. Ja ma andsin käsu tuua mu ette kõik Paabeli targad, et need seletaksid mulle unenäo tähenduse. Pärast selle peatüki juhtunud sündmusi, kuningas Nebukadnetsar annab teada, et ta oli lõpuks õppinud oma õppetüki: et just tõesti kõigekõrgem Jumal oli kontrollimas riiki, mis oli suurem kui tema oma – Kuningriiki, mis saab eksisteerima igavesti, domineerides maiseid vägesid põlvkonnast põlvkonda. Selle määruse kirjutas kuningas ise, tema kuninglik püüe öelda kogu riigile, et kui suur on Jumal, keda ta on nüüd hakanud austama.

Nebukadnetsari unenägu.

Taanieli 4:1-15: Mina, Nebukadnetsar, olin muretu oma kajas ja õnnelik oma palees. Ma nägin und ja see kohutas mind; mu voodisoleku kujutlused ja peas sündinud nägemused tegid mulle hirmu. Ja ma andsin käsu tuua mu ette kõik Paabeli targad, et need seletaksid mulle unenäo tähenduse. Siis tulid ennustajad, nõiad, Kaldea teadjad ja tähetargad, ja ma jutustasin neile unenäo, aga nad ei suutnud mulle seletada selle tähendust. Aga viimaks tuli mu ette Taaniel, kelle nimi on Beltsassar minu jumala nime järgi ja kelles on pühade jumalate vaim, ja ma jutustasin talle oma unenäo: Beltsassar, ennustajate ülem, ma tean, et sinus on pühade jumalate vaim ja et ükski saladus ei tee sulle raskust. Siin on mu unenäo nägemused, mis ma nägin - ütle selle tähendus! Ja need on mu pea nägemused, mis mul voodis olles olid: ma vaatasin, ja ennäe, keset maad oli üks puu ja selle kõrgus oli suur. Puu kasvas ja muutus tugevaks, selle kõrgus ulatus taevani ja seda oli näha kogu maa ääreni. Sellel olid ilusad lehed ja palju vilja ning seal oli toidust kõigile; selle all oli varju loomadele ja selle okstel elasid taeva linnud ning kõik liha toitid ennast sellest. Ma nägin oma pea nägemustes, mis mul voodis olles olid, ja vaata, püha ingel astus taevast alla. Ta hüüdis valjusti ja ütles nõnda: «Raiuge puu maha ja laasige sellelt oksad, rabage sellelt lehed ja puistake vili laiali, siis põgenevad loomad selle alt ja linnud selle okstelt! Aga juur jätke maa sisse, raud- ja vaskahelasse aasa rohu peale; seda kastetagu taeva kastega ja koos loomadega olgu tal osa maa rohust. Tema inimsüda võetagu ja temale antagu looma süda, ja seitse aega käigu temast üle! See käsk oleneb inglite otsusest ja see asi pühade sõnast, selleks et elavad tunneksid, et Kõigekõrgem valitseb inimeste kuningriigi üle, annab selle, kellele ta tahab, ja tõstab selle üle kõige alama inimese.» Selle unenäo nägin mina, kuningas Nebukadnetsar. Ja sina, Beltsassar, ütle, mida see tähendab, sest ükski mu kuningriigi tarkadest ei suuda mulle seletada selle tähendust! Sina aga suudad, sest sinus on pühade jumalate vaim.»

Me oleme jõudnud kuninga valitsemise viimase pooleni ja 23 aastat on möödunud peatüki 3 ja 4 vahel. Nebukadnetsar oli olnud edukas sõdalane enamus oma karjäärast ja nüüd ta on veetmas ülejäänud oma elu suhtelises kergenduses oma Baabülioni palees. Peatükk neli võib kanda ka nime

Nebukadnetsari vaimne biograafia. Nii nagu leopardid pole tuntud oma täppide värvi vahetusega, nii ka kuningas jäi uhkeks meheks ja võis hiljem maksta hinda selle eest, et ta sundis inimesi kummardama kuldkuju Duura platool. Seis saab peagi võrdseks, mil me saame näha, mil selle peatüki draama avaneb.

Taaniel jätkuvalt julge.

Jällegi, kuningas Nebukadnetsar nägi unenägu, mis põhjustas temas suurt mure. Nüüdseks oli ta veendunud, et tema vanad maagid, astroloogid ja muud targad ei oma vajalikku oskust lahti seletada viimast unenägu, seega ta tõi sisse uue grupi ennustajaid, „kõik Baabülioni targad“, mitte ainult palee omad, vaid kõik. Seekord ta ei mänginud mängu ega küsinud mis oli tema unenägu. Ta ütles neile unenäo koheselt. Siiski, isegi targeim riigist ei suutnud seda tõlgendada.

Mind paneb imestama see, et ta ei toonud Taanieli kohe sisse, vaid alustas tarkadest. Lõpuks Taaniel (Beltsassar) toodi kuninga ette, ära võetuna momentaalselt tema kiirest elust, mil ta oli riigi kohtunik ja peaminister. Nebukadnetsar nüüd teadis, et ainult üleloomulik olend suudab tõlgendada tema viimast unenägu ja ta näis olevat kindel, et Taaniel oli see mees, kes pidi andma talle vajamineva vastuse.

Puud = vägi.

Nagu kirjeldatu eelolevas lõigus, kuninga viimane unenägu oli kõrgest hinnalisest puust, mille oksad oli rasked ja sellel oli palju vilja. Kuid kui püha „valvaja“ laskus taevast ja käskis, et see puu lõigataks maha, jättes ainult juure mulda. Kuningale, kes oli juba paranoiline oma kuningriigi kaotamise pärast, see unenägu oli järjekordne piinarikkast seeriast. Vaatame seda unenägu ja selle erinevaid komponente, mil need on seotud piibellike sümbolite ja lõpuaja müsteeriumitega.

Jumala Sõnas puud esindavad kuningriike ja vägesid. Kaks näidet: (1) seedripuu tavaliselt viitab Liibanoni riigile (1.Kuningate 4:33) ja (2) viigipuu räägib Iisraelist (Joel 1:7; Hoosea 9:10; Matteuse 24:32).

Nebukadnetsar ei teadnud sellest siis, kuid see suur puu, mis ulatus taevani, esindas teda ja tema tohutut impeeriumi. Baabülön oli võimas puu – võimas kuningriik, kes kummardas ainult Mardukit ja teisi Baabülön jumalaid. Kuid see oli teotav vägi, täidetud jultunud kuninga uhkusega, kes oli kujundanud kuldkuju ja teinud sellest kummardamise objekti. Kuninga jultumuse tõttu Jumal saab ära lõika selle puu maani välja, mis kujutab Nebukadnetsari suurt väge, kuid piisavalt jääb alles (känd) osutamaks, et see oli ikka piisavalt elus, et kogeda seitse aastat testimist. Graafiline pilt seitsme aastasesest Katsumusaja perioodist – aeg, mis kiiresti läheneb.

21 kohut.

Selle seitse aastat kestva viletsuse jooksul, lähtudes unenäost, kuningas lüüakse maha. Ta roomas oma kätel ja põlvedel, sassi aetuna, hull monarh sunnitud sööma muru nagu loom. Tema juuksed arvatavasti kasvasid juba seljani. Tema küüned olid kui lindude küünised.

Oli aeg, mil skeptikud vaidlesid, et selline olukord ei ole usutav. Raymond Harrison kandis ette isikliku kogemuse kaasaegsest juhtumist, mis oli sarnane Nebukadnetsarile, mida ta jälgis Inglismaa vaimuhaiglas 1946. aastal. Ta leidis mehe, kes oli vaimselt hulluks aetud, tal olid küünised kui lindudel, juuksed piisavalt pikad, et ulatuda jalgadeni. Veel enam, selle mehe toiduks oli muru, mida ta söi, mil ta roomas neljakäpukil. Sellele haigusele anti nimi: boantroopia või zoantroopia.

Meditiinilised andmed tõestavad, et see haigus tõesti eksisteerib ja see on sama haigus, mida

Nebukadnetsar koges oma unenäos ja elus. Selline vaimuhaigus sai talle kestma seitse aastat, esindades Katsumusaja pikkust, seda aega, mil miljonid, kes sunnivad austama valejumalat, saavad läbi kohtuid, mis kavandatud maailma uputama. Kui palju kohtuid saab olema sel ajal? 21! Igaüks neist on kirjas Ilmutuse 6 kuni 18.

Siin on ainult mõned: Ilmutuse 6:2 ütleb, et Antikristus tuleb valgel hobusel; salm 4 kuni 8 ütleb meile, et saab olema kolm teist ratsanikku. Punane ratsu kujutab rahu eemaldamist maalt sõjaga, mis hävitab kolmandik maa elanikest; salm 5 ütleb, et must ratsu põhjustab massilist nälgimist ja salm 8 annab meile dramaatilise pildi kahvatust ratsust, mis põhjustab haigusi, hävitades neljandik inimrassist; salmis 9 me näeme järgmist kohut, mil miljonid tapetakse Jumala nime austamise pärast, kes kuulutavad oma liitu Issanda Jeesuse Kristusega; salm 12 räägib kohtutest taevas: Ja ma nägin, kui ta avas kuuenda pitseri, et sündis suur maavärin ning päike läks mustaks nagu leinariie ja kuu muutus nagu vereks. Ilmutuse 8:1 mainitud kohus on nii kohutav, et see vallandab teised 14 kohut, põhjustades ebataavalise vaikuse taevas umbes pooleks tunniks.

Inglid, teades mis tulekul, on nii vapustatud, mil nad vaatlevad tulevikku, et seal on püha vaikus Jumala ees. See päev on kiiresti lähenemas ja Taanieli Raamat on prohvetearing, mille kaudu need lõpuaja müsteeriumid avalikustatakse. Peatükis kaks me nägime tuleviku kuningriike ja nüüdseks on juba pea kõik Taanieli prohvetearingud täitunud. On ainult üks prohvetearing jäänud: kivi, mis purustab kuju jalad – Kristuse imeline naasmine, et rajada oma tuhande aastane valitsus siin maal (Ilmutuse 20:4).

See kõik saab varsti toimuma. Kuid enne kui see juhtub, peab olema Katsumusaeg, mis kestab seitse aastat. Jälle masendunud kuningas pöördub oma võõramaise sõbra poole, et saada tõlgendust oma unenäole. Ja jällegi Taaniel on valmis kuningale rääkima halbu uudiseid. Kuid Taaniel jääb julgeks, keeldudes kõrvale põigelda probleemist. Jumal oli andnud Taanielile tõlgenduse ja ta on valmis rääkima kuningas Nebukadnetsari ees.

Taanieli vastus unenäole.

Taanieli 4:16: Taaniel, kelle nimi oli Beltsassar, kohkus siis hetkeks ja ta mõtted ehmatasid teda. Kuningas rääkis ja ütles: «Beltsassar, ärgu unenägu ja selle tähendus sind ehmatagu!» Beltsassar kostis ja ütles: «Mu isand! Unenägu tabagu su vihkajaid ja selle tähendus su vaenlasi!

Kuigi Taaniel oli saanud jumalikku tõde otse Jumalalt, ei olnud ikka kerge tal rõhutada neid mõtteid kuningale. Ta seisis seal kohkunult, suutmata rääkida tund aega. Siis me näeme väikest mõra kuninga uhkuses, mil Nebukadnetsar muutub kaastundlikuks Taanieli suhtes, öeldes talle, et see unenägu ei ehmataks teda ega kisuks alla. Kuna sarnane olukord oli enne koos Taanieliga, ta arvatavasti valmistus kuulama seda tõlgendust, mis ei pruugi olla soosiv.

Taaniel ütleb: „Oo, kuningas, mul on sulle halvad uudised.“ Alati on keeruline tuua halvad teated sõbrale või kolleegile ja Taaniel, kuninga ustav teener, pidi tundma suurt valu oma südames. Siiski, ta jäi julgeks ja rääkis Jumala Sõna, kuigi see oli kohutav asjaolu sellest, mida Jumal saab tegema.

Rääkides tõde armastusega.

On see mugav või mitte, kuid uskliku roll on rääkida tõde alati armastuses. Just nagu doktor on sunnitud vähkasvajat välja lõikama, seega me peame rääkima tõde Jumala Sõnast kaastundega. Jumal ütleb, et me peame hoiatama inimesi tulevase viha eest või muidu on nende veri meie kätel. See on see sama sõnum, mida Paulus mainis noorele Timoteosele 2. Timoteose 4:2-s: Kuuluta sõna, astu esile, olgu aeg paras või ärgu olgu, noomi, manitse, julgusta igati pika meelega ja õpetamisega.

See oli see, mida Taaniel jälle tegi. See Jumala prohvet ei kartnud. Talle anti sõnum Jumalalt ja ta viis selle kohale. Taaniel oli valmis seisma kindlalt omal kohal. Isegi otseses üks ühele olukorras kuningaga, Taaniel ei kahelnud öelda: „Nii ütleb Issand.“

Taanieli tõlgendus kuninga unenäole.

Taanieli 4:17-24: Puu, mida sa nägid, mis kasvas ja sai tugevaks, mille kõrgus ulatus taevani ja mis oli nähtav kogu maal, millel olid ilusad lehed ja palju vilja ning kus oli toidust kõigile, mille all elasid välja loomad ja mille okstel asusid taeva linnud - see oled sina, kuningas, kes oled kasvanud ja saanud tugevaks; sinu suurus on kasvanud ja ulatub taevani ning sinu valitsus ulatub maailma ääreni. Ja et kuningas nägi püha ingli taevast alla astuvat ja ütlevat: «Raiuge puu maha ja hävitage see, aga jätke juur maa sisse, raudja vaskahelasse aasa rohu peale; seda kastetagu taeva kastega ja koos välja loomadega olgu tal osa, kuni seitse aega on temast üle käinud», selle tähendus, oh kuningas, ja Kõigekõrgema otsus, mis tabab mu isandat kuningat, on see: sind aetakse ära inimeste hulgast ja sul on eluase välja loomade juures; sulle antakse rohtu süüa nagu härgadele ja sind kastetakse taeva kastega, ja sinust käib üle seitse aega, kuni sa tunned, et Kõigekõrgem valitseb inimeste kuningriigi üle ja annab selle, kellele tahab. Ja et puu juur kästi alles jätta, tähendab seda: su kuningriik jääb sinule, niipea kui sa mõistad, et taevas valitseb. Seepärast, oh kuningas, lase enesele meeldida mu nõu: vabasta ennast oma pattudest õigluse läbi, ja oma ülekohtutegudest viletsate peale halastades, et su õnn võiks kesta!»

Esimene osa ebamugavast uudisest Nebukadnetsarile oli see, et ta oli puu. See oli suur, tugev, kõikumatu puu, varustades toidu ja elatisega kõiki, näiliselt võitmatu. Kuid Taanieli sõnum oli see, et see vägi ei saa kestma igavesti – korduv teema, mis on tungimas sügavale kuninga südamesse. Olles kui puu unenäos, Nebukadnetsar otseselt raiutakse maha, jäädes järgi ainult känd: elus, kuid võimetu. Ta saab ühel päeval taastatud, kuid alles pärast kohutavat vaimset haigust, mis teda saab tabama.

Siin pean ma alistuma, et Jumal ei ole ainult ironia Jumal, vaid ka arvestava huumoriga. Meenuta lõiku, kus Nebukadnetsar otsustas teha see suur kullast kuju, kuna ta uskus, et keegi ei saa teda võimult lahkuma. Kui ta tegi selle otsuse, ta ütles Taanielile: „Vaata Taaniel, ma tõesti ei hooli sellest, mida sa ütlesid mulle kõigest sellest kullast, hõbedast, vasest ja savist... minu kuju saab olema kullast. Punkt!“

Seega, mida Jumal teeb, mil Ta annab Taanielile tõlgenduse selle puu unenäo kohta? Ta ütleb: „Muide, kuningas, Ma tahan et sa märkaksid midagi seoses selle puuga – milleks oled sina. Seal on kaks asja, mida sa peaksid teadma, vase riba ja raud!“ Mul on tunne, et see ironia ei olnud kadunud kuningale, mil ta arvatavasti ütles endale: „Kuule nüüd, ega mitte ometi see vase ja raua jutt jälle!“ Jumal oli ütlemas Taanieli kaudu: „Kuningas, saladus, mida ma olen näidanud Taanielile, mille sa omandad mõne aja jooksul, saab juhtuma; kas see meeldib sulle või mitte. Vask ja raud saavad olema peamised mängurid sinu lõplikus hävingus.“

„Jälgija“ on täna meie seas!

Ja kes oli rääkimas kuningale tema tulevikus? „Jälgijad“ ja „pühad olendid“ - inglid, saadetud tegema nende Isa kärke. Need jälgijad näevad kõike ja räägivad kõik ära – Jumalale. Neid on kõikjal me ümber. Nad kaitsevad sind ja nad kaitsevad mind. Meenuta, mida Jeesus maal olles rääkis: Kas sa arvad, et ma ei või oma Isa paluda, ja ta saadaks mu käsutusse praegu rohkem kui kaksteist leegioni ingleid? (Matteuse 26:53). Leegion Rooma armees koosnes 6000 mehest. Seega kaksteist korda 6000 ehk 72000 inglit võis koheselt ilmuda Jeesuse Kristuse sõna peale, kui Ta vajas abi.

Need on inglid, kes tulevad „kolmandast taevast“ (2.Korintose 12:2). See on nii sügaval kosmoses kui kaugele mõtted annavad minna. Siiski, siin on üritus kirjeldada kolmandat taevast ja vahemaad, mida Jumala valitud inglid läbivad, tulles sellest maailma paigast. Atmosfäär, troopsfäär, stratosfäär, mesisfäär, ionosfäär ja ekssfäär on kõik esimese taeva osad ja ulatuvad kuni 600 miilini kosmosesse. Teine taevas algab sellest punktist ja on nii astronoomiline, et seda on praktiliselt võimatu mõõta ja haarata.

Hiljuti astronoomid avastasid uue kvasari ehk ülitähe umbes 1400 miljardi valgusaasta kaugusel maast. Sa küsid kui kaugel see on? Valgus reisib sekundis 186000 miili. See teeks siis 6 triljonit miili aastas ja seda nimetatakse valgusaastaks. Seega teine taevas laieneb sügavale kosmosesse umbes 1400 miljardit korda 6 triljonit miili. Sealt edasi algab kolmas taevas – taevaste taevas – Jumala troon. Seda vahemaad peavadki need jälgijad ja pühad olendid läbima ja läbisid, mil nad tõid sõnumi Nebukadnetsari unenäost.

Kui me loeme Nebukadnetsari valitsemise ajalugu detailselt, me näeme kui uhke see kuningas oli oma saavutuste üle. Tema ülimate halduslike võimete tõttu keegi Baabülonis ei jäänud nälga. Nüüd see suur rikas puu saab hävitatud.... ja ikka ja jälle selle tüütu vase ja raua poolt.

Siin on üks huvitav ajaloo allmärkus. Nebukadnetsar tihti võttis oma militaarkampaaniaid suurtesse metsadesse Liibanonis ja sai pimestatud suurtest seedripuudest. Samuti me loeme, et kuningas nii väga armastas Liibanoni seedreid, et ta raius paljud neist maha oma enda kätega. Unenäos ta eemaldatakse peagi ametist ja sunnitakse elama eemal paleest, muutudes vaimuhaigeks, kraapides maad nagu loom toidu saamiseks. Kui kaua teda sunnitakse nii elama? Kuni teadvustab endale, et tõeline Jumal taevast on kõrgeim valitseja maa kuningriikide üle.

Kutse on väljajagatud.

Nagu hea jutlustaja teeks pärast võimsat jutlust, Taaniel andis oma kuningale võimaluse kahetseda oma kurje teid. Selle ajani on Nebukadnetsar olnud äärmiselt julm tuhandete vastu, eriti massiivse ehituskampaania ajal (Habakuk 2:10-12). Seega, Taaniel ei kohkunud tagasi omapoolsest unenäo seletusest. Ei olnud mingit lubadust, et kuningas saab põgenema tulevasest vihast. Kuid Taaniel viitas sellele, et võibolla kõikvõimas Jumal võib pikendada kuninga hingerahu ajastut, kui ta kahetseks oma kohutavaid tegusid, mida ta on korda saatnud.

Unenäo teostus.

Taanieli 4:25-30: Kõik see tabas kuningas Nebukadnetsarit. Kaheteistkümne kuu pärast, kui ta oli kõndimas Paabeli kuningliku palee katusel, hakkas kuningas rääkima ja ütles: «Eks see ole see suur Paabel, mille ma oma võimsa jõuga olen ehitanud kuninglikuks valitsuspaigaks ja oma väarikuse auks?» Sõna oli alles kuninga suus, kui taevast kostis hääl: «Sinule, kuningas Nebukadnetsar, öeldakse: Sinult võetakse kuningriik, sind aetakse ära inimeste juurest ja su asupaik on väljal loomade juures; sulle antakse süüa rohtu nagu härgadele ja sinust käib üle seitse aega, kuni sa mõistad, et Kõigekõrgem valitseb inimeste kuningriigi üle ja annab selle, kellele tahab.» Selsamal silmapilgul sai see sõna Nebukadnetsari kohta tõeks ja ta aeti ära inimeste juurest; ta sõi rohtu nagu härjad ja ta ihu kasteti taeva kastega, kuni ta juuksed kasvasid pikaks nagu kotkasuled ja ta küüned olid nagu linnuküünised.

Nüüd on aasta hiljem ja Jumal on olnud kannatlik Nebukadnetsariga. Vaatamata tema varasemale kalduvusele uskuda Heebrea Jumalat, kuningas jäi põikpäiseks, teeseldes, et ta oli maine valitseja, kes saab valitsema igavesti. Isegi kui ta lootis, et tema sõber Taaniel eksib, prohvetearing hakkas täituma. Sel traagilisel momendil, mil kuningas leidis enda vaimse murdumise äärel, ta hakkas pidama nagu lühikesi monolooge oma kangelastegudest Baabülioni valitsejana.

Ta oli arvatavasti uitamas oma palee katusel, mis kattis kuue miili maa-ala, jälgides oma suurt linna ja kõike, mida ta oli teinud. Tema kuninglik rind oli täis uhkust ja uhkeldas oma saavutuste üle, et keegi teine ei suuda seda teha.

Jah, ta oli teinud mõningaid hämmastavaid asju ja oli kahtlemata suurim kuningriigi rajaja iidsetest aegadest. Ta oli ehitanud kaks tohutu suurt templit ja 17 kaunistatud religioosset pühamut. Tema rippaiad oli viimase peal, mida kreeklased hiljem kuulutasid üheks seitsmest maailma imest. Ta oli ehitanud kuulsa Isthari Värava – suurepärase teos graveeritud härgade ja neljajalgsete lohedega. Valitud inseneride abiga oli ta kavandanud ja loonud hämmastavalt keerulise hüdraulika süsteemi, mis kandis vett tõhusalt Eufraati jõest tema linna aedadesse, kus kasvasid eksootilised taimed ja puud.

Kuid mil ta mõnules oma kuninglikes saavutustes, hääli taevast viimaks tuli, nagu Taaniel oli aasta tagasi prohveteerinud. See oli lõpuks ometi läbi. Palgapäev oli saabunud. Sellest momendist kuningas taipas, et isegi parimad kuningate ja inimeste plaanid on lihtsalt tolm. Jumala veskid võivad jahvatada aeglasti, kuid need jahvatavad ülimalt hästi.

Kindlasti ja kindlalt kohus langeb, mil inimesed keelduvad ülistamast Jumalat, mil inimene täielikult annab au maistele saavutustele. Uuesti, see on stsenaarium seitse aastat kestvast Katsumusajast – ajast ajaloos, mil suurim patt sooritatakse järgmise kuninga poolt – kurikuulsa Antikristuse poolt, kes ülendab end Jumalast kõrgemaks (Taanieli 11:36). Jumal jälestab ja mõistab kohut sellise suhtumise korral. Seepärast Õpetussõnad 16:18 ütlebki: Uhkus on enne langust ja kõrkus enne komistust.

Sõnum konnast.

Mil ma valmistasin ette seda peatükki, ma tuletasin oma abikaasale meelde väikest lugu, mis räägib otse uhkuse probleemist. Kunagi oli väike konn istumas maas. Ta vaatas haledalt, mil ta nägi suuri linde lendamas taevas tema pea kohal. Konn mõtles: „Ooh, saaks ma ka nii lennata, ma oleks ülimalt õnnelik.“ Ühel päeval kaks kotkast oli maa peal. Konn lähenes neile ja ütles: „Õelge, ma siin mõtlesin, et kas te kaks seltsimeest ei saaks mulle teene teha. Mul on see pikk pulk ja kui te paneks need oma nokkade vahele, ma saaks sellest kinni rippuda ja me saaksime koos õhus lennata. Ma olen alati tahtnud lennata.“

Kotkad nõustusid selle imeliku sooviga ja aeglasti tõstsid nad konna üles taevasse, konna rippumas pulga küljes. Varsti pöörasid teised konnad oma pead taeva poole ja uskmatutes nägid oma rohelist väikest sõpra tõusmas üha kõrgemale ja kõrgemale taevasse. Tema sõbrad maal hakkasid kiitma seda trikki ja ütlesid: „Milline geenius küll mõtles selle välja?“ Siis haaras seda konna tema ego ja ta hüüdis ülevalt: „Mina, mina, mina tegin seda.“ Seda öeldes ta kaotas haarde pulga küljest ja maandus vastu maad häbiväärselt.

Mu sõber, me võime teha absoluutselt midagi üksi. Kõik, mis meil on ja mida me teeme, on kink Jumalalt. Seega, järgmine kord kui sa tahad öelda: „Ma tegin seda kõike ise“, ma loodan, et sulle meenub see lugu konnast – ja sulle ruttu meenub Nebukadnetsari uhkus, kes keeldus andmast au Jumalale. Selle tulemusena ta maksis hinda. Ta langes, nagu seda tegi Saatan, läbi uhkuse (1.Timoteose 3:6).

Kuninga reageering sõnumile „jälgi jatest“.

Taanieli 4:31-34: «Aga pärast selle aja möödumist, mina, Nebukadnetsar, tõstsin oma silmad taeva poole ja mulle tuli mõistus tagasi; ja ma õnnistasin Kõigekõrgemat, kiitsin ja ülistasin teda, kes elab

igavesti, kelle valitsus on igavene valitsus ja kelle kuningriik püsib põlvest põlve. Kõiki, kes elavad maa peal, ei tule panna miksiki, sest tema talitab, nagu tahab, niihästi taeva väega kui maa elanikega, ega ole seda, kes võiks lüüa tema käe peale ja öelda temale: «Mis sa teed?» Selsamal ajal tuli mu mõistus tagasi, ja mu toredus ja hiilgus tulid tagasi mu kuningriigi auks; mu ametikandjad ja suurnikud otsisid mind, ja mind pandi taas mu kuningriigi üle ja mulle anti veelgi suurem võim. Nüüd mina, Nebukadnetsar, kiidan ja ülistan ja austan taeva kuningat, sest kõik tema teod on tõde ja tema teed on õiged! Tema võib alandada neid, kes käivad kõrkuses.»

Tema mõistus nüüd taastati seitsme aasta möödudes ning ta neelas oma uhkuse alla ja tõstis oma alandlikud silmad taeva poole. Pärast tema kohutavat kogemust oli ta nüüd lõpuks valmis austama tõelist taeva Kuningat. Ta tunnistas, et kõik Jumala teod oli tõesed ja et need, kes elavad oma elusid uhkuses, saavad olema alandatud.

Mis tõi Nebukadnetsari sellisele järeltulele? See ei olnud ime. Kui ta nägi neid Heebrea lapsi tulises ahjus, ilma et neil juuksed oleks põlenud või nad lõhnanud tule järele ja veel keegi neljas mees ka nende juures, see ei teinud temast uskliku. Nebukadnetsari puhul see vajas vaimuhaigust, et ta mõistuse juurde tuua ja millist pöördumise kogemust ta omas. Tõde, mida me oleme uuesti ja uuesti näinud selles peatükis, on allajoonitud Pauluse kirjutises Rooma kirikule: Aga tänu Jumalale, et te olite küll patu orjad, aga nüüd olete saanud südamest kuulekaks sellele õpetusele, millesse teid on juhutatud (Roomlaste 6:17).

Sõnum? Kõigile inimestele on lootus. 1.Korintose 6:9,10-s me loeme: Või te ei tea, et ülekohtused ei päri Jumala riiki? Ärge eksige: ei kõlvatud ega ebajumalateenijad, ei abielurikkujad ega lõbupoisid ega meestepilastajad, ei vargad ega ahned, ei joodikud ega pilkajad ega riisujad päri Jumala riiki! Kuid kiitus Jumalale, apostel ei peatunud seal. Salmis 11 Paulus jätkab: Ja sellised olid mõned teiegi seast. Kuid teie olete puhtaks pestud, te olete pühitsetud, te olete õigeks tehtud Issanda Jeesuse Kristuse nimes ja meie Jumala Vaimus.

Heale uudisele alati järgneb veel parem uudis, et me ei pea olema sellised nagu me kunagi olime. Lootus on meile kõigile – just nagu oli lootus ja võimalus Nebukadnetsari taastamiseks. Jah, ta maksis kõrget hinda oma üleastumiste eest, just nagu sina ja mina alati maksame suuri makse, mil me pöörame oma selja Jumala poolt seatud alusprintsipiidele. Tõeline patukahetsus tähendab pöördumist minevikust ja suundumist Jumala suunas. Kui me teeme seda, siis me enam ei taha teha kurje tegusid, mida me kunagi tegime. Nüüd, pärast kõike seda maadlemist, löömist ja karjumist Nebukadnetsar tegi ennast alamaks tõelisest Jumalast. Ta lõpuks taipas, et tema oli see probleem ja et tema patune uhkus oli probleemiks.

See vajas aastaid roomamist nagu loom, et panna teda mõistma, et ta vajas arvete selgeks tegemist tõelise Jumalaga. Nebukadnetsari pöördumine muutis teda täielikult. Jah, see on suur, ajalooliselt täpne lugu. Kuid sügavam sõnum Nebukadnetsarist ja tema unenäost on see, et need on eelvaade tulevastele sündmustele: seitse aastat kestvale Katsumusajale, kus uhked inimesed seavad endale kummardamiseks New Age jumalaid, elades ebapühalt, uhked elud ja petjate vaimude kummardamine, isegi kui ilmsed hoiatused ilmuvad seintele – intrigeeriv lugu ja teema peatükist 5.

5.PEATÜKK

Kiri seinale.

Taanieli 5:5-9: Selsamal tunnil ilmusid inimkäe sõrmed ja kirjutasid kuninga palee lubjatud seinale, lambijala kohale; ja kuningas nägi kirjutavat kätt. Siis kahvatas kuninga näojume ja ta mõtted kohutasid teda; ta niudeliigesed lõdisesid ja ta põlved pekslesid teineteise vastu. Kuningas hüüdis valjusti, et toodaks nõiad, Kaldea teadjad ja tähetargad. Kuningas hakkas rääkima ja ütles Paabeli

tarkadele: «Kes iganes oskab seda kirja lugeda ja seletab mulle selle tähenduse, see riietatakse purpurisse, temale pannakse kuldkee kaela ja ta saab kolmandaks valitsejaks kuningriigis!» Siis tulid kõik targad, aga need ei osanud kirja lugeda ega selle seletust kuningale teatavaks teha. Siis kohkus kuningas Belsassar väga ja ta näojume kahvatas, ja ta suurnikud sattusid segadusse.

Mida sina oleks teinud, kui sa oleksid tulnud kuninga paleesse öistele pidustustele ja äkki Jumal purustab selle peo? Mul on tunne, et enamus külalisi oli niisuguse välkrünnaku alla, et nad arvasid, et nad näevad juba asju. Mõni kindlasti mõtles: „See on lahe...vaata...käsi kirjutab seinale. See Belsassari tüüp tõesti teab, kuidas tehakse maagilist meelelahutust. Vau, me ei teadnudki, et meil saab siin olema illusioonide õhtud veini seltsis.“

Kuid Belsassar ei olnud korraldanud seda tähelepanu kõrvalejuhtimist ja ilmselt tal oli piisavalt vaimukust kutsuda see pidu korraks peatuma, et näha kätt seinale kirjutamas. See sõnum oli selgelt kirjutatud, milleks oli hoiatus kohtu eest, mis saab tulema, kuna toimus templi esemete rüvetamine, mida Jumal taevas ei salli.

Piibel ütleb salmis 6: põlved pekslesid teineteise vastu. See tähendab, et Belsassar oli nii hirmunud, et tema põlved värisesid teineteise vastu. See pidu oli nüüd ajalugu ja Belsassar arvatavasti polnud ainuke, kes soovis, et see oleks tund aega varem lõppenud. Kirjakoht ütleb, et ta oli kahvatu. Ma olen kindel, et sina ja mina oleks samuti muutunud sellises olukorras näost valgeks.

Seega, veel kord, targad kutsuti kokku. See kord mitte unenägu tõlgendamaks, vaid püüdma mõistma seda kirjutist seinale. Ma kujutan ette, et need nõiad ja maagid võisid omavahel midagi sellist rääkida: „Belsassar on jälle purjus ja ta näeb ainult hallutsinatsioone.“ Siiski, mil selgelt nägijad sisenesisid söögiruumi, nad olid hämmeldunud, kuna kirjutis oli kirjutatud kustutatult seinale. Veel enam, nad ei teadnud, kuidas tõlgendada seda nähtud kirjutist. Siit hakkaski paanika, kuni ema kuninganna, Nebukadnetsari naine astus esile ja meenutas Belsassarile meest nimega Taaniel, kes oli üsna hea selliste asjade väljanuputamises.

Ema kuninganna meenutab Taanieli.

Taanieli 5:10-12: Kuninga ja tema suurnike sõnade peale tuli kuninga ema pidusaali. Kuninga ema hakkas rääkima ja ütles: «Kuningas elagu igavesti! Ärgu kohutagu sind su mõtted ja ärgu kahvatagu su näojume! Sinu kuningriigis on mees, kelles on pühade jumalate vaim. Su isa päevil leidis temal arusaamist, taipu ja tarkust otsekui jumalate tarkust, ja kuningas Nebukadnetsar, su isa, tõstis tema ennustajate, nõidade, Kaldea teadajate ja tähetarkade ülemaks - kuningas, su isa -, sellepärast et temas, Taanielis, kellele kuningas oli pannud nimeks Beltsassar, leidis eriline vaim ja temal oli mõistust ning taipu seletada unenägusid, lahendada mõistatusi ja harutada lahti sõlmi. Kutsutagu nüüd Taaniel, küll tema annab tähenduse teada!»

Kuninga ema ütleb: „Sa parem kuula Taanieli, kuna sinu vanaisa tõesti tõstis ta üles, austas teda ja kasutas teda rohkem kui ühel korral selliste olukordade klaarimisel.“ Ta teadis, et Taanielil oli „pühade jumalate vaim“ ja selletõttu oli tal ka vastused. Taaniel oli 17. aastane, mil ta toodi Baabüloni ja nüüd oli ta lähenemas oma kaheksakümnendate keskele.

Kogu selle vangistuse ajal ta säilitas Püha Vaimu väe endas ja kuninga ema teadis seda. Kuidas Taaniel hoidis seda väge endal kõigi nende Baabüloni teenistuse ajal? Veetes aega Jumala imelises Raamatus. Taaniel tundis Pühakirja ja meenutas Jumala Sõnast õpitut paganate maal, kuhu ta toodi palju aastaid tagasi. Hiljem Peetrus kirjutab 1.Peetruse 2:2-s: Nagu äsjasündinud lapsed igatsege vaimulikku selget piima, et te selle varal kasvaksite pääste poole.

See oli siis Taanieli saladus ja see on ka meie tugevuse allikas täna, mil me liigume sujuvalt ajastute

lõpuni. Taaniel elas oma elu põlvedel Jumala ees ja kui inimene elab nii – teismelisest vanuriks saamiseni – see inimene saab olema selline Vaimuga täidetud inimene, et isegi Jumala vaenlased märkavad teda. Taaniel mõistis seda elu saladust ja seega mil iganes teda kutsuti rääkima Jumala tõdesid Baabülioni perverssele põlvkonnale, ta oli valmis pakkuma vastavat sõna Jumalalt. Kas Taaniel on sulle täna eeskujuks?

Taaniel tuleb Belsassari ette.

Taanieli 5:13-16: Siis toodi Taaniel kuninga ette. Kuningas hakkas rääkima ja ütles Taanielile: «Kas sina oled Taaniel, Juuda vangide hulgast, keda kuningas, mu isa, Juudast tõi? Ma olen sinust kuulnud, et sinus on jumalate vaim ja et sinul leidub arusaamist ja taipu ning erilist tarkust. Ja nüüd on mu ette toodud targad ja nõiad seda kirja lugema ning selle tähendust mulle teatavaks tegema, aga nad ei ole suutnud sellele asjale seletust anda. Sinust ma olen aga kuulnud, et sina suudad seletusi anda ja sõlmi harutada. Kui sa suudad nüüd kirja lugeda ja selle tähenduse mulle teatavaks teha, siis riietatakse sind purpurisse, sulle pannakse kuldkee kaela ja sa saad kolmandaks valitsejaks kuningriigis.»

Nüüdseks oli pidu jäänud tõesti seisma ja ma arvan, et nii mõnigi külaline sai seda kätt nähes üsna kiiresti kaineks. Kes ei saaks, kui kehata käsi kirjutab seinale. Nad arvatavasti nimetasid teda röömurikkujaks Taanieliks. Kuid see eakas kodanik oli ikka sama terane ja ärkvel, mil ta toodi Baabülioni vangistusse. Ta teadis, kes ta oli ja Kelle oma ta oli. Teda ei huvitanud üldse kuninga pakkumised. Mis kasu oleks talle sellistest ajutistest tasudest?

Kaasaegsete kristlastena, näib et me tihti satume segadusse sel alal. Me kõik tahame olla tasustatud heade asjade eest, mida me teeme, tihti küsides seda, et kui palju ma saan selle tehtud asja eest? Kes siis märkab mind, kui ma teen seda head tegu? Kuid see ei ole Kristuse moodi elamine. Heebrea 13:5 ütleb: Teie eluviis olgu rahaahnuseta; jääge rahule sellega, mis teil on, sest tema on öelnud: «Ma ei hülga sind ega jäta sind maha!»

See on vaim, mille me peame säilitama sel lõpuaja tunnil, kuid see ei ole praegune kristlaskonna vaim. Kui uurime Piibli kooskõla abielurikkumisest, hooramisest või liiderlikkusest ja siis üles otsima sõna saamahimu, siis me avastame, et amoraalsus ja materialism jooksevad koos. Jumal vihkab rahaarmastamise pattu ja varanduse kogumist, samuti nagu Ta vihkab amoraalsuse pattu.

Ära praegu vaata, kuid sinu seina peal on midagi.

Taanieli 5:1-4: Kuningas Belsassar tegi suure peo oma tuhandele suurnikule ja jõi veini selle tuhande ees. Veini mõjul käskis Belsassar tuua kuld- ja hõberiistad, mis tema isa Nebukadnetsar Jeruusalemma templist oli toonud, et kuningas ja tema suurnikud, tema naised ja liignaised, saaksid neist juua. Siis toodi need kuldriistad, mis olid toodud templist, Jumala kojast Jeruusalemmast, ja kuningas ning tema suurnikud, tema naised ja liignaised jõid nende seest. Nad jõid veini ja ülistasid kuld-, hõbe-, vask-, raud-, puu- ja kivijumalaid.

Sellele peatükile sobib ka teine pealkiri: „Maailma metsikuim pidu“, mida viis läbi playboy miljonär Belsassar, Nebukadnetsari lapselaps ja Baabülonis kuningriigi teine mees. See oli joomaorgia, kus naised olid külluses ja vein voolas kui vesi – graafiline pilt „Söö, joo ja ole õnnelik, kuna homme sa sured.“ Kuid ühe väikese parandusega: nad ei surnud homme, neid rünnati, löödi ja mõrvati sel samal ööl.

Enne kui me laskume sellesse pidustusse, et näha, mis seal tegelikult toimus, vaadake meest nimega Belsassar. Kes ta oli? Mis olid tema volitused? On tähtis märkida, et palju aastaid liberaalsed Pühakirja tõlgendajad anusid oma juhtumist, et sellist isikut polnud üldse olemas olnud.

Teadlane Ferdinand Hitzack ütles 1850. aastal, et kedagi Belsassari nimega pole kunagi eksisteerinud ja seega Taanieli Raamat oli farss.

Siiski, neli aastat hiljem J.G.Taylor oli arheoloogilistel väljakaevamistel Lõuna-Iraagis, kus ta kaevas välja artifakti, mis sisaldas 60 rida kiilkirja – kirjutamise stiil, mida kasutati arvukalt umbes 3000 aastat enne Kristust kuni esimese sajandini peale Kristust. Kiilkiri oli kirjutatud savile, kivile, metallile ja teistele kõvadele materjalidele. See oli võti, mille avastas Taylor ja kristlik maailm, kuna üks neist kuuekümnest reast mainis palvetamist Naboniduse ja tema poja Belsassari tervise pärast.

1924.aastal Sydney Smith tegi mõningaid väljakaevamisi seal regioonis ja ka tema leidis artifakti, mis kinnitas, et Nabonidus andis oma kuningriigi oma pojale Belsassarile. Jällegi, liberaalsed Piibli uurijad ei saa siin vastu rääkida. Fakt on, et need, kes tahavad näida rumalatena, neile piisab ainult mainimast, et Piibel on täis vigast sisu, ajalugu ja inimesi. Vastused ei pruugi olla koheselt märgatavad, kuid tõde tuleb alati esile, nagu seda juhtus Belsassari puhul, kes oli mõningate jaoks fantoom.

Nabonidus oli suur sõdalane, alati eemal missioonidel, et lisada territooriume oma võimsale Baabülonile ja alati naasmas vallutatud varaga. Tema äraolekul juhtis Baabüloni tema poeg Belsassar. Ja kui kass on kodust ära, siis me teame, mida hiired teevad: nad pidutsevad, pidutsevad ja pidutsevad – nagu poleks homset päeva.

Ja siit me hakkamegi oma juttu jutustama – võibolla metsikuim pidu, mida eales Baabülonis peetud. See ei olnud mingi väikene peoõhtu väikeses ruumis mõningate külalistega. Saal peo jaoks oli tohutu – 53 meetrit pikk ja 19 meetrit lai. Mõned õhtusöögid, mida peeti selles ruumis, hõlmas endas kümnetuhat külalist, tehes sellest ajaloo suurima banketi, omades kutset 69800 inimesele. See on tõesti palju inimesi ja ma olen kindel, et osa pidutsejaid pidi pidutsema välja. See on tohutu füüsiline peatükk viie keskkond. Suur pidu, suured kulutused, suur orgia, suur probleem!

Probleemid algasid sellest, mil noor Belsassar tegi vea, kasutades pühasid anumaid, mida tema vanaisa Nebukadnetsar varastas Jeruusalemma templist. Nii kaugele kui me teame, Nebukadnetsar ei sooritanud pühaduse teotust nende templi anumatega. Kuid Belsassar? Ta ei saanud sellest hoolida. Ta tahtis juua ja ta ei hoolinud, millisesse anumasse teenrid alkoholi valasid. Kujutle stseeni: noor Belsassar on riigi asjades vastutav, kuid kõik, mis ta välja mõtleb, on peo pidamine. Ta vaatab üle külaliste nimekirja ja arvatavasti ütleb: „Nüüd kui isa ei kontrolli seda kõike, kuna ta on järjekordsel vallutusel, siis nüüd on minu õõ ulguda.“

Ja ulgus ta tõesti, alustades Juudi templi anumate rüvetamisega – peekrid, mis rääkisid lugu Jumala lunastusest vere läbi. Heebrea 9:22 ütleb: Moosese Seaduse järgi puhastatakse peaaegu kõik asjad vere kaudu, ja ilma vere valamiseta ei ole andeksandmist. Juudid samuti uskusid, et veri lunastab patud (3.Moosese 17:11). Need olid pühad riistad, mitte igapäevased tassid ja taldrikud. Kuid Belsassar käskis neid täita alkoholiga oma paganatest sõpradele joomiseks, kes naersid ja tantsisid öö läbi. Kuid ükski pidu ei kesta igavesti ja see sai eriti lühike olema. Belsassar sai maksta kõrget hinda selle rüvetuse eest.

Alkohol oli saamas probleemiks sellele noorele valitsejale. Oled sa märganud ajastus, milles sa elad, et alkohol ei ole väike probleem? Enam kui pooled kõigest meie autoavariidest on põhjustatud alkoholist. Alkohol on hävitanud palju perekondi kui keegi oskab seda ette kujutada. Joomine on rikkunud karjääre, sandistanud suhteid ja jätnud muidu mõistuse juures olnud inimesed vaimselt ebakompetentseks. Hoiatused alkoholi kohta on olnud Piiblis tuhandeid aastaid ja ma usun, et on tähtis märkida mõningaid salme, mis viitavad sellele, mida Jumal arvab sellest probleemist.

Mida Jumal ütleb kangete jookide kohta.

Õpetussõnad 20:1 ütleb: Vein paneb pilkama, vägijook lärmama, ja ükski, keda see paneb taaruma, pole tark. Õpetussõnad 23:29,30: Kellel on häda? Kellel on halb? Kellel on tüli? Kellel on kaebus? Kellel on haavad põhjusega? Kellel on tuhmid silmad? Neil, kes viibivad veini juures, kes lähevad maitstva segatud veini. Selle pärast salm 31 ütlebki: Ära vaata veini, kuidas see punetab. Mahla nimetati veiniks. Õpetussõnade kirjutaja ütles, et kui vein muutub punaseks, siis ära vaata seda! See on sõnum ka Õpetussõnad 23:20-s: Ära viibi veinijoojate ega lihaõgijate killas. Habakuk 2:15 ütleb: Häda sellele, kes joodab ligimest, pannes joogi hulka oma viha, et jooja joojaks jääks.

Jumala kohus on nende kohal, kes joovad, nende kohal, kes purjutavad ja samuti ka neil, kes kallavad jooki teistele, et neid mürgitada. Esimese Korintose 6:9,10 ja Galaatia 5:19- 21 ütlevad, et ükski joodik ei saa siseneda taevasse kuningriiki enne kui ta ei ole oma pattu kahetsenud ja pöördunud Jumala poole.

Jumal arvab nii veinist ja kangetest jookidest. Me märkame, et Belsassar ei olnud mitte ainult joobunud, mil ta istus ülestõstetud platvormil, purjus sõbrad teda ümbritsemas, vaid ta samuti lisas rüvedust sellega, et jõi vägijooke pühadest anumatest, mis esindasid igavest päästet. Selle orgia ajal Jumal vaatas seda stseeni taevast ja Ta ei olnud sellega rahul.

Taaniel noomib noort valitsejat.

Taanieli 5:17-24: Siis kostis Taaniel ja ütles kuninga ees: «Su annid jäägu sulle enesele ja oma kingitused anna mõnele teisele! Aga kirja ma loen kuningale ja teen selle tähenduse temale teatavaks. Sina, kuningas! Kõigekõrgem Jumal oli andnud su isale Nebukadnetsarile kuningriigi ja võimu, au ja hiilguse. Võimu pärast, mille Jumal temale oli andnud, värisid ja kartsid tema ees kõik rahvad, suguvõsad ja keeled. Tema tappis, keda tahtis, ja jättis ellu, keda tahtis; ta ülendas, keda tahtis, ja alandas, keda tahtis. Aga kui ta süda suurustas ja ta vaim muutus ülemealikuks, siis tõugati ta oma kuninglikult aujärjelt ja ta au võeti temalt ära. Ta aeti ära inimlaste hulgast ja ta süda muutus looma südame sarnaseks; tema eluase oli metseeilite juures ja talle anti süüa rohtu nagu härgadele ja ta ihu kasteti taeva kastega, kuni ta mõistis, et Kõigekõrgem Jumal valitseb inimeste kuningriiki ja tõstab selle üle, keda tema tahab. Aga sina, tema poeg Belsassar, ei ole alandanud oma südant, kuigi sa teadsid kõike seda, vaid oled tõusnud taeva Issanda vastu: tema koja riistad on toodud su ette, sina ja su suurnikud, su naised ja su liignaised olete joonud nende seest veini; sa oled ülistanud hõbe-, kuld-, vask-, raud-, puuja kivijumalaid, kes ei näe, ei kuule ega mõista. Aga seda Jumalat, kelle käes on su hing ja kelle omad on kõik su teed, ei ole sa austanud. Sellepärast on tema poolt läkitatud see käsi ja kirjutatud see kiri.

Taaniel hakkab siis Belsassarile rääkima. Ma kujutan seda ette: tugev, julge, mil kõik Belsassari külalised imestamas, et mis on sündimas. See pidi olema lõbus õhtu. Kuid selle asemel sellest sai „jutluse aeg“ ja Taaniel kasutas ära oma publikut, rääkides tema suhtest Belsassari vanaisa Nebukadnetsariga. Ta andis Belsassarile lühikese ülevaate endise kuninga elust. Taaniel rääkis nii nagu oli ja tema sõnum oli:

„Nebukadnetsar siiral õppis oma õppetunni, mil ühel päeval ta kutsus ainsa tõelise Jumala appi. Kuid sina, noormees, pole sellest aru saanud ja sa saad maksma ranget hinda oma metsiku orgia ja templi anumate rüvetamise eest.“ See oli jutlus üleolevale südamele, suunatud mehele, kes oli joonud Jumalat austavatest anumatest nende jumalate terviseks, keda ei ole näha ja kuulda. Seda see ebajumalateenistus sel ajal tähendas ja seda on võõraste jumalate kummardamine ka täna.

Jumal versus jumalused.

Kuningas Taavet ütles Laulud 115:4-8-s: Nende ebajumalad on hõbe ja kuld, inimeste kätetöö. Suu neil on, aga nad ei räägi; silmad neil on, aga nad ei näe; kõrvad neil on, aga nad ei kuule; nina neil on, aga nad ei tunne lõhna; käed neil on, aga nad ei katsu; jalad neil on, aga nad ei kõnni; nende kurk ei kõnele. Nende sarnaseks saavad nende tegijad ja kõik, kes nende peale loodavad.

Taaniel on sama asja ütlemas Belsassarile: „Vaata, see on ainult tükk puitu, mis kaetud mõnede metallidega. Sa tegid seda oma enda kätega. See ei näe, kuule, räägi, liigu... ja sa ikka kummardad seda. Kas sa siis ei õpi oma vanaisa näitest? Ta maksis selle eest kohutavat hinda, süües muru nagu loom ja kõndides ringi hulluna. Isegi pärast selle loo teada saamist, sind ei saa ikka veenda Jumala väe suhtes. Sinu uskmatuse tõttu sa võtsid need Jumala koja anumad ja pilkasid seda lunastuse sümbolit.“

Häbi Belsassar!

Mina nimetaks seda noomituseks ja Belsassaril polnud muud valikut kui ainult istuda seal ja kuulata kannatlikult Taanieli noomimisi. Kuid prohvet polnud lõpetanud. Ta jätkas öeldes, et noor valitseja samuti saab maksma oma õeluse eest kõrget hinda, kuna Jumal töötab tuua iga teo kohtumõistmisele (Kohtumõistja 12:14).

Taaniel tõlgendab kirjutist.

Taanieli 5:25-28: Ja see on see kirjutatud kiri: «Menee, menee, tekeel, ufarsiin.» Sõnade tähendus on niisugune: menee - Jumal on ära lugenud su kuningriigi päevad ja on teinud sellele lõpu. Tekeel - sind on vaekaussidega vaetud ja leitud kerge olevat. Ufarsiin - su kuningriik on tükeldatud ning antud meedlastele ja pärslastele.»

Peo napsivennad on vaikseks jäänud. Ei mingit tantsimist ega joomist sel momendil. Orkester oli mänginud oma viimase noodi ja kogu hall oli vaikne, mil Belsassar ja tema külalised ootasid Taanieli tõlgendust kirjutatud sõnadele, mis olid aramea keeles.

Põhjus, miks sõna Mene on korratud – sinu päevad on loetud – on sellepärast, et Meedes ja Pärsia olid sel samal momendil ootamas, et rünnata seda linna. Seega Mene kummalegi – üks Meedesele ja teine Pärsiale. Nad juba kogunesid linna müüride taha, et rünnata, just nagu Jumal ennustas kirjutises, mida kogu peo seltskond sai näha.

Siis Taaniel pöördus sõna Tekeel poole, mis tähendas „sind on vaekaussidega vaetud ja leitud kerge olevat.“ Belsassaril oli puudust paljus: moraalilis, ausameelsuses ja Jumalakartuses. Ta polnud teinud midagi, et austada tõelist Jumalat. Siin Jumal laseb käiku ironia, mida Ta on tihti kasutanud Taanieli Raamatus, muutes sõna ufarsiin pereseks – ainult mõned häälikud puudu Pärsiast. Ta ütles, et mitte ainult Belsassari kuningriik saa jagatud, vaid ka seda, et sel samal hetkel üks neist vaenlastest – Pärsia – oli ainult noole lasu kaugusel.

Mil see rumal noor valitseja ja tema külalised jõid end purju, siis need „ennustatud“ olid juba müüride taga, relvad valmis, et tappa see noor valitseja.

Belsassari reageering.

Taanieli 5:29-Taanieli 6:1: Siis Belsassar andis käsu ja Taaniel riietati purpurisse, talle pandi kuldkee kaela ja temast kuulutati, et ta hakkab kuningriigis valitsema kolmandana. Selsamal ööl tapeti Belsassar, Kaldea kuningas. Ja meedlane Daarjaves sai kuningriigi enesele, kui ta oli kuuskümmend kaks aastat vana.

See oli Baabüloni Pearl Harbor. Äkkrünnak. Nagu Ameerika sõdurid ei olnud valmis selleks päevaks Honolulu 7. detsembril 1941, nii suur oli ka laastamine Baabülonis. See, kuidas need kaks suurt armeed jõudsid linnani, on militaarne salaplaan, mis on väärt uurimist.

Siin on nüüd, kuidas Meedes ja Pärsia võitsid sel päeval. Baabülön oli ehitatud Eufraati jõe, tohutu müüri sarnane asi ümbritsemas seda. See oli nii kohutav, et keegi ei suutnud seda mõõta. Et tagada veel kindlam julgeolek, vallkraavid müüride ümber täideti veega, et vaenlased peaksid ujuma üle, et läheneda linna müüridele. Need ettevaatusabinõud paigas, babüloonlased elasid suures turvatundes. Kuid nad ei arvestanud Meedese ja Pärsia militaarset tugevust Daariuse ja Siiriuse juhtimisel. Need kaks Baabüloni vaenlast panid oma pead kokku ja mõtlesid välja, kuidas pääseda sellesse linna.

Esiteks, nad blokeerisid Eufraati jõe vooli, kuni veri ümber linna oli ära kuivanu. Siis nad ootasid kuni vallkraavid on kuivad, astusid neisse, kaevsid tunneli müüri alla ja täis lahingumoonaga marssisid maa-aluste kanalite kaudu linna, mil Belsassari orgia oli täies hoos. See oli tohutu militaarne edu. Sel õhtul, ainult momendiks, pärast kirjutise ilmumist seinale, väed sisenesid halli ja tapsid kuningas Belsassari.

Enne rünnakut Taanieli tasustati töötatud riietega ja ehetegega, kuid Belsassar sai väheke aega nautida seda presentatsiooni. Jumala kohus õelate üle oli kiire ja täiuslik ja Daarius võttis selle kuningriigi 62. aastasena. See oli ajastu lõpp, nagu Taaniel oli prohveteerinud aastaid enne Belsassari vanaisa.

Kuid meie lugu pole veel poole pealgi. On veel palju põnevust ja intriige tulemas, mil me näeme kuratlikku plaani Taanieli hävitamiseks, isegi siis kui ta jätkab palvetamist kartmatult aken avatuna. Taaniel jäi julgeks ja oma Jumala seadustega koos olles, isegi kui see tähendas tema heitmist näljaste lõvidega koopasse. Selline vaimne julgus lõpuks viis teda ülima õitsenguni peatükis 6.

6. PEATÜKK

Eelistatud printside asemel....kuid mitte lõvideta.

Taanieli 6:2-4: Daarjaves arvas heaks seada kuningriigi üle sada kaksikümne asehaldurit, et neid oleks kogu kuningriigis, ja nende üle kolm ametikandjat, kellest üks oli Taaniel, kellele need asehaldurid pidid aru andma, et kuningale ei sünniks kahju. Taaniel oli silmapaistvam kui teised ametikandjad ja asehaldurid, sellepärast et temas oli eriline vaim; ja kuningas kavatses tema tõsta üle kogu kuningriigi.

Hiljuti ma ütlesin oma sõbrale, et ma teen suure paljastuse Taanieli Raamatust ja tema ütles: „Aa, see on Taanielist lõvikoopas.“ Ma vastasin: „Jah, kuid selles raamatus palju enamat kui ainult see.“ Ilmneb, et pea kõik teavad seda lugu. Kahjuks paljude jaoks on see kõik, mida nad teavad sellest müstilisest raamatust, mis varustab informatsiooniga lõpuaja sündmustest, mida ainult nüüd, meie põlvkonnas, on ilmumas, mida me uurime sügavuti peatükkides 7 kuni 12.

Me läheme natuke ette oma loost. Esiteks, natuke tagamaad. Taaniel oli nüüd teeninud kuue administratsiooni all ustavalt, targalt, kompetentse nõustajana. Taaniel oli ellujääja, kuna Jumal andis talle tugevuse ja julguse seista oma usu eest. Ja nüüd, kuuendas peatükis, me saame nägema, et tema tugevus pandi uuesti proovile.

Iga ühele, kes on teeninud kuue poliitilise administratsiooni all, on see tohutu vägitegu. Sellepärast on üks põhjusi, miks ma imetlen dr. Billy Grahamit ja tohutu austus, mida ta on teeninud kui nõustaja ja sõber paljudele Ameerika presidentidele. Taanieli jaoks oli see samuti pikk aeg.

Sellele Jumala mehele algas kõik Nebukadnetsari valitsusega, kes täielikult kaotas oma kuningriigi,

mil Baabülön anti üle Meedesele ja Pärsiale sel saatuslikul ööl, mil Belsassar oli hõivatud veini, naiste ja lauludega. Siis see kirjutis hakkas ilmuma seinale ja Medo- Pärsia vallutus toimus, mil need uued liidrid koheselt hukkasid 3000 poliitilist vangi, kaasaarvatud kõik Baabülöni printsid ja presidendid.

Siiski, kui sa meenutad tema elu viimast momenti, Belsassar tegi Taanielist kolmanda vastutava. Kujutle seda stsenaariumi, kui sina oleksid Daarjaves või Siirius, Meedese ja Pärsia juhid: sa vallutad riigi, vägistad ja rüüstad peaaegu kõiki ja kõike silma ulatuses, sa tapad kõik riigi võtmetegelased – siiski vaatamata parimale püüdlusele saada täielik kontroll, seal on ikka see isik, Taaniel, kes on kolmas mees kuningriigis – ja keda näiliselt ei saa tappa. Miks teda ei tapetud teistega? Miks oli Taaniel kõigist inimestest, kes jäeti ellu ja kellest sai uue valitsuse tüütus?

Ainus vastus, mida ma saan anda, on see, et Jumal alati toob esile neid, keda Ta tahab kõrgendada. Jumalal oli plaan Taanieli eluks ja nüüd isegi uued kuningad hindasid Taanieli ja tema võimeid nii väga, et nad tegid temast nende kuningriigi presidendi. Seega, Taaniel oli 85. aastana kuningriigi kolmas pea.

Taanieli 6:5-10: Siis need ametikandjad ja asehaldurid otsisid ettekäänet, et leida Taanielile kuningriigivastast süüd; aga nad ei suutnud leida ühtegi ettekäänet ega midagi halba, sellepärast et ta oli ustav ja mingit hooletust ega halba tema kohta ei leidunud. Siis ütlesid need mehed: «Me ei leia selle Taanieli vastu ühtegi ettekäänet, kui me ei leia seda ühenduses tema Jumala seadusega.» Siis need ametikandjad ja asehaldurid tormasid kuninga juurde ja ütlesid temale nõnda: «Kuningas Daarjaves elagu igavesti! Kõik kuningriigi ametikandjad, maavalitsejad ja asehaldurid, nõunikud ja maavanemad on pidanud nõu, et kuningas annaks korralduse ja jõustaks keelu, et igauks, kes kolmekümne päeva jooksul palub midagi mõnelt jumalalt või inimeselt, aga mitte sinult, kuningas, visatakse lövide auku. Nüüd, kuningas, avalda keeld ja kirjuta kiri, mida meedlaste ja pärslaste muutmatu seaduse tõttu ei tohi tühistada!» Ja kuningas Daarjaves kirjutas kirja ja keelu.

Tegudes, mis näitasid nende antisemitismi sügavust, paganatest ametnikud, kes sunniti töötama Taanieliga, otsustasid leida viisi teha sellele mehele lõpp peale. Kuidas nad talusid juudi kohalolekut nii kõrgel positsioonil? Seega nad otsisid üles Taanieli toimiku. Ma kujutan ette, kuidas nad tuhnivad ametlikes dokumentides, otsides kasvõi üht mittevastavat tegu, kuid nad pidid pettuma.

Võib olla Taaniel oli olnud hüljatud oma varasemates kohustustes, kuid keegi ei näinud mingit viga. Nad otsisid kuni tüdimuseni, et lõpetada oma otsing edutult. Nii palju kui nad vihkasid seda tunnustada, Taaniel oli ilmselt nii hea, nagu kõik olid tema kohta öelnud.

Ainus asi, mida nad leidsid temas valesti, oli see, et ta teenis Jumalat. Milline imeline süüdistus ja kas see ei oleks imeline, kui meie kahjustajad ütleksid sama asja sinu ja minu kohta? Seda öeldakse meile ainult siis, kui me jääme Raamatu inimesteks, kes elavad põlvedel pühendunult teenides meie taevast Isa. Seda Luuka tuletaski meile meelde Jeesuse enda sõnadega: Jeesus rääkis neile tähendamissõna selle kohta, et nad peavad ikka palvetama ega tohi tüdida (Luuka 18:1).

See on meie valida: me kas palvetame või nõrkeme. On kas üks või teine ja Taaniel kunagi ei lakanud palvetamast. Selle tõttu tema kaaslastest ametnikud mõtlesid välja, et nad viimaks avastasid selle suitseva püssi, mida nad otsisid ja sealt see nende reetlikus hakkas. Tänapäeval me nimetame seda tegu tallalakkumiseks, mil me tahame soosingut mõnele oma erilisele korraldusele. See ongi see, mida need Taanieli „sõbrad“ tegid, minnes Daarjavese juurde oma uue skeemiga püüda Taaniel palvetamiselt. On tähtis mõista, et neid ei olnud vähe, kes olid Taanieli vastu.

Tuleta meelde, seal oli 120 ametnikku ja 3 haldurit – kellest esimene oli Taaniel. See tähendab, et oli

122 valitsuse teenistujat Meedese ja Pärsia all, kes olid pööranud end Taanieli vastu. Häätustulemus oli 122 ühe vastu. Kuidas saakski üks poliitik ellu jääda sellises ülekaalus? Ja see kõik hakkas ühest õelast, räpasest väiksest patust, mille nimi kadetus. Sa võid ju öelda: ma ei käi väljas ega joo end purju, ma ei riku abielu, ma ei varasta, ma pole kunagi inimest tapnud.... kuid kui su süda on täis kadedust, seda mitte nii väikest pattu, siis see eemaldab sind Jumala ligiolust igaveseks kui ei toimu sinu poolt patukahetsust. Galaatia 5:19-21 ütleb: Lihaliku loomuse teod on ilmsed, need on: hoorus, rüvedus, kõlvatus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kiivus, raevutsemine, isemeelsus, lõhed, lahknemised, kadetsemine, purjutamised, prassimised ja muu sarnane, mille eest ma teid hoiatan, nagu ma varemgi olen hoiatanud, et need, kes midagi niisugust teevad, ei päri Jumala riiki.

Jumala Sõna pidevalt tuletab meile meelde, et me kontrolliks oma südant ja leiaksime, kas me oleme kadedad teiste suhtes. Taaniel ei võrrelnud ennast oma aja Jüride ja Jaanidega ja nii ei tohiks ka meie teha. Taanielil olid kõrgemad eesmärgid ja tema sõnum meile on see, et kui me tõeliselt tunneme Jumalat, me samuti peame omama eesmäärke, mis peegeldavad meie armastust Päästja vastu. Samal ajal aga Taanieli vaenlased said oma tahtmise, mil nad surusid läbi oma määrusega, et kes iganes leitakse palvetamas ja teenima üks kõik mis jumalat ja mitte kuningat, visatakse lõvikoopasse. Milline lollikindel idee.

Lõpuks, nad said vahele selle juudi, keda ülendati sellisele kõrgele positsioonile. Jah, lõvikoobas. Mis peaks kindlasti asja ära ajama. Isegi mitte palvetav Taaniel ei saanud vabastada end neist näljastest loomadest. Midagi veel: nad tuletasid kuningale meelde, et kui see määrus saab allkirja, siis see on Meedese ja Pärsia tühistamatu seadus. Kuningas teadis seda, kuid ametnike surve tõttu ta oli päri nende soovidega, allkirjastades selle määruse.

Taanieli 6:11-16: Aga kui Taaniel sai teada, et kiri oli kirjutatud, siis läks ta oma kotta, mille ülakambri aknad olid avatud Jeruusalemma poole. Ja kolm korda päevas heitis ta põlvili, palvetas ja kiitis oma Jumalat, nagu ta seda ennegi oli teinud. Siis need mehed tormasid sisse ja leidsid Taanieli palvetamast ja anumast oma Jumala ees. Seejärel astusid nad kuninga ette ja küsisid kuninga keelu kohta: «Kas sa pole mitte kirjutanud keeldu, et iga inimene, kes kolmekümne päeva jooksul palub midagi mõnelt jumalalt või inimeselt, aga mitte sinult, kuningas, visatakse lõvide auku?» Kuningas kostis ja ütles: «Asi on kindel meedlaste ja pärslaste muutmatu seaduse järgi!» Siis nad kostsid ja ütlesid kuninga ees: «Taaniel, kes on Juuda vangide hulgast, ei hooli sinust, kuningas, ega keelust, mille sa oled kirjutanud, vaid ta palvetab kolm korda päevas oma palvet.» Kui kuningas seda kuulis, siis oli see temale väga ebameeldiv ja ta oli mures Taanieli pärast, kuidas teda päästa; ja ta nägi vaeva tema päästmiseks kuni päikeseloojakuni. Siis need mehed tormasid kuninga juurde ja ütlesid kuningale: «Tea, kuningas, et meedlaste ja pärslaste seaduseks on, et ühtegi kuninga antud keeldu või korraldust ei tohi muuta!»

Need salmid on mini-traktaadid sellest, milline on tõeline sõprus, isegi kui see võib näida kajastatuna kontekstis, mida me ei oota. Siin on väeline kuningas, Daarjaves, kes oli allakirjutanud määrusele surve all. Teda teavitati, et tema sõber, nõustaja ja usaldusmees Taaniel tabati Jumala poole palvetamas. Ma olen näinud mõningaid kristlasi „sügamas oma kulmusid“, mil nad langetavad oma pead ja poollauldes loevad palvet restoranis, lootes, et keegi neid ei näe palvetamas enne toidu söömist. Kuid mitte Taaniel. Ei mingit „kulmude sügamist“ selle Jumala pühaku poolt.

Taaniel teadis, et see määrus sai allkirja ja et tema elu oli ohus. Siiski ta jätkas palvetamist kolm korda päevas, mis oli juutidel tavaks. Ta mitte ainult palvetanud, vaid palvetas avatud aknaga! Ta tahtis, et igäiks teaks, mida ta tegi ja kellele ta andis oma kiituse ja tänu, mil ta langetas pea Jeruusalemma poole, mitte Meedese ja Pärsia peakorterite poole.

Matteuse 10:32,33 tuletab meile meelde: Igäiht nüüd, kes mind tunnistab inimeste ees, teda

tunnistan ka mina oma Isa ees, kes on taevas. Aga igäühe, kes iganes minu ära salgab inimeste ees, tema salgan ära ka mina oma Isa ees, kes on taevas. See oli tõene Taanieli päevil ja seda on see ka täna. Jumal ei panusta palju sellistele usklikele, kes vaikselt hirmus palvetavad, kuna kardavad vahele jääda sellelt teolt. Hiljem Jeesus lisas: Jah, kes iganes häbeneb mind ja minu sõnu selle abielurikkuja ja patuse sugupõlve ees, seda häbeneb ka Inimese Poeg, kui ta tuleb oma Isa kirkuses koos pühade inglitega (Markuse 8:38).

Mil esimesed kuus peatükki Taanieli Raamatust on rohkem ajaloolised ja palvuslikud, ära unusta, et oluline osa sellest on Messia tagasitulekust, Kristuse naasmisest, momendist, mil Jeesus saab meile meelde tuletama, kas me oleme Teda häbenenud.

Kroon püsib raskena igavesti iga valitseja pea kohal ning sel õhtul kuningas Daarjavesse pea kohal. Ta mõistis, et teda oli petetud tema enda kaaslaste poolt, et nad saaksid tabada oma kurjami. Probleem oli selles, et see mees oli samuti Daarjavesse oma, kuid täiesti teistel põhjustel. Daarjavesse armastas Taanieli. Teda ei huvitanud see, et Taaniel oli juut, et ta oli vana, et ta jätkas Aabrahami Jumala kummardamist. Taaniel oli tema sõber ja Daarjavesse armastas teda.

Kuid nüüd taheti tema sõbra visata lõvikoopasse ja see kõik oli tema süü. Armastus – tõeline armastus – otsib tee pääsemaks kõige karmimast ja siduvamast seadusest. Kuid siinses juhtumises Daarijavesse sõprus Taanieliga ei piisanud, et päästa see päev või see mees. Ta oli määrusele allkirjutanud. Ta oli pannud ennast kummardamise objektiks. Nüüd ta pidi maksma tagajärgede eest, kaotades oma hea sõbra.

Sel samal õhtul kuningas ei saanud uinuda. Daarjavesse soovis, et ta saaks ümber muuta oma kohutava määruse, kuid see oli seadus, mida ei saanud tühistada. 85. aastane sõber ja pühak oli saamas lõvide roaks.

Taanieli 6:17-19: Siis kuningas andis käsu ja Taaniel toodi ning visati lõvide auku. Kuningas rääkis ja ütles Taanielile: «Sinu Jumal, keda sa lakkamata teenid, päästku sind!» Siis toodi kivi ja pandi augu suule, ja kuningas pitseeris selle oma pitserisõrmusega ja oma suurnike pitserisõrmustega, et Taanieli asjas ei oleks muutust. Siis läks kuningas oma paleesse ja veetis öö paastudes ega lasknud mänguriistu enese ette tuua, ja tal ei olnud und.

Daarijavesse leidis ennast raskes olukorras. Ta pidi selle teo sooritama ja Taaniel jõudis selleni, mis kõigi teiste arvates on tema lähenev surm. Kuid märka, mida kuningas ütles salmis 17: Sinu Jumal, keda sa lakkamata teenid, päästku sind! Milline kindlustunne Taanielile. Daarjavesse oli sissevõetud oma sõbrast Taanielist ja palvetas, et tema Jumal näeks teda läbi selle raske katsumuse. Kuid kas sellest oleks piisanud, et säästa Taanieli valust ja tema ihu füüsilisest hävingust?

Paljud inimesed on minult küsinud: „Miks Daarjavesse kasutas lõvikoobast kui tuline ahi oli ikka veel kasutusel?“ See on nii, kuna babüloomlased – endised valitsejad – kasutasid tulist ahju kui peamist vahendit hukkamaks dissidente ja vaenlasi, nagu nad üritasid teha heebrealastega. Kuid nüüd, uue valitsuse all – Meedese ja Pärsia – see ei olnud kohane hukkamise viis. Siin on põhjus.

Meedes ja Pärsia praktiseerisid religiooni nimega zoroastrianism ja nad kummardasid tulejumalat Atar'i. Seega nende vaenlaste hukkamine tulega oleks nende õpetuste rüvetamine, asetades end religioosse teotuse äärele. Nende alternatiiv tulele oli suur koobas näljaste lõvidega, mitte nagu puur magavate ja uniste loomadega nagu seda on näha meie loomaaedades. See koobas oli tohutu ruudukujuline koobas, mis raiutud maasse umbes maja suurusena. Keset koobast oli vahesein uksega.

Ülevaalt said töölisel manipuleerida uksega, et avada ja sulgeda neid. Kui nad tahtsid koobast puhastada, nad hüppasid alla turvalisemalt poolelt, mis oli kinniste ustega eraldatud lõvidest. Kui

nad tahtsid aga visata liha või nende karjuvat vaenlast näljastele loomadele, siis nad tegid vastupidiselt. Nüüd oli siis Taanieli kord laskuda alla koopasse. Lõvid olid näljased, valmis sööma seda, mida iganes asetatakse teisele poole ust. Ma saame ainult oletada, mis oli Taanieli mõtteis, mil ta ootas paneeli avanemist.

Nüüd kui kivi oli kindlalt asetatud koopa kohale – pitseeritud kuninga ja tema ametnike poolt – draama oli juba toimumas. Ilmselt Daarjaves ei tahtnud näha seda kohutavat vaadet. Selle asemel Daarjaves paastus, palvetas oma enda viisil, et heebrealase Jumal kaitseks tema sõpra.

Minuga on kõik korras, kuningas.

Taanieli 6:20-24: Koiduajal, kui valgeks oli läinud, kuningas tõusis ja läks kiiresti lõvide augu juurde. Ja kui ta jõudis augu juurde, kus Taaniel oli, hüüdis ta kurva häälega; ja kuningas rääkis ning ütles Taanielile: «Taaniel, elava Jumala sulane! Kas su Jumal, keda sa lakkamata oled teeninud, on suutnud sind päästa lõvide küüsisist?» Siis Taaniel kõneles kuningaga: «Kuningas elagu igavesti! Minu Jumal läkitas oma ingli ja sulges lõvide suud, ja need ei teinud mulle kurja, sellepärast et mind leiti olevat tema ees süütu; ja nõnda ei ole ma ka sinu ees, kuningas, kurja teinud.» Siis oli kuningas tema pärast väga rõõmus ja käskis Taanieli august välja tuua; ja Taaniel toodi august välja ning tema küljes ei leitud ühtegi viga, sellepärast et ta oli uskunud oma Jumalasse.

Võibolla sul on olnud keegi armastatud saadetud haiglasse. Sa palvetasid kogu öö tema paranemise eest. Kuid sa ei saanud ühtki sõna. Kogu öö sa mõtisklesid, muretsesid ja palvetasid armastatu pärast. Siis, järgmisel hommikul, vara, sa istusid sa autosse ja kiirustasid haiglasse, et kontrollida selle inimese seisundit, kellest sa nii väga hoolisid.

Nii pidi ka Daarjaves tundma ennast, mil ta tõusis oma voodist järgmisel hommikul. Ta ei jäänud sinna oma igapäevaseks vanniks või hommikusöögiks ega oodanud sõna teenritelt. Tal oli ainult üks eesmärk: minna lõvikoopa juurde ja kontrollida oma sõbra olukorda. Ta kindlasti mõtles, et kas Taaniel on elus või et äkki on seal ainult mõned luud ja jäänused.

Kui ta jõudis koopani, hüüdis ta: Taaniel, elava Jumala sulane! Kas su Jumal, keda sa lakkamata oled teeninud, on suutnud sind päästa lõvide küüsisist? Aeg kuninga hüüu ja Taanieli vastuse vahel pidi tunduma Daarjavesele vist terve igavik. Siis kuningas kuulis seda, mida ta tahtis kuulda – mida iga sõber tahab kuulda, kui sõber on ohus – et temaga oli kõik korras.

See pole mingi juhus, et Heebrea Kirja autor hiljem kirjutab sellest pääsemisest: kes usu läbi vallutasid kuningriike, mõistsid kohut, said kätte töotusi, sulgesid lõvide suud (Heebrea 11:33). Jumal oli tõesti halvanud nende näljaste lõvide suud ja Taanieli elu säästeti. Kujutle seda stseeni: kuningas ja tema sõber jälle koos, mil Taaniel tõmmati välja sellest koopast. Mõlema mehe palvet oldi kuulda võetud, mil Jumal jälle austas Taanieli ustavust, usku ja liitu.

Hoia lõvid kasulikuna ja näljasena.

Taanieli 6:25: Ja kuningas käskis tuua need mehed, kes olid Taanieli süüdistanud, ja visata lõvide auku, nemad, nende lapsed ja naised; ja nad ei olnud veel jõudnud augu põhja, kui lõvid võtsid nende üle võimust ja mürdsid kõik nende kondid.

Õigluse rattad liikusid sujuvalt sel päeval, mil kuningas käskis, et kõik 120 ametnikku ja kaks haldurit ning nende perekonnad heidetaks lõvikoopasse. Meedese ja Pärsia seadused nägid ette, et mis iganes karistus määrati liidrile, sama saab kogema ka tema perekond. Kui me tänapäeval arvestame keskmiseks perekonna suuruseks neli inimest, siis seal koopas võis olla 500 inimest

lõvidele söögiks. Fakt on, et mõned neist tapeti juba langemisel, õhust: ja nad ei olnud veel jõudnud augu põhja, kui lõvid võtsid nende üle võimust ja murdsid kõik nende kondid (6:25).

Daarjaves ei saanud enam nende kadeduse ja raevu osaliseks. Karistus, mida nad kavandasid Taanielile, sai nüüd neile endile osaks. Tappes ka liidrite perekonnad, kuningas oli kõrvaldanud võimaluse kättemaksuks tema vastu.

Need ei olnud hammasteta lõvid, nagu mõned pakuvad. Need olid need samad loomad, kes jätsid lihtsalt toidukorra vahele, et järada ja hävitada kadedust täis tegelasi, kes olid Jumala prohveti vastu. Selle lõigu sõnum? Ole ettevaatlik, et sa ei ründaks Jumala prohveteid – Jumala poolt ordineeritud sulaseid. Laulud 105:15 ütleb: Minu võituid ärge puudutage ja ärge tehke kurja minu prohvetitele!

Sinu ja minu ülesanne on kuuletuda Jumalale ja anda au ja austust neile, kes kuulutavad tõe sõna. Mõned tänapäeva „lõvid“ ehk usklike vihkajad, kes ootavad Jumala teenrite õgimist, saavad kindlasti maksmata hinda, kui nad näitavad oma tegusid Jumala sulaste peal.

Uus teadeanne välja antud.

Taanieli 6:26-29: Siis kuningas Daarjaves kirjutas kõigile rahvastele, suguvõsadele ja keeltele, kes elasid kogu maal: «Teie rahu olgu suur! Minu poolt on antud käsk, et kogu mu kuningriigi võimupiirkonnas tuleb karta Taanieli Jumalat. Sest tema on elav Jumal ja püsib igavesti. Tema kuningriik ei hukku ja tema valitsus ei lõpe. Tema päästab ja vabastab, tema teeb tunnustähti ja imesid taevas ja maa peal, tema, kes päästis Taanieli lõvide küüsisist.» Ja Taanieli käsi käis hästi Daarjavesese kuningriigis ja pärslase Koorese kuningriigis.

Zoroaster ja Atar, tulejumal, ei suutnud seda tööd ära teha. Lõvid ei suutnud teda seda, mida vaenlane oli pannud neid tegema.

Reetlikus ei päästnud päeva. See oli elav Jumal, kes uuesti astus vahele ja tuletas meelde paganlikele valitsustele, et see on liiast. Ma olen alati imestanud, miks Daarjaves ei langenud põlvedele ja ei pöördunud just seal samas. Võibolla ta pöördus ja meil ei ole lihtsalt kirjalikku ülestähendust sellest. Kuid ma arvan, et kui ta andis uue määruse kummardada Taanieli Jumalat, oma südames ta võis öelda: „Mu armastatud Taaniel, ma tahan sinu Jumalat. Ma tahan Jumalat oma ellu, kes suudab halvata kahesaja näljase lõvi suud. Ma tahan, et Jumal teeks seda, mida Zoroaster ja Atar ei suutnud teda. Ma tahan Jumalat, kes on ustav ja tõeline.“

Kas sa oled kunagi nii mõelnud? Kus kõik sinu parimad plaanid, investeeringud ja inimeste mõjutamised ja sündmused ei ole andnud sinu ellu oodatuid tulemusi? Ma olen kindel, et me kõik oleme seda kogenud. Seepärast me peamegi meeles pidama, et saabub aeg, mil ainult Püha Vaim saab seda teha. Jeesus ütles Johannese 6:44-s: Ükski ei saa tulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa.

See on üks võtmesõnumeid siin peatükis. See on midagi enam kui lihtsalt jutustus Taanielist näljaste lõvide koopas. See on jutustus Jumala tohutust väest, suurest armastusest, kaastundlikust armust, suurest sõprusest ja ajatust reaalsusest, et Tema saab alati ütleva viimase sõna igas olukorras, olgu siis lõvid kohal või mitte. Need esimesed kuus peatükki on proloogid suurtele prohvetiteeringutele, mis veel tulemas – lihtsalt tuletamas meelde, et maised kuningriigid tulevad ja lähevad, kuid Jumala kuningriik on igavene. Südan soojendav sõnum, mida me hakkame analüüsima peatükis 7 kuni 12, mis on Taanieli Raamatu prohvetlik osa.

7.PEATÜKK

Märkus lugejale: mil me valmistame oma südamed, et kuulata Jumala sõnumit peatükkides 7 kuni 12, on tähtis mees pidada, et Taaniel tihti rääkis nägemustest ja unenägudest, mida ta hiljem oma elus kohtas. Mõned ta sai enne peatükk 5 ja 6 sündmusi; vähemalt ühe sai ta hiljem. Taanieli 7:1-14: Paabeli kuninga Belsassari esimesel aastal nägi Taaniel voodis olles und ja nägemusi oma peas. Siis ta kirjutas unenäo üles, tegi selle sisust kokkuvõtte. Taaniel hakkas rääkima ja ütles: «Ma nägin oma nägemuses öösel, vaata, neli taeva tuult panid voogama suure mere. Ja neli suurt metsalist tõusid merest, üksteisest erinevad. Esimene oli nagu lõvi, aga tal olid kotka tiivad; minu nähes katkuti talt tiivad ja ta tõsteti maast üles ning pandi jalgadele püsti nagu inimene, ja temale anti inimese süda. Ja vaata, tema järel tuli teine metsaline, karu sarnane; aga see pandi püsti ühe külje peale ja tal oli kolm küljeluud suus hammaste vahel; ja temale öeldi nõnda: «Tõuse, söö palju liha!» Pärast seda ma nägin, vaata, oli üks teine, otsekui panter, ja tal oli seljas neli linnutiiba; sel metsalisel oli neli pead ja temale anti valitsus. Pärast seda ma nägin öistes nägemustes, vaata, seal oli neljas metsaline, kole ja kohutav ja väga tugev; tal olid suured raudhambad, ta sõi ja näris ning tallas ülejäägi jalgade alla. Ja see oli erinev kõigist endistest metsalistest, ja tal oli kümme sarve. Ma vaatasin neid sarvi, ja vaata, veel üks pisike sarv tõusis nende vahelt ja kolm endistest sarvedest kisti selle eest välja; ja vaata, sellel sarvel olid silmad nagu inimese silmad, ja suu, mis suurustas. Kui ma seda vaatasin, asetati aujärjed ja Elatanu võttis istet. Tema kuub oli valge nagu lumi ja ta juuksed nagu puhas vill. Tema aujärjeks olid tuleleegid, selle rattaiks oli põlev tuli. Tulejõgi voolas ja läks välja ta juurest. Tuhat korda tuhat teenisid teda, kümme tuhat korda kümme tuhat seisid tema ees. Kohus võttis istet ja raamatud avati. Ma vaatasin siis nende suurte sõnade kõla pärast, mis sarv rääkis. Kui ma vaatasin, siis tapeti metsaline ja ta keha hävitati ning heideti tulle põlema. Ka teistelt metsalistelt võeti valitsus ära ja määrati kindlaks nende eluea aeg ja kestus. Ja ma nägin öistes nägemustes, vaata, taeva pilvedega tuli keegi, kes oli Inimesepoja sarnane. Ja ta saabus Elatanu juurde ning viidi tema ette. Ja temale anti valitsus ja au ning kuningriik; ja kõik rahvad, suguvõsad ja keeled teenisid teda. Tema valitsus on igavene valitsus, mis ei lakka, ja tema kuningriik ei hukku.

Me nüüd liigume eemale ajaloolisest materjalist, mida me kohtasime peatükkides 1 kuni 6 ja sukeldume Taanieli prohveteringute põnevatesse sügavustesse, alustades peatükk seitsmest. Taanieli lõpuaja unenägu selles peatükis koosnes tõeliste tulevaste sündmuste sümboliteist, mida me oleme nüüd suutelised lahti harutama. Peatükid 2 ja 7 on mitut viisi sarnased selles, et need maalivad kõige laiahaardelisemaid pilte ajaloost kuni selle lõpuni.

Peatükk kaks kujutas Nebukadnetsari unenägu, mis puudutas suurt kuju kuldse peaga kuni raua ja savi segust varvasteni, mis kujutas Baabüloni vallutamist Medo-Pärsia poolt, siin selle vallutamist Kreeka poolt ja selle vallutamist Rooma poolt. Peatükk seitse viitab nendele samadele impeeriumidele metsaliste kujul, viidates et viimases taastatud Rooma Impeeriumis saab olema palju probleeme selle taastamise käigus. Fakt on see, et üht raskust teise järel on juba märgata Euroopa Liidu kujunemisel.

Me näeme ühtsust peatükis kaks ja me näeme mitmekesisust peatükis seitse. Kuid vaatamata sõnumile, kõige põnevam asi, mida sa praegu loed, on Taanieli 12:4 täitumine, mis ütleb: Aga sina, Taaniel, pea need sõnad saladuses ja pane raamat pitsoriga kinni lõpuajaks! Siis uurivad seda paljud ja äratundmine süveneb.

Taanieli Raamat on disainitud olema müstiline, suletud raamat kuni lõpuajani, kuid lõpuajal Püha Vaim saab valgustama inimesi, et lahti seletada see võimas Jumala Sõna osa. See on nüüd meie ülesanne ja sul on privileeg omada kohta esireas, mil me hakkame lahti harutama müsteeriume, mis on olnud paljude inimeste arusaamisele võõras.

Paganrahvaste ajad.

Juudid juhtisid Jeruusalemma kuni aastani 586 enne Kristust. Siin, lähtudes Taanieli 1:1-st Nebukadnetsar ja tema väed marssisid Pühasse Linna ja võtsid sealseid elanikke endale vangistusse ja viisid Baabüloni. On tähtis meeles pidada, et see ajalooline sündmus märkis ajastu algust, mida teatakse ka kui „paganrahvaste ajad“. Üks tähtis hoiatus sai öeldud Jeesuse poolt Luuka 21:24-s, kus Ta ütles: Ja nad langevad mõõgatera läbi ja nad viiakse vangi kõigi rahvaste sekka, ja Jeruusalemm jääb paganatele tallata, kuni paganate ajad saavad täis.

Jeesus ütles, et Jeruusalemm jääb paganrahvaste kontrollida kuni lõpuajani. Kas pole hämmastav, et 1967. aasta 5. kuni 10. juunini kestnud kuue päevase sõja ajal, juudid võtsid tagasi Jeruusalemma ja on omanud seda Pühat Linna sellest ajast saati? Isegi kui me oleme alles ajastus nimega „paganrahvaste ajad“, see märkimisväärne ajalooline reaalsus tuletab meile meelde, kui lähedal me oleme aegade lõpule. Kuidas me saame seda öelda sellise kindlusega? Sakarja 14:2-4-s Jumal ütleb: Sest ma kogun kõik paganad sõdima Jeruusalemma vastu; linn vallutatakse, kojad rüüstatakse, naised vägistatakse ja pool linna läheb vangi; aga ülejäänud rahvast ei hävitata linnast. Siis läheb Issand välja ja sõdib nende paganate vastu nagu oma võitluspäeval, lahingupäeval. Sel päeval seisavad ta jalad Õlimäel, mis on Jeruusalemma ees ida pool; ja Õlimägi lõhkeb keskelt pooleks, idast läände väga suureks oruks, sest pool mäge vajub põhja poole ja teine pool lõuna poole.

Kogu see stsenaarium algas Nebukadnetsariga 586. aastal enne Kristust ja lõppeb, mil Jeesus Kristus tuleb tagasi, et võtta Jeruusalemm ära paganrahvaste käest. Me oleme äärmiselt lähedal sellele ajale, mil selline sündmus saab aset leidma. Siin on miks see nii on. Paganrahvad ei saanud võtta Jeruusalemma juutidelt kuni ajani, mil juudid valitsesid seda linna, mis juhtus 1967. aastal, 2553 aastat pärast paganrahvaste valitsemist. Lähtudes Jeesusest, see põlvkond kes elab ja näeb seda sündmust, saab olema elav lahingu ajal, kus Jeruusalemm vallutatakse tagasi paganrahvaste poolt, lisaks saab nägema Kristuse tagasitulekut.

Neli metsalist.

Taanieli unenäod neljast tuulest ja neljast metsalisest - mis esindavad samu võime, mida nägi Nebukadnetsar unes: Baabülon, Medo-Pärsia, Kreeka ja Rooma, koos kümne varbaga, kus raud on segatud saviga – on pilt taastatud Rooma Impeeriumist, mis minu arvates on praegune Euroopa Liit. Neljandal metsalisel on kümme sarve, sarnane Nebukadnetsari kuju kümnele varbale: jällegi sümboolne viide taastatud Rooma Impeeriumile.

Neli tuult merelt puhumas viitab hädale – ja kõik need riigid Galilea mere, Surnumere ja Vahemere ääres on kogenud tõesti raskeid aegu läbi ajaloo. Siiski, ainult siis, kui Euroopa Liit toob lõpuks esile Antikristuse, saab maailm tundma tõelist häda ja viletsust. See ei ole võrreldav sellega, mida need riigid on minevikus läbi elanud. Nii kohutav saab see olema. Jesaja 57:20 ütleb: Aga õelad on otseku mässav meri, mis ei saa rahuneda ja mille veed kobrutavad kõntsa ja muda.

Vaatleme nüüd neid nelja metsalist ja uurime, mida igauks neist esindab. Metsaline number üks: lõvi kotkatiibadega. See on sama võim, mida Nebukadnetsari unenäos nähti kuldse peana ehk Baabüloni Impeerium. Selle lõvi tiivad vihjavad, et see on kiire metsaline, võimega vallutada suuri riike oma võimsate armeedega. Kuid mil selle tiivad „kitkutakse“, see kuningriik hakkab kõdunema, isegi kui seal jääb püsima vihjeid Nebukadnetsari humanitaarsusest. Kuna salm 4 viitab esimesele metsalisele, kellele on antud inimese süda, sulle peaks meenuma, et see on juhtum, mis sai osaks Nebukadnetsarile tema päevade lõpul.

Metsaline number kaks on karu, kes pandi püsti ühe külje peale, hoides kolme ribi ehk küljeluud hammaste vahel – esindades Liibüat, Baabüloni ja Egiptust – mis on võimeline ennast täis toppima. Järgides Nebukadnetsari kuju mustrit, see teine metsaline on sümbol Meedesest ja Pärsias, kus Meedese valitsejaks Daarjaves ja Pärsias Küüros. Pärsia näitas suuremat väge, kuna tal olid

massiivsed armeed ja selle tulemusena see karu tõsteti ühele küljele, viidates Pärsia poliitilisele ja militaarsetele üleolekule, mis kõik on ajaloolised faktid.

Metsaline number kolm on Kreeka, panter nelja tiiva ja nelja peaga. Tiivad kujutavad Aleksander Suure kiirust ja tema tohutuid armeesid, mida on tunnustatud maailma kiiremaiks. Aleksander vallutas poolteist miljonit ruutmiili gloobusest, sirutudes enam kui 11000 miili Kreekast läände ja Indiani idas. Aleksander oli mees, kes pärast isegi oma paljusid vallutusi olevat nutnud, kuna ta tundis, et enam pole midagi vallutada.

Metsaline number neli on Rooma – kohutav metsaline tohtu väega sandistada, purustada ja tappa. Nii vägivaldne on see metsaline, et ükski loom siin maal ei suuda seda esindada. Tema rauast hambad on sarnased varvastele Nebukadnetsari unenäost, mis segatud saviga. Selle kümme sarve on kujutis viimasest taastatud Rooma Impeeriumist – täitnud 1981. aastal, mil Kreeka sai kümnendaks riigiks Euroopa Liidus.

Mõned inimesed küsivad minult, et kuidas saavad need asjad nii olla? Kuidas sa saad kindel olla, et sinu tõlgendus Taanieli unenäost on õige?

Esiteks, neid riike on mainitud nimepidi Taanieli 1:1; 8:20-21 ja Roomlaste 1:7. Need impeeriumid hõlmavad enda alla 676 aastat. Prohvet Esdras kirjutas aastal 90, et on vähe kahtlusi, et see neljas metsaline on Rooma. Lisa need doktorite Gabeleini, Scofieldi, Bultima, Ironside'i, Barnhouse'i, DeHaani ja teise evangeeliumi uurijate uuringutega ja tõendid viitavad, et ainus võimalik tähendus sellele sümbolile on Rooma ise. Dr. Harry Ironside ütles, et saab kerkima esile suur rahvaste liit, mis toob välja vana Rooma Impeeriumi, mis saab olema kuradile viimaseks trumpkaardiks.

Sündmustik tiheneb ja saab veel tihenema.

Siiski, ainult viimase sajandi jooksul Jumal on avanud neid Taanieli raamatu müsteeriume. Mil esimese kolme metsalise tähtsust on üldiselt kerge tõlgendada, kuna need toetuvad tugevatele ajaloolistele faktidele, siis kümme varvast (Taanieli 2:41,42, 44) ja kümme sarve (Taanieli 7:7, 20, 24 ja Ilmutuse 12:3, 13:1, 17:3, 7, 12, 16) vajab nüüd rohkem uurimist.

Et seda teha, me peame minema tagasi aastasse 1947, mil Beneluks tuli võimule: Belgia, Hollandi ja Luksemburg – esimesed kolm sarve neljandast metsalisest ja kolm riiki, mis praegu on osa Euroopa Liidust. Aastal 1957 Prantsusmaa, Itaalia ja Saksamaa liitusid liiduga. 1973. aastal liitusid Britannia, Iirimaa ja Taani. Siis 1. jaanuaril 1981. aastal liitus Kreeka ja sai kümnendaks riigiks liidus.

Sel hetkel paljud evangeelse kiriku liikmed olid ülevas meeleolus, eeldades, et selle gruppi liikmed on lõpuks kokku kogunenud. Siiski Taanieli 7:8, 20 ja 24-s me loeme, et liit kasvab kolmeteistkümneni. See oli juba toimumas: number üksteist ja kaksteist, kes liitusid Euroopa Liiduga, oli Hispaania ja Portugal, liitudes liiduga 1986. aastal. Kolmeteistkümneme liikmeliseks sai liit Austria liitumisega 1996. aastal.

Kuid see on alles algus. Lõpuks neljas metsaline tuleb, tuues maailma impeeriumi – uue maailma korra, midagi, mille tunnustajaks me juba oleme. Taanieli 7:23 ütleb, et ta saab neelama kogu maailma. Ilmutuse 13:7 lisab: Talle anti voli pidada sõda pühadega ja neid võita, ning talle anti meelevald iga suguharu ja rahva ja keele ja paganahõimu üle.

Enam ei ole see prohvetearingu täitumine midagi, mida sina ja mina loeme ainult Taanieli Raamatust, vaid see on ka läbivaks teemaks kohalikes ajalehtedes. Prohvetearingud on hakkamas täituma mustal ja valgel neile, kellel on silmad, et näha ja kõrvad, et kuulda.

Väike sarv.

Vaatame nüüd Taanieli 7:8-s mainitud väikest sarve. Kes ja mis see on? Mis on selle mõju? Martin Luther ütles, et see väike sarv on Uue Testamendi Antikristus ja ma olen sellega nõus. Selle väikese sarve ilmumine ei olnud varasematel ajaloo perioodidel, vaid Taanieli 12:4 aegade lõpus. Miks? Kuna see väike sarv – Antikristus – tõuseb viimastel päevadel kümne riigi liidust. Kuna Euroopa Liit on nüüd kohal, siis on vähe kaheldav, et Antikristus võib ja saab tõusma esile üsna pea.

Metsaline räägib.

Salm 11 ütleb, et see väike sarv ehk metsaline räägib ja tema sõnad on suured. See sündmus leiab aset Katsumusajal, mil see väike sarv, kurikuulus Antikristus, viimaks tuleb võimule. Ilmutuse 13:5 ja 6 lisavad: Talle anti suu rääkida suuri asju ja teotada Jumalat ning talle anti meelevald tegutseda nelikümmend ja kaks kuud. Ja ta avas oma suu Jumala teotamiseks, et teotada tema nime ja tema telki - neid, kes viibivad taevas.

Antikristus teotab kõikvõimast Jumalat ja lõpuks hakkab ennast ise Jumalaks kutsuma, kuid see „metsaline“ maksab suurt hinda, mil Jeesus Kristus saab oma kirkusega teda hävitama (2.Tessaloonika 2:8). Siiski, ees on ootamas rohkem laastamisi, mil metsaline ja valeprohvet on heidetud tulejärve, mis põleb väävliga (Ilmutuse 19:20). Veelgi enam, kui Saatan on heidetud tulejärve tuhat aastat hiljem, metsaline ja valeprohvet on ikka elamas – tõestades, et põrguleegid ei hävita kedagi, vaid kestab piinamine igavesti ja igavesti (Ilmutuse 20:10).

Ja kuidas on lood teiste metsalistega Taanieli unenäost? Millal nende valitsemine neilt võetakse? See on huvitav küsimus ja tähtis. Meedes ja Pärsia hävitasid Baabüloni; Kreeka hävitas Meedese ja Pärsia ja Rooma hävitas Kreeka. Nende kuningriigid ja vägi võeti ära. Siiski, see lõik ütleb meile, et nad ikka eksisteerivad, kuna nende tavad ja kultuur on kandunud edasi igasse riiki, mille nad vallutasid, tähendades seda, et mingil viisil on need ikka meie seas. Pea meeles, et vana Pärsia Impeerium on tänapäeva Iraan ja Iraak. Kas sa ei nõustu, et need kaks riiki on meie hulgas, jätkates laastamist alal ja üle maailma oma pühendumusega kohalikesse konfliktidesse ja rahvusvahelisse terrorismi?

Inimese Poeg.

Oma unenäos Taaniel nägi nägemust Inimese Poja sarnasest isikust, tulemas pilvede peal taevast. Selleks on ei keegi muu kui Issand Jeesus Kristus. See prohvetearing on peagi saamas täituma, kuna termin Inimese Poeg on kindlalt Messias ja Päästja. Uurigem edasi. Termin Inimese Poeg on täpselt see, millega Jeesus korduvalt ennast kirjeldas. Matteuse 8:20 ütleb: Ja Jeesus vastas talle: «Rebastel on urud ja taeva lindudel pesad, aga Inimese Pojal ei ole, kuhu ta oma pea võiks panna.» Matteuse 24:30 ütleb meile: Ja siis saab nähtavaks Inimese Poja tunnustäht taevas ja siis halavad kõik maa suguvõsad ja nad näevad Inimese Poega tulevat taeva pilvede peal väe ja suure kirkusega.

Nüüd Jahve esitab Tema Poja, Jeesuse Kristuse, kuningriiki. See on moment, mil kivi purustab kuju, mida mainitud Taanieli 2:45-s. See kuulutab Kristuse tagasitulekut, kuna Tema on see kivi või kalju (1.Korintose 10:4). Siis tuleb tohutu lahing, millest me loeme Ilmutuse 19-st, mil Kristus tuleb valgel hobusel (salm 11) ja taevane armee järgneb Talle (salm 14). Salm 19 ütleb: Ma nägin metsalist ja ilmamaa kuningaid ja nende väehulki kogunevat sõda pidama temaga, kes istus valge hobuse seljas, ning tema väehulgaga.

Kuid nad (Antikristus ja tema järgijad) ei võida. Sel hetkel täitub prohvetearing kivist, mis purustab kuju. See saab olema lõpp kõigele maailma võimudele, kuna Jeesus Kristus on tulnud, et rajada oma Kuningriik siia. Siiski, kui Issand ilmub, taastatud Rooma Impeeriumi armeed üritavad peatada

kuningate Kuningat ja isandate Issandat (Ilmutuse 19:19-21). Laulud 2:1-6 kirjeldab seda viimast lahingut: Miks paganad möllavad ja rahvad mõtlevad tühja? Ilmamaa kuningad astuvad esile ja vürstid peavad üheskoos nõu Issanda ja tema võitnud mehe vastu: «Kiskugem katki nende ahelad ja visakem enestelt ära nende kõied!» Kes taevas istub, naerab; Issand pilkab neid. Oma vihas ta kõneleb siis nendega ja oma raevus ta teeb neile hirmu: «Aga mina olen seadnud oma kuninga Siionile, oma pühale mäele.»

See saab olema suur haripunkt, moment ajaloos, mil paganrahvaste domineerimine lõppeb ja mil Jeesus Kristus saab istuma Taaveti troonil. Luuka 1:32,33 ütleb: Tema saab suureks ja teda hüütakse Kõigekõrgema Pojaks ja Issand Jumal annab talle tema isa Taaveti trooni. Ja ta valitseb kuningana Jaakobi soo üle igavesti ning tema valitsusele ei tule lõppu. Pärast tuhandet aastat – Kristuse valitsemise aega – maa puhastatakse ja Kristus valitakse uuesti ametisse ja valitseb siis igavesti maal (1.Korintose 15:24-28). Selle pärast Efeslaste 3:21 lisab: temale olgu kirikus koguduses ja Kristuses Jeesuses igavesest ajast igavesti kõigi sugupõlvedeni! Aamen.

Taanieli reageering.

Taanieli 7:15-27: Mina, Taaniel, olin selle tõttu ärevil ja nägemused mu peas kohutasid mind. Ma astusin ühe juurde seal seisjaist ja palusin temalt seletust kõigi nende asjade kohta; ja ta vastas mulle ning tegi nende asjade tähenduse mulle teatavaks: «Need suured metsalised, keda on neli, on neli kuningat, kes tõusevad maa peal. Aga Kõigekõrgema pühad saavad kuningriigi ja kuningriik jääb neile igaveseks - igavesest ajast igavesti.» Siis ma tahtsin seletust neljanda metsalise kohta, kes oli teistsugune kui kõik muud, kes oli väga kohutav, kellel olid raudhambad ja vaskküüned, kes sõi, näris ja tallas ülejäägi jalgade alla, ja kümne sarve kohta ta peas ja selle sarve kohta, mis tõusis, mille eest kolm maha langes; selle sarve kohta, millel olid silmad ja suurustav suu ja mis näis olevat suurem kui teised. Kui ma vaatasin, siis seesama sarv sõdis pühadega ja võitis nad, kuni tuli Elatanu ja kohus anti Kõigekõrgema pühade kätte ja jõudis aeg, mil pühad said kuningriigi endile. Ta ütles nõnda: «Neljas metsaline on neljas kuningriik maa peal, kõigist kuningriikidest erinev, see sööb kogu maa ja tallab ning purustab selle. Ja need kümme sarve: sellest kuningriigist tõuseb kümme kuningat, ja veel üks tõuseb pärast neid; aga tema on teistsugune kui eelmised ja ta alandab kolm kuningat. Ja ta kõneleb sõnu Kõigekõrgema vastu ning piinab Kõigekõrgema pühaid. Ja ta püüab muuta aegu ja seadust, ja need antakse tema kätte ajaks, aegadeks ja pooleks ajaks. Siis võtab kohus istet ja temalt võetakse ära valitsus ja ta hävitatakse ning hukatakse lõplikult. Ja kuningriik ning valitsus ja võim kuningriikide üle kogu taeva all antakse Kõigekõrgema pühale rahvale. Tema kuningriik on igavene kuningriik ja kõik valitsused peavad teda teenima ning temale alistuma.»

Taaniel on segaduses.

Taanielil polnud kedagi teda aitamas mõista, mida ta oli unes näinud, seega Jumal varustas sõnumitoojaga, et seletada lahti unenägu, kelleks oli ingel Gaabriel. Peatükk kahe sõnum Nebukadnetsari unenäo kujul on olnud nii selged, et nüüd on tema enda unenägu mõistetamatu, kuna ta nägi nelja jõledat metsalist.

Siis äkki midagi põnevat juhtub salmis 18, kus kõigekõrgema pühad saavad endale Kuningriigi. See on siis, kui Jeesus Kristus tuleb tagasi ja nagu me oleme juba väitnud, see kivi purustab kuju jalad, asetades Kristuse ja Tema pühakud valitsema. Need on need, kes tulevad tagasi koos Jeesusega, inimesed, kes on eemal kohutavast seitse aastat kestvast Katsumusajast, kuna neid kutsutakse üles Ilmutuse 4:1-s.

Ilmutuse 19:11-14-s, mil Kristus tuleb tagasi valgel ratsul, me avastame, et taevased armeed järgnevad Talle – pilt Kristuse naasmisest maale. Juuda salm 14 ütleb: Vaata, Issand tuleb mitmekümne tuhande pühaga. Siis ei olnud neil sõnu, väljendamaks miljonit, miljardit või triljonit,

esimesel sajandil. Seega nad kasutasid terminit kümneid tuhandeid. Kuid samuti on grupp pühakuid – 144000 juuti (Ilmutuse 7:4-8) – kes kuulutavad Kuningriigi evangeeliumi (Matteuse 24:14). Näed nüüd, mitte ainult paljud juudid saa pöörduma Jeesuse poole, vaid suured rahvahulgad – jah, miljonid paganad saavad päästetud, kellest paljud tapetakse, kuna nad armastavad Jumala Sõna. Ilmutuse 20:4,5 räägib sellest olukorrast: Ja ma nägin troone ja neid, kes nende peal istusid; ja kohus anti nende kätte; ning ma nägin nende hingi, kelle pead olid kirvega maha raiutud Jeesuse tunnistamise pärast ja Jumala sõna pärast, ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kuju ega olnud võtnud tema märki oma otsaette ega käe peale. Nad tõusid ellu ning valitsesid kuningatena koos Kristusega tuhat aastat. Aga muud surnud ei tõusnud ellu, kuni need tuhat aastat said täis. See on esimene ülestõusmine.

Pühakud tulevad taevast. Need, kes on surnud Katsumusajal, äratatakse surnuist üles (Ilmutuse 20:4). Taanieli 12:2-s olevad juudid, kes magavad mulla põrmus, samuti äratatakse, mil paganad, kes surid oma usku Jeesusesse tunnistades, samuti saavad ellu ärkama. Nüüd on meil pühakud taevast, Katsumusaja pühakud, metsalise märgi hüljanud juudid (Matteuse 25:31-46; Ilmutuse 13:15-18). Nad kõik saavad valitsema Jeesuse Kristusega, andes enam usku kirjakohtadele: kui me jääme püsima vaevas, siis valitseme koos kuningatena (2.Timoteose 2:12).

Euroopa kogukond, Antikristus ja 666.

Mil üldine segadus võis valitseda Taanieli mõistuses unenäo tõttu, oli ikka segadus selle neljanda metsalise ümber. Taanielil oli adekvaatne arusaamine Baabülonist, Meedesest ja Pärsiast ning Kreekast, kuna need eksisteerisid tema lähiaegadel. Kuid see järgmine metsaline – Rooma – ja taastatud Rooma Impeerium – võis tulla sajandeid hiljem ja ta ei suutnud enda päevil teada midagi selle kohta ilma Püha Vaimu abita. See oli impeerium kahe jala ja kümne varbaga ja loom kümne sarvega, mis oli kõigi teiste segu.

Kümme varvast ja kümme sarve. Taaniel ei suutnud haarata nende tähendust. Siiski, nüüd, 2500 aastat hiljem sina ja mina oleme Euroopa Liidu tunnistajateks, kes valmistub esile tooma Antikristust. Kohutava Katsumusaja tunnil juudid peamised pühakud, kelle vastu Antikristus võitleb. Jeremija 30:7 ütleb: Häda! Sest see päev on suur, sellesarnast ei ole. See on Jaakobile ahastuse aeg.

Jaakob on Iisraeli nimi (2.Kuningate 17:34). Me leiame, et kui Saatan on heidetud maale, saab ta äärmiselt vihaseks, mil ta taipab, et tal on äärmiselt vähe aega tegutsemiseks (Ilmutuse 12:12). Selle tõttu ta teeb kõik püüdlused, et põrmustada juudid (Ilmutuse 12:13). Ta kiusab taga naist, kes tõi ilmale inimlapse ja see Antikristus üritab vabaneda neist, kes tulid temast esile, samuti ka miljonitest paganrahvastest. Mõlemad inimgrupid leiavad pääste Katsumusaja tunnil (Ilmutuse 7:14). Need on inimesed, kes on tulnud välja Suurest Viletsusest ja on pesnud oma rüüd Talle veres.

Sel ajal saab Antikristus end Jumalaks nimetama ja valeprohvet seab üles kuju tema kummardamiseks. Piibel ütleb Ilmutuse 13:15-s: Talle anti meelevald anda vaimu metsalise kujule, et ka metsalise kuju räägiks ja teeks, et tapetaks igäüks, kes ei kummarda metsalise kuju. Ta ütleb: „Laskuge põlvedele ja kummardage seda kuju ja võtke mu märk „666“ või te jääte oma peast ilma“ (vaata Ilmutuse 13:15-18; 20:4). See on aeg, mil Antikristus saab võitlema pühakutega. Kuid et korrata head uudist, Issand Jeesus Kristus tuleb lõplikult tagasi kui kuningate Kuningas ja isandate Issand (Ilmutuse 19:16) ja võidab Antikristuse ja tema hordid (Ilmutuse 19:19-21; Laulud 2:1-6).

Tõesti head uudised! Sellisel otsustaval ajaloo hetkel kõikvõimas Jumal ütleb: „Kuidas sa julged mõelda, et sa suudad seista Minu ja Mu Poja vastu, kui Ma esitlen Teda kui kuningate Kuningas ja isandate Issand. Sina kaotad..., kuna nüüd Ma sean oma Kuninga Jerusalemma pühale mäele!“

8. PEATÜKK

Taanieli suur mure.

Nägemuse sel hetkel Taaniel kuulis üht pühakut (inglit) küsimas teiselt pühakult, et kui kaua see väike sarv tohib täide viia oma hävitusi. See oli võtmeküsimus Taanieli arvates. Türrannide ajalugu oli üks asi; Taanieli tegelik probleem oli see, et kui kaua see valu saab olema talutud tema rahva poolt. Vastuseks oli 2300 päeva – just natuke alla kuue ja poole aasta.

Jällegi Piibel ennustas neid sündmusi toimumispäevani välja. Antiohus Epifanes rüvetas templit, kiusas taga juute ja kes andis vaba voli rüüstamisele 171. aasta 6. septembrist kuni 165. aasta 25. detsembrini enne Kristust, täpselt 2300 päeva nagu Piibel ütleb. Kuid nagu me saame nägema, need 2300 päeva omavad veelgi suuremat tähtsust, mil me jätkame lõpuagade müsteeriumite paljastamist.

Taanieli 8:15-26: Ja kui mina, Taaniel, olin näinud seda nägemust ja püüdsin seda mõista, vaata, siis seisis mu ees keegi, kellel oli mehe välimus. Ja ma kuulsin inimese häält Uulai kallaste vahelt, ja see hüüdis ning ütles: «Gabriel, seleta see nägemus tolele seal!» Siis ta tuli sinna, kus ma seisin, ja kui ta tuli, siis ma kohkusin ja langesin silmili maha. Ja ta ütles mulle: «Inimesepoeg, pane tähele, et see nägemus tähendab viimset aega!» Ja kui ta minuga rääkis, olin ma sügavas unes, silmili maas; aga ta puudutas mind ja pani mu seisma sinna, kus ma olin seisnud, ja ütles: «Vaata, ma annan sulle teada, mis sünnib sajatuse viimisel ajal: seatud ajal tuleb lõpp! Jäär, keda sa nägid, kellel oli kaks sarve, on Meedia ja Pärsia kuningad. Karune sikk on Kreeka kuningas; suur sarv tema silmade vahel on esimene kuningas. Ja et see murdus ning neli tõusid selle asemele, on neli kuningriiki, mis tõusevad tema rahvast, aga mitte nii vägevad kui tema. Ja nende valitsuste lõpus, kui üleastujate mõõt on täis saanud, tõuseb üks kuningas, jultunud näoga ja salasepitsustes osav. Ja tema jõud on vägev, aga mitte tema enese jõust, ja ta valmistab tohutu õnnetuse; tal on kordaminek teos ja ta hävitab vägevaid ja püha rahva. Tema kavaluse tõttu õnnestub pettus ta käes; ta suurustab oma südames ja hävitab paljusid ootamatult. Ta tõuseb ka vürstide vürsti vastu, ent ta ise murtakse ilma inimkäeta. Ja nägemus õhtuist ja hommikuist, millest oli kõne, on tõsi; aga sina hoi a see nägemus saladuses, sest see on kaugeiks päeviks!»

Gabriel – Jumala sõnumitooja.

Mil Gabriel üritas seletada nägemuse detaile, Taaniel langes maha – headel põhjustel. Taaniel nüüd mõistis seda terrorit, mis saab osaks tema rahvale. Ajaloolised osad sellest nägemusest olid selged, kokkuvõtlik ja asjakohased. Kuid Taaniel ei suutnud kuulda sellest piinast, mida tema rahvas saab kogema. See nägemuse segment oli samuti raske Taanielile mõista, kuna ta ei mõistnud „lõpuaja“ mõtlemist.

Siin Gabrieli tõlgendus võtab teise pöörde. Salmis 17 see ingel ütleb Taanielile, et tema nägemus viitab „viimsele ajale“, samuti ka salmis 19. Olukord ei muutu juutidele paremaks, kuid Taaniel nüüd vähemalt mõistab, et lõpuajal on tähtsus, mida Gabriel talle rääkimas. See on aeg, mil Katsumusaeg saab täisvõimsusega langema juutidele, kuna nad on kõvade südametega mässanud Jumala vastu.

Gabriel on ütlemas seda: Taaniel, see pahameel, mis algas 730. aastal enne Kristust, saab jätkuma kuni Jeesuse Kristuse teise tulekuni. Gabriel ütles: „See ei saa olema praegu... see ei ole sinu eluajal, Taaniel. See saab olema aegade lõpus.“ Salm 23 on tugevaim tõestus, et Antiohus esindab Antikristust ja et nägemuse viimane osa ei toimu Taanieli eluajal, kuna need sündmused selles tekstis ei saa ilmnema saja aasta jooksul pärast Antiohus Epifanese surma.

Siis Antikristus, sümboliseeritud Antiohhuse terrorvalitsusega, saab olema ametisse volitatud lohe poolt Ilmutuse 13:2-s, kelleks on Saatan ise. Ta saab olema uhke mees, suur viimane valitseja taastatud Rooma Impeeriumis, alistades kõiki, kes seisavad tal ees, tehes ennast maailma valitsejaks. Ta hävitab nii võimsaid kui ka pühasid, mil ta laseb käiku pettuse ja reetlikkuse taktika. Ta petab maailma oma ettepanekuga rahule ja tema valitsemisaja lõpul ta hävitab miljoneid inimesi, kuna nad avastavad, et ta pole see, kelleks ta ennast peab. Ta pakub ennast kui rahuprintsi. Kuid selline tiitel on määratud üksnes meie Issandale Jeesusele Kristusele (Jesaja 9:5).

Siiski Antikristus teeb endast parima, et läbi suruda oma Kristuse imiteerimise šaraad kuni oma kibeda lõpuni, tulles isegi valgel ratsul (Ilmutuse 6:2), kuna ta teab, et Kuningas Jeesus samuti tuleb valgel ratsul (Ilmutuse 19:11). Esimene neist on truudusetu ja õel, teine aga truu ja tõene. Lõpuks saab see kohutav Antikristus murtud käte abita.

Jällegi me näeme prohvetlikku paralleeli: Antiohhus ei surnud vaenlase käe läbi. Ta suri kurbusesse ja süümeepiinadesse ja läks hulluks Baabülonis. Sarnaselt Antikristus ei saa surema vaenlase käe läbi pärast Saatana poolset ülesäratamist. Ta saab hävitatud Kristuse poolt Tema teisel tulekul (2.Tessaloonika 2:8). Lõpuks, see kurjuse kehastus heidetakse tulejärve, mis põleb väävliga (Ilmutuse 19:20).

Taanieli murtud süda.

Gabrieli viimased sõnad on püüe lohutada Jumala hirmunud sulast. Ta tuletab Taanielile meelde, et see Antikristus ei saa valitsema tema eluajal, vaid aegade lõpus, mil tema tagakiusamised saavad lõpuks olema avalikud ja paljastatud. Sel samal põhjusel Taanielile anti korraldus säilitada oma nägemuse sõnum kirjalikul kujul, et tulevased põlvkonnad oleks suutelised mõistma neid sündmusi nende toimumisel. Sellepärast ongi Taanieli Raamat nii oluline.

Need lõpuaja prohvetearingud, räägitud meie kasuks püha Jumala poolt, ei saa olla mõistetud enne nende täitumise hakkamist – järjestikused sündmused, milleks olid: Euroopa Liidu loomine, Iisraeli riigi sünd, Jeruusalemma tagasivõtmine Iisraeli poolt 1967. aastal. Taaniel ise ei oleks suutnud haarata kõiki neid lõpuaja prohveteargumendeid, kuna need jäid kaetuks kuni aegade lõpuni. Taanieli 8:27: Ja mina, Taaniel, olin seejärel mõnda aega haige; siis ma tõusin üles ja toimetasin kuninga teenistust, aga ma olin kokkunud nägemuse pärast ega mõistnud seda.

Kui sa võtad vastu uudise ähvardavast katastroofist, siis sa tead, kuidas sa end tunned: kõhus keerab, sa ei taha süüa ja võibolla pole suuteline palvetamagi. Kuid siis, sa kogud end kokku, tegeled probleemiga ja lähed tagasi tööle. Nii juhtus ka Taanieliga. Ta oli emotsionaalselt nii kurnatud sellest nägemusest ja Gabrieli tõlgendusest, et ta oli haige omas voodis mitu päeva. Lõpuks, tahes suuremat mõistmist – ja palvetamist juutide pärast, kes saavad sündima ja kes saavad kannatama pärast tema surma – ta tõusis üles ja läks tagasi oma kohustuste juurde, olles kuninga ametnik.

Isegi pärast Gabrieli poolt tõlgendatud nägemust, Taaniel ikka ei mõistnud igat detaili täielikult, isegi nagu sina ja mina kunagi täielikult ei mõista iga prohveteargumendi sügavust, kuni need on avatud ja paljastatud aegade lõpus. Peatükk lõpped tekstiga, mis viitab sellele, et Taaniel jäi mõistatama seda seletust mitmeks päevaks, mil ta lasi Gabrieli sõnu peast läbi mitmeid kordi. Mil see kõik tal sees keerles, Taaniel tuleb oma Jumala ette kahetseva vaimuga ja tõelise patukahetsuse palvega, lähenedes Jumalale kui Issandale – usaldades Kõikvõimast selles, mis on õige teha, mis puudutab seda tulevikku. Peagi ta tõestab oma siirust, kandes kotiriiet ja tuhka, mis on ühtlasi südant soojendav sõnum peatükist üheksa.

Antikristuse valitsus.

Enne kui lõpetame selle peatüki, on tähtis üle vaadata Antikristuse tegevus 84-ks kuuks, mil ta on siin maa peal. Tema valitsemine algab siis, kui ta teeb rahulepingu Iisraeli ja rahvuste vahel. Taanieli 9:27 ütleb: Ja ta teeb paljudega kindla lepingu üheks aastanädalaks; poole aastanädala pealt ta lõpetab tapa- ja roaohvri. Heebrea keelne sõna nädalale on selles kirjakohtas shabua ehk seitsme aastane periood ehk 84 kuud.

Keset seda nädalat ehk shabua't – päras 42 kuud – ta lõpetab tapa- ja roaohvri. Tema esimene asi on sõlmida rahu Iisraeliga, mida ta austab 3 ja pool aastat. Sel hetkel Venemaa alustab oma marssi lõuna suunas Iisraeli poole, et lõhkuda see rahuleping, mille Antikristus algselt tegi Iisraeliga. Siis Goog ja Maagog (Venemaa) läheb rünnakule Iisraeli vastu, kes on rahus elamas (Hesekieli 38:11).

Me teame, et sellest ajast, mil Iisraelist sai riik (1948.a.), Iisrael pole kunagi tundnud rahu ega puhanud. Peagi rahuprogramm seitsmeks aastaks saab sõlmitud. Kuid see jääb lühiajaliseks. Venemaa rikub selle. Selle lahingu ajal saab Antikristus surma (Taanieli 11:45). Jah, ta saab surma, kuid Ilmutuse 13:3 ütleb: ent tema surmahaav paranes. Kogu ilmamaa oli imestunud, käies metsalise järel. Teiste sõnadega: Antikristus elustatakse uuesti. Ta tuleb tagasi ellu. Sellepärast kõik imestavadki.

Maailmale ta paistab kui Jeesus, ärgates tagasi ellu. See on moment, mil ta ülendab ennast üle kõigi Jumalate (Taanieli 11:36) selles petetud maailmas (2.Tessaloonika 2:4). Ta saab ütleva: „Mina olen Jumal“. Täna, mil sa vaatad New Age liikumise kasvu ja selle „Mina olen Jumal“ filosoofiat, kristalle, šamaane, lelutusi ja suunatud sõnumeid, mis tungivad läbi igast meie ühiskonna lülist – isegi sisenedes Jeesuse Kristuse kogudusse – ole ettevaatlik, kuna see globaalne saatanlik tegevus on juba tõestanud, et valmistab teed sellele suurele petturile. See tegevus leiab aset kuni seitsme aasta lõppemiseni, mil Jeesus Kristus lõplikult tuleb tagasi ja hävitab selle kurjuse oma au hiilgusega, heites ta tulejärve, kuhu ta jääb igavesti (Ilmutuse 19:20).

Taanieli reageering sellele on kirjas Taanieli 7:28-s: Siin lõpeb jutustus. Mind, Taanieli, kohutasid mu mõtted väga ja mu näojume kahvatas, aga selle asja ma pidasin meeles.

Kui ingel Gaabriel oli seletanud talle seda unenägu, Taaniel tundis ennast südames kurvana, kuna ta oli nüüd taibanud, mis saab juhtuma kunagi tema rahvaga, juutidega. Tema unenägu oli aidanud tal heita pilk kohutavale tagakiusamiste ajale, mis saab neid tabama. Ta oli häiritud ja segaduses, kuna ta polnud täielikult teadlik selle suure õnnistuse arusaamisest – ülejäänud loost – mis saab lõpuks osaks tema rahvale – õnnistus, mida me avastame, mil me jätkame nende müsteeriumite avamist lõpuajast.

Me oleme jõudnud lõigu lõppu, mis räägib Jumala valitsemisest paganrahvaste üle. Et aidata sul mõista, kus Taaniel on emotsionaalselt sel hetkel, ma tahan, et sa paneksid end korraks Tema olukorda. Sul oli just unenägu, mida Taanieli 7 kirjeldas. Sa oled kahvatu, sa muutud närviliseks – nii hirmunuks, et sul on vaja abi kogetu tõlgendamiseks. Nüüd sa võtab oma erutuse ja kokkumuse järgmisele tasemele, küsides endalt: „Kui kolm paganalikku kuningriiki on veel tulemas, nagu unenägu näitas, mis peaksid tulema peale Baabüloni, mis saab olema siis minu rahva, juutide, saatus sel ajal? Kui kaua nende katsumused kestavad? Mis saab olema lõpptulemuseks?“

Need küsimused on Taanieli mõtetes, siiski tal pole ühtki vastust. Kuid Jumal kunagi ei jäta oma rahvast segadusse. Selle tõttu Jumal alustab Taanieli varustamist eriliste ilmutustega, mis on seotud Tema rahva tulevikuga. Olles saanud teada nüüd tausta, nüüd vaatame neid ilmutusi, mis mainivad lõpuaega ja mis puudutavad juute ning samuti ka sind ja mind tänapäeval.

Taanieli 8:1-2: Kuningas Belsassari valitsemise kolmandal aastal ilmutati mulle, Taanielile,

nägemus lisaks sellele, mis mulle varem oli ilmutatud. Kui ma nägemuses nägin, siis ma olin, kui ma vaatasin, Suusani palees Eelami maakonnas; ja ma nägin selles nägemuses, et ma olin Uulai jõe ääres.

Aastal 551 enne Kristust, Taaniel näeb ennast Suusani palees, Pärsia linnas umbes 230 miili Baabülonist idas ja 120 miili põhjas Pärsia lahest. Taaniel teeb selgeks, et see nägemus leidis aset enne tema murettekitavat unenägu peatükis seitse. See, mida me siit õpime, on see, et see nägemus, mida Taaniel nüüd näeb, näitab teda tulevikus, mil ülivõimas Medo-Pärsia saab valitsema.

Taanieli 8:3-14: Ja ma tõstsin oma silmad üles ja vaatasin, ja ennäe, üks jäär seisis teisel pool jõge ja tal oli kaks sarve; ja sarved olid pikad, aga üks oli teisest pikem, ja pikem tõusis viimasena. Ma nägin jäära kaevlevat lääne ja põhja ja lõuna poole, ja ükski loom ei suutnud temale vastu seista ega olnud tema käest päästjat; ta tegi, nagu temale meeldis, ja ta suurustas. Siis ma panin tähele, ja vaata, üks sikk tuli lääne poolt üle kogu maa, ilma et ta oleks puudutanud maad; ja sikul oli silmade vahel võimas sarv. Ja ta tuli kahe sarvega jäära juurde, keda ma olin näinud seisvat teisel pool jõge, ja jooksis oma vägevas vihas sellele kallale. Ja ma nägin teda jõudvat jäära juurde; siis ta märatses selle vastu ja puskis jäära ning murdis selle mõlemad sarved; ja jääral ei olnud jõudu temale vastu seista, vaid too paiskas ta maha ja tallas teda; ja ei olnud kedagi, kes oleks päästnud jäära tema käest. Ja sikk suurustas väga, aga kui ta oli vägevuse tipul, murdis võimas sarv ja selle asemele kasvas neli suurt sarve taeva nelja tuule poole. Ja ühest neist sarvedest tuli veel üks pisike sarv ja see kasvas väga suureks lõuna ja ida ja ilusa maa suunas. Ta kasvas suureks kuni taeva väeni ja paiskas maha mõned sellest väest ja tähtedest ning tallas neid. Ja ta tõstis ennast kuni selle väe vürstini; sellelt võeti ära alaline ohver ja ta pühamu paik tõugati ümber. Ja alalise ohvri asemele pandi üleastumise vägi; ta paiskas tõe maha, ja mida ta tegi, läks tal korda. Siis ma kuulsin ühte püha kõnelevat, ja teine püha küsis kõnelejalt: «Kui kaua kestab see nägemus alalisest ohvrist ja hukutavast üleastumisest, pühamu ja väe tallataandmisest?» Ja ta ütles mulle: «Kaks tuhat kolmsada öhtut-hommikut. Siis saab pühamu taas oma õiguse.»

Uus sümboolika – sama sõnum.

Taaniel on siin enne olnud. Erinevus on selles, et selles nägemuses sümbolid on muutunud. Nii nagu ilmus karu peatükis seitse, kes tõusis ühele küljele, siis sarnaselt sellele on nüüd pilt ühest jäära sarvedest, mis tõuseb kõrgemale kui teine, viidates jälle Pärsia domineerimisele Meedese üle. Siiani see pole midagi uut, kuid see kordamine ei vähenda selle draama tähtsust.

Jäär kahe sarvega, kes seisab Uulai jõe ääres, esindab jälle Medo-Pärsiat ja vastab hõbedast kätele ja rindkerele, mida me nägime peatükis 2 ja kuni karu ilmumiseni peatükis seitse. Ajalooliselt on see 100% tõene. See on Jumala Sõna. Me teame, et Meedese ja Pärsia sümboolika oli jäär teravate sarvedega. Kuid mitte ainult see, vaid Pärsia valitseja, olles militaarsedel vallutustel, uhkelt kandis jäära pead oma peas kui tohutu väe sümbolit.

Nüüd see jäär tegutseb, lastes allapoole oma kohutavat pead ja puksides läant, põhja ja lõunat. Viimaks, nagu meie ajalooõpikud ütlevad, Medo-Pärsia hävitas Baabüloni, Väike-Aasia ja Süüria läänes; Armeenia ja Kaspia mere alad põhjas; Etioopia ja Egiptuse lõunas. Kandes jäära sümboolikat, Medo-Pärsia impeerium purustas peaaegu kõik riigid silmapiiril ja sai suurimaks võimuks siin maa peal.

Siiani on see olnud kinnitus Taanieli varasemale unenäole ja selline kinnitus jätkub, mil me näeme Kreekat, mida sümboliseerib sikk, mis vastab Nebukadnetsari unenäo vasest kõhule ja leopardile peatükis seitse. Siis tuleb see sikk, ilma et jalad maad puudutaks, jäära vastu.

Äkki, see nägemus varustab meid lisa informatsiooniga, enamaga kui me näeme seda Taanieli

varasemast unenäost. Kreeka ei ole ainult sikk, vaid me näeme ka suurt sarve silmade vahel, mis sümboliseerib Kreeka esimest suurt monarhi Aleksander Suurt. Enne Aleksandrit pole sellist militaarset strateegiat nähtud, nagu tema seda tegi. Aleksander, kes oli suure sõjaväelase Makedoonia Filippuse poeg ja Aristotelese õpilane, vallutas 1,5 miljonit ruutmiili maad. Mil ta oli võimul, talle viidati kui noorele kuningale, kellel oli enneolematud võimed ja tohtu intelligents.

Teda krooniv võit tuli Medo-Pärsia vallutamise järel vähem kui kolme aastaga (334.-331. aastat enne Kristust). Kuid ta ei elanud kaua. Ta suri malaariasse ja süüfilisse 32. aastasel, nuttes, et enam pole maad, mida vallutada. Oma elu viimastel aastatel Aleksander kulutas suurem osa oma ajast seksile, amoraalsele käitumisele ja alkoholile.

9. PEATÜKK

Jumala ülim plaan Iisraelile.

See, mida sa nüüd hakkad lugema, on peegeldus ühest kõige tähtsamast peatükist Taanieli Raamatus ja üks kõige märkimisväärsemaid lõike kogu Piiblis. Selle kahekordne palve ja prohvetearvu teema on eriline terve Jumala Sõna kohta: Taanieli palve seisab kui mudel igale inimesele, kes tõsiselt otsib Issandat ja Tema pühadust oma ellu; mil prohvetearvu seitsmekümnest nädalast sisaldab kõige täpsemat informatsiooni Pühakirjas, et Jeesus on Messias, keda on tõotatud Iisraeli rahvale nende enda prohvetite poolt.

Taanieli 9:1-2: Daarjavese, Ahasverose poja, kes oli meedlaste soost ja oli saanud kaldealaste kuningriigi kuningaks, esimesel aastal, tema valitsemise esimesel aastal panin mina, Taaniel, raamatuis tähele aastate arvu, mis prohvet Jeremijale tulnud Issanda sõna järgi pidi täide minema Jeruusalemma varemeisoleku kohta - seitsekümmend aastat.

Taaniel on hakkamas tegema oma arvutusi ja ta teeb seda, vaadates Jumala ajatabelit Iisraeli taastamiseks. Ta loeb Jeremija 25:11-12-st: Kogu see maa muutub varemeiks, õudseks, ja need rahvad orjavad Paabeli kuningat seitsekümmend aastat. Aga kui seitsekümmend aastat täis saab, siis ma nuhtlen Paabeli kuningat ja seda rahvast, ütleb Issand, nende süüteo pärast, ja kaldealaste maad, tehes selle igavesti lagedaks.

Taaniel kindlasti pöördus oma heebrea keelse käsikirja poole, et uurida 2. Ajaraamatu 36, kus ta leidis, et juudid, kuna nad ei suutnud kaitsta oma maad (murdes seitsekümmend hingamispäeva-aastat), saavad olema karistatud perioodiga, mis oli võrdne nende sõnakuulmatusega. Mida enam Taaniel luges, seda põnevil ta võis ennast tunda, kuna ta arvutas, et 70 aastat kohut tema rahvale on peaaegu lähenenud lõpule (juutide vangistus algas 605. aastal enne Kristust ja nüüd oli aasta 538 enne Kristust) ja et juutidel lubatakse peagi naasta oma kodumaale. Kuid me peame ütlema: „Mitte nii kiiresti, Taaniel. Sul on ainult osaline arusaamine sellest, mis saab tulema.“

Taanieli 9:3-19: Ja ma pöörasin oma näo Issanda Jumala poole, otsides teda palve ja anumistega, paastudes, kotiriides ja tuhas. Ma palusin Issandat, oma Jumalat, tunnistasin ja ütlesin: «Oh Issand, sina oled suur ja kardetav Jumal, kes peab lepingut ja osutab heldust neile, kes teda armastavad ja tema käskude peavad. Me oleme pattu teinud ja eksinud, oleme olnud ülekohtused ja oleme hakanud vastu, oleme taganenud su käskudest ja seadustest, me pole kuulnud su sulaseid prohveteid, kes sinu nimel kõnelesid meie kuningatele, vürstidele, vanemaile ja kogu maa rahvale. Sinul, Issand, on õigus, aga meil on häbi silmis, nõnda nagu tänapäeval on Juuda meestel ja Jeruusalemma elanikel ja kogu Iisraelil, kes on ligidal ja kaugel kõigis maades, kuhu sa nad oled pillutanud truudusetuse pärast, mida nad sinule osutasid. Issand! Meil on häbi silmis, meie kuningail, meie vürstidel ja meie vanemail, et me oleme sinu vastu pattu teinud. Issandal, meie Jumalal, on halastus ja andeksand, kuigi me oleme hakanud temale vastu ega ole kuulnud Issanda, oma Jumala häält, et oleksime

käinud tema õpetuste järgi, mis ta pani meie ette oma sulaste prohvetite läbi, vaid kogu Iisrael on astunud üle su Seadusest ja on taganenud sellest, võtmata kuulda su häält. Seepärast on meie peale valatud see vanne, mille ta on vandunud, mis Jumala sulase Moosese Seaduses on kirja pandud. Sest me oleme tema vastu pattu teinud. Ja tema on tõeks teinud oma sõnad, mis ta meie ja meie valitsejate kohta, kes meie üle valitsesid, on rääkinud, saates meile nii suure õnnetuse, mille sarnast ei ole sündinud kogu taeva all, nagu see on sündinud Jeruusalemmas. Nõnda nagu Moosese Seaduses on kirjutatud, nõnda tuli kogu see õnnetus meie peale. Aga me ei ole Issanda, oma Jumala palet mitte leevendanud, et oleksime pöördunud oma süütegudest ja tähele pannud sinu tõde. Seepärast oli Issand valvas ja tõi selle õnnetuse meie peale; sest Issand, meie Jumal, on õiglane kõigis oma tegudes, mis ta teeb. Meie aga ei ole kuulnud tema häält. Ja nüüd, Issand, meie Jumal, kes sa oled oma rahva Egiptusemaalt ära toonud oma vägeva käega ja oled teinud enesele nime, nagu see tänapäeval on: meie oleme pattu teinud ja õelad olnud. Issand, kõigi su õiglaste tegude pärast pöördugu ometi su viha ja raev su linnalt Jeruusalemmalt, su pühalt mäelt! Sest meie pattude ja meie vanemate süütegude pärast on Jeruusalemm ja sinu rahvas saanud teotusealuseks kõikidele meie naabritele. Ja nüüd, meie Jumal, kuule oma sulase palvet ja anumisi, ja lase oma pale paista oma hävitatud pühamu peale Issanda pärast! Pööra, mu Jumal, oma kõrv ja kuule, ava oma silmad ja vaata meie hävingut ja linna, millele on pandud sinu nimi, sest me ei heida oma anumisi su palge ette mitte oma õiguse pärast, vaid sinu suure halastuse pärast! Issand, kuule, Issand, anna andeks, Issand, pane tähele ja tee see teoks iseene pärast; mu Jumal, ära viivita! Sest su linnale ja su rahvale on pandud sinu nimi.»

Taanieli palve.

Taaniel alustas oma pikka palvet kahetsuse ja murtud südamega, mil ta pöördus Jumala poole kui Adonai – Suveräänne Valitseja. Sõna Adonai näitab Taanieli tunnustust Jumala absoluutsele autoriteedile ja väele, paludes andestust endale ja rahvale. Siiski, salmis 2 Taaniel äkki muudab Jumala nime ja hakkab kasutama terminit Yahweh – mis viitab Jumalale kui lahkele, seadustest kinnipidavale Jumalale, pühale, õiglasele, õigele ja armastavale. Ta kasutab nime Yahweh seitse korda, salmides 2, 4, 10, 13, 14 ja 20. On hämmastav, et Taaniel kasutas Jumala püha nime, kuna juudid kunagi ei öelnud välja Jumala nime, kuna nende austus kõikvõimsa Jumala vastu oli nii suur.

Sellepärast nad kasutasid seda, mida kutsutakse tetragrammatoniks, Y-H-W-H- neli tähte, mida ei saa hääldada ning saab ainult sõnaks Yahweh muutuda, kui vokaalid A ja E on lisatud. Mil me uurime Taanieli palvet, saab meile selgeks, miks ta kasutas terminit Yahweh, eriti kui see seostus Jumalaga kui seadustest kinnipidava Jumalaga, teema, mis huvitas Taanieli, kuna tema oli nüüd saanud eesrääkijaks juutide töötusest ja oli usaldamas kõige usaldavamalt Jumalat, kes hoiab oma lubadusi. Siiski, nagu me enne ütlesime, Taaniel siiski ei omanud kõike informatsiooni, et välja töötada Jumala plaani kõik detailid, kuna enamus ennustusi saab alles avalikustatud aegade lõpus (Taanieli 12:4).

Mil Taaniel kummardus Issanda ees, tema süda oli täis kurbust oma enda patu ja tema rahva pattude pärast. Ta paastus, kandis kotiriet ja pani tuhka oma kehale, et näidata oma alandlikku vaimu. Ta oli ükski koos Jumalaga. Ei mingit tähelepanu kõrvalejuhtimist. Ei mingit vahelesegamist. Ma julgustan sind lugema ja veel kord lugema Taanieli palvet, kuna see on mudelpalve igale kristlasele. Kuigi Taaniel oli õiglane, ustav, jumalik mees, ta ikka tunnistas, et ka tema oli samuti patustanud.

Oma hella südame tõttu Jumala suunas ja südametunnistusega, mida sai ruttu ja kergelt puudutada, oli ta tavaliselt reageeriv, mil ta kuulis Issanda sõna. Olles tundlik Jumala Vaimule, samuti suurendas tema tundlikust tema rahva ohtliku olukorra suhtes, mil ta kandis ette erinevaid viise, kuidas nad mässasid Jumala vastu, kukkusid läbi kuuletumaks Tema häälele, keeldusid kõndimast Tema seaduste järgi ja valisid mitte kuuletuda Tema käskudele. Taaniel tundis ära, et nendel samadel põhjustel needus on valatud nende peale.

Diasporaa.

Juudid on olnud laiali pillutud üle terve maailma. Mis kunagi oli neile kodu, on muutunud paganlike kuningriikide ja valitsejate elamiskohaks. Taaniel teadis sellise hajumuse põhjust – diasporaa. 5.Moosese 11:26-28 ütleb: Vaata, ma panen täna teie ette õnnistuse ja needuse: õnnistuse, kui te kuulate Issanda, oma Jumala kāske, mis ma täna teile annan, aga needuse, kui te ei kuula Issanda, oma Jumala kāske, vaid lahkute teelt, mille ma täna teile määrān, ja hakkate käima teiste jumalate järel, keda te ei ole tundnud.

Juudid mitte ainult keeldunud kuuletumast Kümnele Kāsule, mis leida 2.Moosese 20-s, vaid nad samuti pöörasid oma selja teistele 613-le kāsule, mis antud Iisraeli rahvale. Mil Taaniel peegeldab ajalugu, kuidas juudid said poriga määritud praeguses dilemmas, ta jätkab lootmist ja palvetamist, et Yahweh saab lõpetama ajakava, mis näeb ette 70 aastat karistusi ja toob rahu ja kergendust nende patustele südametele.

Taanieli palve on samuti isiklik.

Taaniel ei revideeri ajalugu. Ta näeb ajalugu nii nagu see on, kinnitades seda, et Jumal oli õiglane selles, mida Ta tegi juutidele, tunnistades, et meie – Taaniel ja tema rahvas – olid süüdlased...meie olime üleastujad...me ei kuuletunud Jumala häälele...me kukkusime läbi Tema kāsude pidamises. Tema palve ei olnud virisemise harjutus, et Jumal vaataks üle oma rahva mineviku patud, vaid armastuse palve ja riikliku ja isikliku andestuse eestkoste ja kahetsev süda, mis mõtiskles lauliku sõnadel, kes palvetas Laulud 51:12-s: Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim!

Taaniel keeldus pakkumast vabandusi Iisraeli käitumise eest. Jälle, ma soovitan sul lugeda seda palvet jälle ja jälle, kuna iga kord kui sa lased Taanieli tunnistaval südamel läbi põimuda sinu enda omaga, siis sa saad olema õnnistatud ja julgustatud oma kristlikus kõnnakus. Kahjuks paljudele kaasaja kristlastele on idee tõelisest ja ausast ülestunnistusest kadunud vaimne kunst. Kuid kui me seda just tagasi ei valluta, vaimset alandlikkust, ei ole silmitsi sellega, mida me oleme teinud Jumalast kaugel püsimiseks ja valime õiendamiste tegemise, siis meie enda vaim jääb pealiskaudseks ja tundetuks tööle, mida Jumal tahab teha meie eludes. Sellepärast on alati meie vaimu huviks veeta aega lugemaks ja omandamaks selliseid salme nagu Laulud 66:18-20: Kui oleksin näinud oma südames nurjatust, ei oleks Issand mind kuulnud. Ent mu Jumal on mind kuulnud, ta on pannud tähele mu palvehäält. Tänu olgu Jumalale, kes ei ole heitnud kõrvale mu palvet ega ole mult ära võtnud oma heldust! Neid salme on laiendatud Jesaja 59:1-2-s: Vaata, Issanda käsi ei ole päästmiseks lühike ega ole ta kõrv kuulmiseks kurt, vaid teie süüteod on teinud vahe teie ja teie Jumala vahele, teie patud varjavad tema palge teie eest, sellepärast ta ei kuule.

On otsene korrelatsioon meie tunnistamata ülekohtu ja Jumala õnnistuste vahel meie eludeks – selle määrani, et Jumal ei saa kuulda isegi meie hüüdu, mil patukahetsus pole meie südames. Taaniel teadis seda. Sellepärast tema palve on nii võimas, mudel meile järgimiseks tänapäeval. Taaniel kõndis lähemale Jumalale ja mida lähemale ta kõndis, seda enam ta nägi enda ebatäiuslikkust ja ka tema rahva oma, kuna Jumala Vaim elas temas.

Taanieli 9:20-27: Ja kui ma alles rääkisin ja palvetasin ja tunnistasin oma pattu ja oma Iisraeli rahva pattu ja heitsin oma anumise Issanda, oma Jumala palge ette mu Jumala püha mäe pärast, kui ma alles palves rääkisin, siis tuli see mees, Gabriel, keda ma nägemuses varem olin näinud, kiiresti lennates mu juurde õhtuse ohvri ajal. Ta õpetas mind ja rääkis minuga ning ütles: «Taaniel, nüüd olen ma tulnud sind targaks tegema. Su anumiste algul läks Sõna välja ja mina olen tulnud teatama, et sa oled armastust väärt. Seepärast pane tähele Sõna ja õpi mõistma nägemust! Seitsekümmend

aastanädalat on seatud su rahvale ja su pühale linnale üleastumise lõpetamiseks, patule piiri panemiseks ja süüteo lepitamiseks, igavese õiguse toomiseks, nägemuse ja prohveti kinnitamiseks ja Kõigepühama võidmiseks. Ja tea ning mõista: alates sõna tulemisest Jeruusalemma taastamiseks ja ülesehitamiseks kuni võitnud vürstini on seitse aastanädalat; ja kuuskümmend kaks aastanädalat - siis on see jälle üles ehitatud turgude ja vallikraavidega, kuigi aegade surve all. Ja aegade lõpus, pärast kuutkümmend kahte aastanädalat, kaotatakse võitu ja teda ei ole enam; linna ja pühamu hävitab ühe saabuva vürsti rahvas; ent lõpp tuleb uputusega ja lõpuks on sõda: hävitus on määratud. Ja ta teeb paljudega kindla lepingu üheks aastanädalaks; poole aastanädala pealt ta lõpetab tapa- ja roaohvri; hävitaja tuleb koletise tiibadel, kuni määratud lõpp voolab üle hävitaja.»»
Kolmas taevas.

Mil Taaniel palvetas, ingel Gabriel äkki ilmus tema ette, pakkudes lohutust ja mõistmist Taanieli murelikule südamele. Gabrieli eesmärk oli tuua lõpp Taanieli sisemisele segadusele, andes edasi uue ilmutuse Jumalalt. Ingel alustas oma vestlust, öeldes midagi, mida sina ja mina tahaksime kuulda enam kui mingit muud fraasi ükskõik mis keeles: „Sa oled armastust väärt.“ Taaniel oli kokku võtmas oma palvet, mil ta oli üllatunud röömsate sõnade poolt Jumalalt. Et anda sellele stsenaariumile suuremat sügavust ja mõju, kaalutle seda fakti: Gabriel oli olnud kolmandas taevas (2.Korintose 12:2-3). See on miljardeid valgusaastaid eemal – kaugemal kui meie mõistused suudavad haarata – ja siiski Gabriel seisab nüüd Taanieli ees, saabudes nanosekundi jooksul.

Siin on see, kui kaugelt Gabriel lendas, et tulla Taanieli juurde. Meile on öeldud, et meie astronautid peavad reisima 40000 aastat tohutu kiirusega, et jõuda esimese täheni. Kuid see oleks ainult esimene samm selles teekonnas, kui nad reisiksid edasi kolmanda taeva poole, kus on Jumala troon. Miljardeid korda miljardeid tähti on sellest esimesest tähest edasi, mil me liigume kõrgemale ja kõrgemale.

Et hämmeldada meid veel, teadlased on nüüd avastanud uue ülitähe, mis on 82 triljoni miljardi miili kaugusel kosmoses. Ja see muutub veel enam mõistust väänavamaks. Me teame, et valgus liigub 186000 miili sekundis, seega mil teadlased räägivad valgusaastast, see on kiirus, mida valgus läbib selle kiirusega 12 kuud või vahemaad 6 triljonit miili.

Püsi nüüd minuga. Sina ja mina võime reisida 13,5 miljardit valgusaastat ja ikka ei jõua kolmanda taevani – Jumala troonini. See on mõistetamatu. Nii nagu Gabriel liikus kolmandast taevast Taanieli kõrvale silmapilkselt, nii saame ka meie liikuma, valguse kiirusel, meie kirkastatud kehades, mil me liigume läbi kosmose – identne inglite kiirusega, kes liiguvad taevas.

70 nädala tähtsus.

Selles uues ilmutuses, mis toodi Gabrieli poolt, Taaniel õppis, kurvalt, et Jumal jätkab Iisraeli karistamist veel vähemalt 7 korda 70 aastat Baabülioni vangistuse lõppu – arv, mis annab meile ainsa Vana Testamendi prohvetearingu, mis räägib täpsest Messia esimesest tulekust. See on hämmastav, et see oli Gabriel, kes mitu sajandit hiljem samuti toob hea uudise Messia eostumisest ja neitsist sünnist noorele neitsile nimega Maarja (Luuka 1:26-38).

Nüüd me jõuame ühe kõige tähtsama prohvetearingu juurde kogu Pühakirjas – ennustus, mis on eksklusiivselt Iisraelile ja pühale Jeruusalemma linnale. Esiteks, vaatame järgneva fraasi tähendust, milleks on: „Seitsekümmend aastanädalat on seatud su rahvale.“ Tegelik aja hulk selles prohvetearingus on 490 aastat, 70 seitset ehk 70x7. Teadlased on alati küsinud: kas need 490 ühikut on aastad, päevad, kuud või nädalad? Matemaatika toimib ainult siis, kui need ühikud on nähtud kui aastad. Seega, et see prohvetearing saaks täide minema, Messias pidi tulema – esimest korda – enne 490 „ühiku“ lõppemist. Tuleta meelde, et need 490 aastat algasid 445. aastal enne Kristust.

Nüüd aga see küsimus: mis oli selle seitsmekümne nädalase nuhtluse eesmärk? Juutidel oli Hingamispäev, mida nad pidid seaduse järgi asutama. Neil oli vabadus tööd teha kuus päeva ja siis puhata Hingamispäeval, just nagu Jumal oli kavandanud oma loomistöö. Ta lõi maailma kuue päevaga (1.Moosese 1:31) ja puhkas seitsmendal päeval (1.Moosese 2:2).

Siiski, juudid mitte ainult tähistanud seitsmendat päeva hingamispäevana, vaid nad samuti tähistasid hingamisaastaid. Lähtudes 3.Moosese 25:1-7-st, nad lasid oma maa üles künda – kasutamata, taimestikuta – igal seitsmendal aastal. Kuid omas ahnuses nad ütlesid oma südames sellele midagi vastu: „See asi ei sobi meile eriti. Me kaotame nii raha, seega ärgem kuulakem Jumalat. Me jätkame ning külvame ja istutame ja lõikame seitsmendal aastal, vaatamata sellele, mida Jumala seadused meil käsivad teha.“

Oma vaimse reetlikkuse tõttu, juudid maksid kallilt oma 490 aastat kestnud sõnakuulmatuse eest. Jumal nuhtles juute sellega, et saatis neid julmadesse vangistustesse, mis oli võrdne 70 hingamisaastaga – kokku 490-ks aastaks – lähtudes juutide 360 päevasest kalendrist.

Jeremija ennustas seda kohut Jeremija 25:9-11-s, kus ta kirjutas: vaata, siis ma toon kõik põhjamaa suguvõsad, ütleb Issand, ja läkitan käsu Paabeli kuningale Nebukadnetsarile, oma sulasele, ja toon nemad selle maa ja ta elanike vastu, ja kõigi nende ümberkaudsete rahvaste vastu. Ja ma hävitan nad ning teen nad jubeduseks ja pilkealuseks ning igavesteks varemeteks. Ja ma kaotan nende keskelt lustihääle ja rõõmuhääle, peigmehe hääle ja pruudi hääle, käsikivi mürina ja lambivalguse. Kogu see maa muutub varemeiks, õudseks, ja need rahvad orjavad Paabeli kuningat seitsekümmend aastat.

Täring oli nüüd heidetud. Iisraeli karistatakse nende seitsmekümne nädala jooksul (490 aastat) – karistus, mis määrati järgnevatel põhjustel (Taanieli 9:24):

- **Üleastumise lõpetamiseks.** Nagu me juba oleme märkinud, juudid ei lubanud maal puhata 490 aastat kestnud perioodil. Nüüd, mil Messias tuleb, Ta annab tagasi nende maa alatiseks. Nad eemaldati sellelt maalt, nagu üleastumine nõudis, kuid nüüd Ta tuleb, et klaarida võlg ja varustab oma rahvast jääva lahendusega. Sakarja 13:1 ütleb: Sel päeval avaneb Taaveti soole ja Jeruusalemma elanikele allikas patu ja rüveduse vastu.
- **Patule piiri panemiseks.** Ühine Iisraeli rahva patt saab lõppema Jeesuse Kristuse teisel tulekul. Juudid, nagu kõik teised inimesed, on patused ja nende üleastumiste eest sai makstud Jeesuse valatud vere läbi Kolgatal. Kuna see varustamine oli toimunud, Messias tuleb teavitama, et patt, mis on toonud kõik need kohtud neile, on eemaldatud (Heebrea 10:17).
- **Süüteo lepitamiseks.** Sel seitsmekümnesse nädala perioodil Jumal oli teinud lunastuse saadavaks läbi Jeesuse Kristuse ohvrisurma ja ülestõusmise. Sakarja 12:10 ütleb: Ja ma valan Taaveti soo peale ja Jeruusalemma elanike peale kaastunde ja anumise vaimu; siis nad vaatavad sellele, kelle nad läbi pistsid, ja kaeblevad tema pärast, nagu kaeveldakse ainsa lapse pärast, ja nutavad tema pärast kibedasti, nagu nutetakse kibedasti esmasündinu pärast.
- **Igavese õiguse toomiseks.** See räägib Kristuse tagasitulekust 490 aasta lõppedes. Sel ajal Ta rajab oma kuningriigi, tulles tagasi kui kuningate Kuningas ja isandate Issand. Viimaseks maailm muutub imeliseks kohaks, kirjeldatud rõõmsate terminitega Jesaja 35:8-s: Ja seal on maantee ja tee, mida nimetatakse pühaks teeks; ükski rüve ei või sellel käia, vaid see on tema rahva jaoks: kes seda teed käib, ei eksi, rumaladki mitte. See on see, millest Ilmutuse 21:27 räägib, mil püha linna saab hõljuma maa kohal. See on õigete koht. Miski ei pääse sinna, mis võiks rüvetada ja teha selle püha linna ebapühaks. Sõnum on siin selline: me ei saa omada täiuslikku maailma enne kui Jeesus Kristus pole tulnud ja aheldanud Saatana tuhandeks aastaks.
- **Nägemuse ja prohveti kinnitamiseks.** Taanieli juhendati pitseerima selle nägemuse kuni

aegade lõpuni. Nüüd – mil sa loed neid sõnu – me läheneme sellele ajale ja sel põhjusel me oleme suutelised seletama seda, avalikustama seda ja nägema selle sügavusi Vaimu poolt juhitud, et seda mõista. Ma loodan, et sa suudad haarata sõnumit sellest, kui lähedal me oleme sellele suurele päevale. Kuni siiani – sajandeid – me oleme maadelnud vaatamaks läbi pimestatud klaasi, kuid nüüd Taanieli nägemuse tõde on muutumas selgemaks iga päevaga. Me ei ole hetkel viimasel ajal, kuid me jõuame juba väga lähedale. Siis, kui Messias tuleb tagasi, prohvetering saab olema igaveseks lõpetatud, kuna siis pole enam midagi ennustada. Inimese Poeg – särav Issand Jeesus Kristus – saab olema meie keskel ja kõik prohveteringud suletakse alatiseks.

- **Kõigepühama võidmiseks.** See on viide Hesekieli peatükkidele 41-46, kus prohvet räägib pühadest Pühama võidmisest „tuhande aastases“ templis. Kui Issand Jeesus tuleb tagasi, Isa Yahweh ütleb: «Aga mina olen seadnud oma kuninga Siionile, oma pühale mäele.» (Laulud 2:6). Just nagu Jumala preestrid Vanast Testamendist ja Tema sulased Uuest Testamendist olid võitnud pühasse teenistusse, nii ka Jeesus Kristus – kuningate Kuningas – saab olema võitnud tulevateks sajanditeks.

Sellest hetkest ma tsiteerin salmi, mis on suurim prohvetering, mida eales üleskirjutatud, tõestades et Jumal üksi sai kirjutada selle raamatu ehk Piibli. Miks? Kuna nüüd me läheneme sellele täpsele päevale, mis on prohveteeritud selles tekstis. Salm 25 ütleb: Ja tea ning mõista: alates sõna tulemisest Jeruusalemma taastamiseks ja ülesehitamiseks kuni võitnud vürstini on seitse aastanädalat; ja kuuskümmend kaks aastanädalat - siis on see jälle üles ehitatud turgude ja vallikraavidega, kuigi aegade surve all.

Vaatame selle salmi tähtsust Nehemja 2:1-8 kontekstis, kus me õpime, et mõned juudid, kes olid külastanud oma kodumaad, olid häiritud sellest, et nende riik oli sellises segaduses. Sellepärast nad nõudsidki, et Jeruusalemma linn – kaasaarvatud müürid – saak ülesehitatud. Selle tagapõhjaga uurigem Nehemja 2:1, et uurida kuupäevade kronoloogiat, mis seal mainitud: Ja niisanikuus, kuningas Artahsasta kahekümnendal aastal... .

Britannica entsüklopeedia ütleb, et see kuningas tuli võimule 465. aastal enne Kristust. Kuid nüüd on Artahsasta'se kahekümnes valitsemisaasta, mis viib meid 445. aastasse enne Kristust. Siin on aritmeetika: 465 miinus 20 võrdub 445. On niisani kuu, kuid kuupäeva pole antud. See pole probleemiks, kuna juudi tavad ütlevad meile, et mil iganes pole kuupäeva, siis võime alati oletada, et oli kuu esimene päev. See tähendab, et oli niisani kuu esimene päev 445. aastal enne Kristust. Tõlgituna meie kaasaegsesse kalendrisse, see oleks 14. märts 445. aastal enne Kristust. See on müüri ja Jeruusalemma ülesehitamise alguspunkt – ülesanne, mis pidi saama valmis „seitsme nädala“ jooksul ehk siis otseselt: 49 aastaga. Ja see juhtus kõik täpselt plaanile.

10. PEATÜKK

Nägemusi ja metsalist enam pole. . . Taaniel näeb Jeesust.

Taanieli Raamatu peatükk 10 on sissejuhatus sellesse viimati kirjutatud ilmutusse ja on esimene osa kolmeosalisest nägemusest – nägemus, mis on mõnede teadlaste sõnul suurim ilmutus Taanielil. See peatükk annab meile informatsiooni millelgi kahtlemata erineval, midagi mida me oleme lugenud, mil me juhatasime sisse teema erilistest inglite grupist – need kes ohjeldavad haiget tahet Jumala suunas ja püüavad nurjata jumalikku eesmärki, mil see seostub Jumala valitsemisega oma rahva, Iisraeli, üle, nii praegu kui ka tulevastel aegadel.

Peatükk 10 on graafiline selle poolest, et see samuti pakub detailset informatsiooni, kuidas Taaniel sai oma viimase ilmutuse, kaasaarvatud palju üllatavaid juhtumeid, mis käivad kaasas Jumala poolt saadetud sõnumiga Taanielile.

Taanieli 10:1-3: Pärsia kuninga Koorese kolmandal aastal ilmutati Taanielile, kellele oli pandud

nimeks Beltsassar, üks sõnum; ja see sõnum on tõsi ning tähendab suurt vaeva. Ta pani sõnumit tähele ja õppis nägemust mõistma. «Neil päevil olin mina, Taaniel, leinanud kolm nädalat. Maiusrooga ma ei söönud ja liha ega veini ei tulnud mu suhu, ja ma ei võidnud ennast hoopiski mitte, kuni kolme nädala päevad olid täis saanud.

Taanieli meeleolu.

See viimane ilmutus, mille Taaniel sai, tuli talle kahe aasta möödudes pärast kuningas Koorese poolt lõpetatud Baabülioni vangistust ning mil juutidel lubati naasta Iisraeli, siiski, juudid läksid tagasi koju ilma Taanielita. Me täpselt ei tea, miks Taaniel jäi maha, kuid me võime oletada, et see oli kas tema vanuse tõttu või kuna tal oli tähtsat tööd teha Pärsia liidrile. Seega tema kohalolu oli oluline. Samuti ta võis tunda, et maha jäämine lubaks tal kasutada oma tohutut mõjutust heaks, mil tema rahvas, juudid, tegid raske tehingu, et naasta maale, mida paljud polnud kunagi näinud, või mis oli tuhmuv mälestus.

Taaniel mõistab nägemust.

Nägemus, mida Taaniel oli saamas, oli raske talle kuulda ja veel raskem vastu võtta, kuigi ta teadis oma südames, et see on tõene. Taanieli nägemus näitas tohutut konflikti, mis saab mõjutama tema rahvast viimastel päevadel. See saab olema suurim sõda maailmas, mida pole veel eales nähtud, tuleviku konflikt, mis saab kaasama midagi ennekuulmatut: massiline ingellik invasioon, mis saab olema vahend kujundamiseks rahvusvaheliste sündmuste viimaseid tulemusi.

Taanielil oli sellest nägemusest kõige raskem vastu võtta see osa, mis puudutas tuleviku traumat, mis ähvardab Iisraeli eksisteerimist – riik ja rahvas, kes on juba nii palju kannatanud, olnud nii kaua vangistuses. Erinevalt Taanieli varasematest nägemustest ja unenägudest, ta kuulutas, et ta mõistis seda ja et ta samuti mõistis, kuidas need ennustatud sündmused ei saa esinema tema eluajal. Taaniel sai sellest teadmisest natuke lohutust, kuna tema süda oli nii õrn tema rahva saatuse suhtes.

Taaniel mõistis, et „seitsmekümne nädala“ ajal juudid saavad läbi elama suurt tagakiusamist (Taanieli 12:1), mil Egiptuse väed koos Araabia föderatsiooniga, kuningad põhjast, Venemaa, pluss kuningad idast, Hiina ja teised riigid saavad liikuma Iisraeli vastu ajaloo veriseimaks konfliktiks. Taaniel teadis, et see saab aset leidma seitsmekümne nädala sees.

Kuigi Taaniel ei teadnud selle kohutava kannatuste aja spetsiifikat, tal oli piisavalt teadmisi, et teada, et see saab olema Iisraeli rahvale kohutav aeg. Sellepärast see pühalik prohvet – armastatud Jumala poolt – on nii liigutatud, et ta leinab mõtete pärast, mis saab juhtuma tema rahvaga. Ta teadis, et aega lõpp saab olema aeg enneolematute kohtutega juutidele, mil maailma riigid saavad liikuma tema rahva vastu ja just eriti Jeruusalemma vastu (Sakarja 14:2).

Kui Taaniel sai selle viimase nägemuse esimese osa, ta oli paastunud 21 päeva. Taaniel oli nii keskendunud jäämaks alandlikuks Jumala ees, et ta hoidis ennast pidevalt erksana, et ta oleks valmis kuulma Issanda sõnu. On üsna võimalik, et Taaniel oli ikka kurvastamas – ja seega paastumas – sisemise rahunemise tõttu, mida ta tundis, imestades, miks tema rahvas jätkab kannatamist pärast seitsmekümne aastast vangistust. Kas juudid pole siis piisavalt kannatanud?

Ja kas Jumal mitte lubanud leevendada nende valu seitsmekümne aasta möödudes? Mida me nüüd näeme Taanielis, on progressiivne mõistmine sellest, mis saab juhtuma tulevastel päevadel. Samuti me näeme lahket, õrna vana mees, kelle tundlikus Jumala asjadesse jäid akuutseks: Taaniel jäi Jumala-meheks kuni lõpuni.

Taanieli 10:4-9: Ja esimese kuu kahekümne neljandal päeval olin ma suure jõe, Hiddekeli kaldal. Ja

ma tõstsin oma silmad üles ning vaatasin, ja ennäe, seal oli üks mees, linased riided seljas ja niuded võõtatud Uufase kullaga. Ta ihu oli nagu krüsoliit ja ta pale oli välgutaoline, ta silmad olid nagu tulelondid, ta käsivarred ja jalad hiilgasid vase sarnaselt; ja ta sõnad kõlasid nagu rahvahulga rõkkamine. Mina, Taaniel, nägin üksi seda nägemust, aga mehed, kes olid koos minuga, seda nägemust ei näinud; ometi valdas neid suur hirm ja nad jooksid peitu. Ma jäin üksi. Ja kui ma nägin seda suurt nägemust, siis ei olnud mul enam rammu, mu näojume muutus kaameks ja ma jäin jõuetuks. Ja ma kuulsin tema sõnade kõla; ja kui ma tema sõnade kõla kuulsin, langesin ma sügavas tardumuses silmili maha, nagu vastu maad.

Taaniel näeb eelkehastunud Kristust.

Ühel päeval Taaniel oli seismas Hiddekeli (ehk Tigrise) jõe kaldal. Seal oli ta vastakuti millegagi, mida ta polnud veel kunagi näinud. Piibel kirjeldab seda kuju riidetuna linasesse, niuded kullatud, ihu nagu krüsoliit ja pale kui välk, silmad kui tulelondid, käed ja jalad kui vasest ja häälnagu rahvahulga rõkkamine. Pole mingit kahtlust, et see kuju pälvis Taanieli tähelepanu, kuid küsimus, mida esitada oleks: kes oli see taevane olend? Miks ta oli seal?

Me ei pea kaua otsima vastust, kuna see kirjeldus on otsene viide kirgastatud Kristusele, kellest me loeme Ilmutuse 1:13-15: ning lambijalgade keskel kedagi, kes oli Inimese Poja sarnane ja kellel oli üll pikk kuub, võõtatud rinde alt kuldvööga. Aga tema pea ja juuksed olid valged nagu valge vill, nagu lumi, ning tema silmad nagu tuleleek, ning tema jalad olid vasemaagi sarnased, kui see on hõõguvas ahjus, ning tema häälnagu oli otsekui suurte vete kohin. Peaaegu täpne kirjeldus sellest, mida Taaniel nägi sel päeval suure Tigrise jõe kaldal. Nagu oli ka neljanda inimese ilmumine tulises ahjus, kelleks oli Jeesus Kristus.

Kristus – sama eile, täna ja igavesti.

Kui, mingil põhjusel, Kristuse igavene olemasolu kõlab võõrana, siis kuidas sa käsitled järgnevaid kirjakohti? Johannese 1:3: Kõik on tekkinud tema läbi. Johannese 1:10: Ta oli maailmas, ja maailm on tekkinud tema läbi. Kolossa 1:16: sest tema läbi on loodud kõik, mis on taevais ja maa peal. See ei pruugi olla meile lihtne mõista, kuid kas me omandame selle või mitte, see on Jumala Püha Sõna. Õpetussõnad 30:4 me loeme: Kes on läinud taevasse ja on sealt alla tulnud? Kes on kogunud tuule oma pihkudesse? Kes on mähkinud vee vaibasse? Kes on paigale pannud kõik maaääred? Mis on ta nimi ja mis on ta poja nimi? Küllap sa tead!

Kas see pole hämmastav – see tekst ütleb, et Jumalal oli poeg sadu aastaid enne Kristuse sündi Petlemmas. Seega me peame järeldama, et see taevane olend Taanieli ees on ei keegi muu kui Issand Jeesus Kristus.

Taaniel ei olnud üksi, mil ta oli vastakuti Jeesuse Kristuse isikuga. Temaga olid kaaslased – kuid mitte kauaks. Mil nad tundsid, et midagi tähtsat on aset leidmas, polnud nad suutelised taluma seda momenti. Nad suutsid ainult peita oma näod Kristuse hiilguse eest ja põgeneda, jättes Taanieli üksi Kristusega kohtuma. Äkki Taaniel langes maha, mil ta kuulis Issanda sõnu. Koheselt tema ramm kadus, tema põlved nõrkesid ja ta langes sügavasse unne, mil mürisevad, jumalikud sõnad puudutasid neid inimkõrvu.

Taanieli 10:10-17: Ja vaata, üks käsi puudutas mind ja raputas mind tõusma põlvili ja käpukile. Ja ta ütles mulle: «Taaniel, armas mees, pane tähele sõnu, mis ma sulle räägin, ja seisa seal, kus sa seisid, sest mind on nüüd läkitatud sinu juurde!» Ja kui ta minuga neid sõnu rääkis, seisin ma värisedes. Ja ta ütles mulle: «Ära kardada, Taaniel, sest esimesest päevast peale, kui sa andsid oma südame, et mõista ja olla alandlik oma Jumala ees, võeti su sõnu kuulda; ja ma olen tulnud su sõnade pärast! Pärsia kuningriigi kaitseingel pani mulle vastu kaksikümmend üks päeva; aga vaata, Miikael, üks

peainglitest, tuli mulle appi ja ma jäin sinna, Pärsia kuningate kaitseingli juurde, ja tulin sulle õpetama seda, mis rahvale juhtub viimseil päevil, sest on veelgi üks nägemus neiks päeviks.» Ja kui ta minuga nõnda rääkis, lõin ma oma silmad maha ja vaikisin. Ja vaata, nagu oleks üks inimkäsi puudutanud mu huuli; ja ma avasin suu ja rääkisin ning ütlesin sellele, kes seisis mu kohal: «Mu isand, nägemus on täitnud mind hirmuga ja mul ei ole enam jõudu. Ja kuidas võikski mu isanda sulane rääkida isandaga? Sest mul ei ole ikka veel jõudu ja mu hing on üha kinni.»

Taaniel saab tagasi oma rammu ja mõistab Kristuse ilmumise põhjust.

Nüüd stseen muutub. Enam ei seisa Kristus Taanieli ees, vaid ingel. On eriline põhjus meil tõlgendada seda lõiku selliselt. Kui Taanieliga oleks ikka veel Kristus rääkinud, siis me oleks sunnitud järeldama, et Kristusel oli vähe või mitte mingit väge, kuna Pärsia prints (salm 13), kes pani vastu sellele sõnumitoojale, oli suuteline seisma kindlalt Kristuse eest ja seega näitaks suuremat väge kui Jumala Poeg. See muidugi on võimatu. Seega on kindel väita, et kes nüüd seisab Taanieli ees, on ingel – arvatavasti Gabriel – kes jälle oli teinud läbi imelise reisi Taanieli juurde kolmandast taevast. See püha sõnumitooja räägib lohutavaid sõnu sellele Jumala sulasele.

Kuid kujutle Taanieli segadust: ühel hetkel näeb ta eelkehastunud Kristust ja järgmisel momendil ingel Gabrieli, kes tõstis ta üles ja edastas sõnumi Issandalt. Sõnad, mis tulid sellelt taevaselt olevuselt, on sõnad, mida sina ja mina kindlasti tahame, et Jeesus meile ütleks, mil suur päev saabub, mil me seisame Tema ees: sõnad täis lohutust, armastust ja tänulikkust meie ustavuse eest, mil olime Kristuse tunnistajad siin maal.

Kuid sel inglil oli midagi enamast öelda Taanielile. Me hakkame nägema seda ilmutust võtmas uusi mõõtmeid, mil Gabriel räägib Pärsia kuningriigist ja kuidas deemonlik vaim, kes kontrollis Pärsia valitsejat, seisis vastu Jumala inglile, arvatavasti Miikaelile, 21 päeva. Piiblist me loeme paljudest valitsejatest, keda kontrollisid kurjad, deemonlikud vaimud. Jesaja 14:12-14-s me leiame, et Saatan langes, kuna ta tahtis olla nagu Jumal. Luuka 10:18-s Jeesus ütles: Ma nägin saatanat kui välku taevast maha langevat – viide kolmandale taevale (2.Korintose 12:2).

Täna Saatan on ikka kontrollimas taevast number üks ja taevast number kaks. Sellepärast ta saab läheneda teise taeva lõpuni ja söimata Jumalat ja Jumala rahvast (Ilmutuse 12:10). Piibel ütleb, et Saatan on ikka selle maailma süsteemi jumal...ja et ta on õhuvallavürst (Johannese 12:31). Sellepärast sina ja mina ei maadle liha ja verega – ehk teiste inimestega – vaid meelevaldade ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, kurjade taevaaluste vaimudega (Efeslaste 6:12).

Rahu...mitte hirm.

Langenud ingleid on kõikjal ja Saatan on eesotsas, hoides õhuvallavürsti tiitlit (Efeslaste 2:2). See vürst esimesest ja teisest taevast koos teiste miljonite deemonitega, omab võimet kontrollida poliitilisi liidreid.

See oli iidse Pärsia prints (ehk valitseja), keda kontrollis üks neist deemonitest. See inimkonna vaenlane on väeline, kuid mitte kõigeväeline. Täielik vägi ja kontroll kuulub Yahweh'le. Sõnum siin on selge: „Taaniel, ma tean, mida sa oled kuulnud oma nägemustes ja et need on emotsionaalselt laastamas sind. Sul on kahju sinu rahva tegude pärast oled kurvaks muutunud sellest, mis saab juhtuma nende viimastel päevadel. Kuid ära karda. Sinu Jumal on tugev – kõikvõimas. Tema kontrollib inimsuhteid. Tema inglid ümbritsevad sind ja nad esindavad sinu kõikvõimsa Jumala väge.“

Need kõlavad nagu lohutavate sõnadena, mida Jeesus ütles Johannese 14:27-s: Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega

mingu araks! See oli ingli sõnum Taanielile. Ta tahtis eemaldada kõik kartused Taanieli südamest. Ta tahtis, et ta teaks, et see oli välistamatult vaenlane, Saatan, kes pani kartuse tema vaimu. Kui ta usaldaks Jumala armu ja ustavust, siis see hirm oleks kadunud (2.Timoteose 1:7).

Gabriel oli panemas seda ingellikku sõjavarustust perspektiivi: on häid ingleid ja on halbu ingleid. Jumala inglid seisavad Issanda inimestega, et neid lohutada ja hoida neid üleval, mil ajad muutuvad karmiks ja raskeks. Sellised ingellikud olendid olid samuti olemas meie Päästjal. Jeesus ütles Matteuse 26:53-s: Kas sa arvad, et ma ei või oma Isa paluda, ja ta saadaks mu käsutusse praegu rohkem kui kaksteist leegioni ingleid?

Milline vägi – otseselt sõrme nipsutada ja suuteline kohale käskima 12 leegionit ingleid. Leegion oli Rooma armees 7000 meest! (Vaata samuti Matteuse 4:11). Heebrea 1:14 ütleb: Eks nad kõik ole vaid teenijad vaimud, läkitatud abistama neid, kes ükskord pärivad pääste?

Meie kaitseinglid on siin, et kaitsta meid. Nad on valitud ehk pühad inglid, keda on miljoneid (1.Timoteose 5:21; Heebrea 12:22). Teisest küljest, miljoneid kurju ingleid on samuti taevas – esimeses ja teises taevas. Need on „kuradid“ (deemonid või langenud inglid), keda tihti mainitud Jumala Sõnas ja Saatan on nende deemonite vürst (Matteuse 9:34). Koos, tema ja tema käsilased, kontrollivad liidrite mõistust, kes on kurjuse kehastused, tootes meie maailma selliseid inimesi nagu Jossif Stalin, Adolf Hitler ja Idi Amins. Ma olen rääkinud nendest taevastest olenditest sügavuti, kuna nad on terviklikud meie arusaamisele sissejuhatuses viimasele ilmutusele, mille Taaniel sai.

Viimaste päevade sõnum.

See sõnum oli jälle raske Taanielile kuulda ja vastu võtta – kuid see kord ta mõistis seda. Ta ei vajanud enam selgitust. Ta teadis, et saab olema kohutav Iisraeli tagakiusamine (Jeremija 30:7, Taanieli 12:1, Matteuse 24:22, Ilmutuse 12:13) ja mis saab toimuma viimastel päevadel, termin, mis on võrdne aegade lõpuga.

Täna, eksisteeriva Euroopa Liiduga, riik nimega Iisrael ja juudid kontrollimas Jeruusalemma, me leiame endid lõpuaja märkide üha suurenevas kasvus. Kui sulle meenub, Taanieli lõpuaja ennustus algas siis, kui see prohvet ütles Nebukadnetsari valitsemise ajal: „Taevas on Jumal, kes paljastab saladusi, mis on saadetud mulle, et neid sulle edasi öelda, Nebukadnetsar, mis saab sündima viimastel päevadel.“ Meile, käekiri on seinal. Taanieli 70 nädalat on kiiresti lähenemas. Kuid hea uudis usklitele on see, et neid võetakse enne selle algust üles (Ilmutuse 4:1).

Sel hetkel Taaniel langes maha, sõnatuna. Kui ta toibus, sai ta teadlikuks, et „isand“ oli seismas tema ees. Kui sa märkad, sõna „isand“ on siin väikse tähega. Kui ta oleks jumalik, siis oleks kasutatud suurt algustähte. See tähendab, et erinevad ingellikud olendid olid tulnud tema ette. Taanieli reageering on alandlikus. Ta tundis end alandlikuna ja mitteväärilisena, mitte sobima seisma selle püha olevuse ligiolus, kelle saatis tema taevane Isa lohutava sõnumiga, milleks on „ära karda“.

Taanieli 10:18-21: Siis puudutas see inimesesarnane mind jälle ja turgutas mind. Ja ta ütles: «Ära karda, armas mees, rahu olgu sulle! Ole julge! Ole julge!» Ja kui ta minuga rääkis, tundsin ma ennast tugevana ja ütlesin: «Rääkigu mu isand, sest sa oled mind turgutanud!» Ja tema ütles: «Kas sa tead, mispärast ma su juurde olen tulnud? Aga nüüd ma lähen tagasi, võitlema Pärsia kaitseingliga, ja kui ma temaga valmis saan, vaata, siis tuleb Kreeka kaitseingel. Ometi tahan ma sulle teada anda, mis on kirjutatud tõeraamatusse! Ei ole ühtegi, kes aitaks mind nende vastu, kui ainult teie kaitseingel Miikael.

Taaniel saab oma rammu tagasi.

Ingel ei olnud veel Taanieliga lõpetanud. Ta puudutab teda jälle, andes talle veel enam tugevust, mil ta julgustab seda prohvetit olema tugev. See on tähtis sõnum meile tänapäeval, nii nagu see oli Taanielile ajastuid tagasi: meie tugevus tuleb Issandast ja see tuleb järkudena. Piibel ütleb, et peaksime osasaama Tema tugevusest igapäevaselt. Me ei saa kuu ega aasta jagu tugevust korruga. Selle asemel Jumal annab meile armu igaks päevaks. Sellepärast me peamegi palvetama lakkamatult, kuna muidu me muutume tülpinuteks, mil „õhuvallavürst“ üritab meid neelata (1. Peetruse 5:8).

Taaniel teadis, et ta vajas abi ja ta ei keeldunud abist, mil Jumal saatis seda talle. Nüüdseks ingel oli lõpetanud oma ülesande Taanieli juures ja küsis Taanielilt, et kas ta mõistis, miks taevane olend oli saadetud Isa poolt teda julgustama. Milline lahkus, kannatlikkus ja kaastunne. Mind huvitab kui me oleksime sama armastavad ja lahked, mil me püüame edastada Kristuse armastuse evangeeliumi neile, kes on segaduses ja kahtlevad Jumala Sõna ehtsuses. Võibolla me peaksime võtma õppetunni sellelt taevaselt olevuselt.

Sel hetkel ingel teatas oma lahkumisest, kuna ta (Gabriel) pidi tagasi minema lahinguväljale – kuid mitte enne kui Taaniel oli täielikult mõistnud, mida Jumal oli näidanud talle tema rahva tulevikust. Gabriel pidi minema Miikaeli juurde lahingusse langenud vaimude vastu, kes kontrollisid Pärsia valitsejat. Hiljem, kui lahing taevastes vaibus, pärast Pärsia valitsejat kontrollinud deemonite löömist, saab olema järgmine kokkupõrge Kreeka liidriga. Lihtsamalt öeldes: Medo-Pärsia saab minema täielikult Kreekale ja järgmine saatanlik vaim saab valitsema selle vallutava rahva liidrit. Kas Jumala Sõna pole hämmastav? Nii ju täpselt juhtuski, just nagu ingel oli öelnud Taanielile, et see saab olema kahesaja aasta möödudes.

Ingli öeldud tekstis on kahekordne tähendus: saab tulema aeg, mil need riigi on jälle lahingus. Seega, millal Pärsia saab olema uuesti juutidega lahingus? See juhtub siis, kui Venemaa armee marsib Iisraeli vastu, nagu mainitud Hesekieli 38:1-2 ja 5. Iidne Pärsia on tuntud kui tänapäeva Iraan ja Iraak. Siis kui Venemaa tungib Iisraeli, Euroopa Liidu liidrid saavad ütleva: „See lihtsalt ei saa juhtuda“ (Taanieli 11:40-41). Siis lääneriikide jõud marsivad, et panna lõpp põhjamaisele Venemaa armeele ja tema liitlastele: Egiptusele, Araabiale ja teistele. Siis me leiame Kreeka printsi asjasse segatuna.

Kuidas me saame selles kindel olla? Kuna Kreeka sai kümnendaks riigiks, mis ühines Euroopa Liiduga 1. jaanuaril 1981. aastal. Võimas taastatud Rooma Impeerium, kaasaarvatud Kreeka, on juba hakkamas moodustama oma enda armeed – armeed, mis saab ühel päeval liikuma suure väega Lähis-Itta. See juhtub meie põlvkonna ajal. See aeg on tulemas. Pitserid, mis hoidsid kinni Taanieli müsteeriume, on nüüd avanemas ja nende avamisel me näeme, kui lähedal me oleme aegade lõpule.

Sõdalane Miikael.

Gabriel on see, kes on tavaliselt seatud teadvustaja rolli, kuigi ta on ka hea sõdalane. Kuid peakingel, kes juhib militaarset taevast väge, on Miikael ning teda on mainitud nii Taanieli kui ka Ilmutuse Raamatus. Üks kõige tähtsam ennustus, mille Taaniel sai, on Taanieli 12:1-s, kus Miikael seisab (kaitseb) Iisraeli rahva eest. Ja millal Miikael tõuseb lahingusse juutide eest? Mil suurim antisemitismi laine ajaloos saab aset leidma, mil Saatan on taevast välja heidetud (Ilmutuse 12:7-13).

Miikael saab olema seal, et võidelda Iisraeli rahva eest ja kaitsta Jumala inimesi. Miikael see sõdalasingel ja Saatan, kunagi taevaste jumal, kaotab ja heidetakse sealt välja. Ta lisab hädasid maa elanikele ja merele, kuid ta teab, et tal on piiratud aeg oma tegude tegemiseks – ainult 42 kuud. Selleks ajaks on pool Katsumusaega juba läbi, millest esimest poolt valitses Saatan poolt juhitud

Antikristus. Kuid nüüd, mil Saatan tuleb alla maale, ta võtab enesele Antikristuse keha ja see maailma liider läheb hulluks. Mida ta üritab teha? Ta üritab hävitada iga juudisoost inimese siit maalt. Ilmutuse 12:13 ütleb: Kui lohe nägi, et ta oli heidetud maa peale, siis ta kiusas taga naist (Iisrael), kes oli toonud ilmale poeglapse (Jeesus Kristus).

See naine on Maarja, juudisoost neitsi, kes kujutab suurimat antisemitistlikku kallaletungi ajaloo. Sellele vaatamata, hea uudis on see, et saab olema võit ja peaingel Miikael saab olema keset seda löömingut. Miikael saab võitma viimase lahingu, kuna Issand sekkub vahele. Ta peatab selle terrorismi juutide vastu ja päästab neid ahastusest. Jeremija 30:7 ja Taanieli 12:1 räägivad sellest imelisest vabanemise päevast, suur päev, mis on veel tulemas. Isegi praegu, me palvetame Iisraeli rahu pärast, kuna kes seda teevad, saavad õitsema (Laulud 122:6).

Pärast seda järgneb Kristuse tulek ja Tema tuhande aastase valitsuse algus maal ja Miikael vabastab maailma selle kõige kurjemast vaenlasest. Ilmutuse 20:1,2 ütleb: Ma nägin taevast alla tulevat ingli, kellel oli sügaviku võti ja suured ahelad käes. Ja ta võttis kinni lohe, selle muistse mao, kes on Kurat ja Saatan, ning aheldas ta tuhandeks aastaks.

Hämmastavad müsteeriumid on avalikustatud peatükis kümme, kuid see nägemus on osaliselt kaetud meie silmadele. Mil me nüüd liigume kahte viimasesse peatükki Taanieli Raamatus, ingellikud olendid püsivad meid varustamas informatsiooniga aegade lõpu kohta ja kuidas meie Päästja ja Issand Jeesus Kristus – ja leegionid inglid – saavad jätkama sekkumist meeste ja naiste suhetesse igal pool. Vaatamata kohutavatele uudiste pealkirjadele tänapäeval, usklik võib olla kindel, et Jumal jääb kontrollima meie maailma, mil rahvusvahelised sündmused juhtuvad meie silme ees – olukorrad, mida me haarames veel täielikumalt, mil me koorime lahti veel müsteeriume, mis olnud peidetud sajandeid.

11.PEATÜKK

Ajalugu lõppeb, prohvetering algab.

Suur reformeerija John Calvin (1509-1564) oli nii hämmastunud Taanieli prohveteringu (esimene osa peatükist 11) kokkulangevusest ajaloo, et ta kirjutas 40 lehekülge kommentaare minutiliste detailidega tulevaste maailma liidri tegudest, kaasaarvatud lahingud ja järgnev intriig. Fakt on, nende salvide piinlikult ja ajalooliselt täpne loomus on pehmeks rääkinud palju liberaalseid kiriku tegelased uskuma, et Taaniel ei saanud seda raamatut kirjutada, öeldes, et inimene peab siis olema kaasteadev nii paljudes detailides, mis saab tulevikus toimuma.

Seega, nad vaidlevad, Taanieli Raamat pidi olema kirjutatud palju hiljem. Sellele ma lihtsalt vastaksin nii, et kuna Jumal on Jumal ja kuna Ta teab kõiki asju, siis see ei oleks üldse raske Kõikvõimsale täita Taaniel oma Püha Vaimuga ja tema kaudu teha teada tulevased ajaloo sündmused (2.Peetruse 1:20,21).

Mõned lugejad võivad tahta, et ma veedaks nii palju aega nagu Calvin, et kirjeldada mineviku ennustusi, mis on juba täide läinud, võibolla lootes, et ma tooks välja iga kuninga saavutused, iga jageluse ja iga ajaloolise olukorra sellest neljasaja aasta pikkusest perioodist, et tõestada, et pole mingit eksimusi Taanieli prohveteringutes. Siiski, neile, kes ei oma suurt ajaloolist suunitlust, siis oleks neile liiga palju detaile, kuna esimesed 35 salmi peatükist 11 sisaldavad 135 prohveteringut – igaüks täielikult täitunud väikseimagi detailini.

Kahtlemata, kaevumine igasse ennustuse, nendest 135-st, muutub äärmiselt töörikkaks. Need kaalutlused mõttes, ma lihtsalt toon välja mõned lõpule viidud ajaloolised sündmused sellest peatükist ja siis veedan enamus ajast uurides paljude sündmuste ühinemiskohti, mis nii tugevalt

viitavad, et me oleme praegu aegade lõpus – diskussioon, mis algab salmis 36.

Taanieli 11:1-4: Ja ma seisin meedlase Daarjavese esimesel aastal temale toeks ning kaitseks. Ja nüüd ma annan sulle teada tõe: vaata, veel kolm kuningat tõuseb Pärsias ja neljas soetab suurema rikkuse kui kõik muud; ja kui ta oma rikkuse tõttu on saanud vägevaks, paneb ta kõik liikuma Kreeka kuningriigi vastu. Siis tõuseb kangelaskuningas, valitseb suure võimuga ja teeb, mida tahab. Aga niipea kui ta on tõusnud, murdub ta kuningriik ja jaguneb taeva nelja tuule poole, aga mitte tema järglastele ja mitte selle võimuga, millega ta valitses; sest tema kuningriik kistakse ära ja saab teistele, aga mitte neile.

Detailid, mis hämmeldavad skeptikuid.

Need esimesed neli salmi jälgivad nelja Pärsia valitseja ja Aleksander Suure ajalugu, andes kokkuvõtvaid detaile Egiptuse Ptolemies'ist ja Süüria Seleucids'ist, kes esindasid kaht suurt divisjoni Aleksandri ülemaailmsest kuningriigist. See on selline ajalooline detail, et see paiskab segi skeptikud, kes ütlevad: „Kuidas saab keegi – Jumal kaasaarvatud – teada sellise täpsusega neid sündmusi ja rahvaste vastasmõju neli sajandit enne nende asjade toimumist?“ Siin, siiski, meid ei häiri kriitikute skeptitsism, vaid pigem tunneme rõõmu teadmisesest, et meil on Jumal, kes teab tulevikku ja on nüüd lubamas meil avada müsteeriume, mis nii kaua on olnud peidus.

Siin on kiire kokkuvõtte mõningatest tohututest prohvetearingute hulgast, mida Taaniel koges oma nägemustes, millest kõik on nüüd täitunud. Kui Taaniel sai oma neljanda ilmutuse, Kүүros oli Medo-Pärsia kuningas. Siiski, Kristus, nägemuses, ütles Taanielile, et saab olema veel kolm kuningat Medo-Pärsias, enne neljanda järglase valitsemist. Need kolm kuningat olid Cambyses, Pseudo-Smerdis ja Darius I Hystaspes. Neljandaks sai Xerxes I, võimas valitseja, kes hiljem kogus kokku suured armeed ja rikkused, mida ta kasutas Kreeka vastu aastal 480 enne Kristust. Ma rõhutan seda siin, kuna see oli Xerxes'e rünnak Kreeka vastu, mis pani Aleksander Suure ründama Medo-Pärsiat 150 aastat hiljem.

Siiski, mitte kõik ei läinud Aleksandril hästi vaatamata tema suurele väele ja valitsemisele maailmas. Kuigi see noor kuningas haaras ülemaailmse kontrolli, ta peagi suri malaariasse ja süüfilisse 32. aastasena. Eelnevalt me nägime lüüa saanud Kreekat, ennustatud panteri kujul (Taanieli 7:6) ja kui jääb Taanieli 8:5-6-s. Prohveteeritud sündmused on täitunud.

Taanieli 11:5-35: Ja Lõuna kuningas saab vägevaks, samuti üks tema vürstidest; aga see saab temast vägevamaks ja valitseb: tema valitsus on suur. Ja aastate pärast teevad nad liidu ja Lõuna kuninga tütar läheb Põhja kuninga juurde rahu tegema; aga tema käsivarrel ei ole jõudu ning tema ja ta sugu ei jää püsima, vaid ta antakse ära, tema ja ta saatjaskond, tema sigitaja ja see, kes teda kosis. Sel ajal tõuseb üks võsu tema juurest ta asemele ja tuleb sõjaväe vastu ning tungib Põhja kuninga kindlustesse, talitab nendega, nagu tahab, ja saab vägevaks. Nende jumaladki ja nende valatud kujud ning hõbedast ja kullast ihaldusväärased asjad viib ta saagina Egiptusesse; siis ta jätab Põhja kuninga mõneks aastaks rahule. See tuleb küll Lõuna kuninga riiki, ent peab omaenese maale tagasi minema. Aga tema pojad varustavad ja koguvad suuri sõjaväehulki; ja üks neist tuleb temale kallale, ujutab maa üle ja käib läbi; siis ta tuleb uuesti ja tungib kuni tema kindluseni. Siis vihastab Lõuna kuningas ja läheb ning sõdib temaga, Põhja kuningaga; too ajab kokku suure väehulga, aga see väehulk antakse Lõuna kuninga kätte. Ja kui see väehulk on võetud, siis läheb ta süda ülbeks; ta tapab palju tuhandeid, aga võitu ei saa. Ja jälle ajab Põhja kuningas kokku väehulga, mis on suurem kui endine, ja mõne aasta pärast tuleb ta temale kallale suure sõjaväe ja rikkaliku vooriga. Ja sel ajal tõusevad paljud Lõuna kuninga vastu; ja sinu oma rahvast tõuseb vägivallamehi, et nägemus läheks tõeks, nad ise aga langevad. Ja Põhja kuningas tuleb ja kuhjab piiramisvalli ning vallutab kindlustatud linna; Lõuna sõjaväed ei pea vastu ega ole ta valitute väel püsimiseks jõudu. Ja see, kes tuleb tema vastu, talitab oma heaksarvamise järgi ja ükski ei suuda seisma jääda tema ees; ta

asub ilusale maale ja lõpp on tema käe läbi. Siis ta pöörab oma näo, et Lõuna kuningas võiks tulla kogu oma kuningriigi võimsusega; ja ta mõtted on õiged ja ta teostab nad, ning annab temale naiseks oma tütre, et seda maad hävitada; aga see ei toimu ega lähe tal korda. Siis ta pöörab oma näo saarte poole ja vallutab paljud; aga üks väepealik teeb ta pilkamisele lõpu, tõesti, ta tasub temale ta pilkamise eest. Siis ta pöörab näo tagasi maa kindluste poole, aga ta komistab ja langeb ning teda ei ole enam. Ja tema asemele tõuseb keegi, kes paneb maksunõudja kõige suursugusemat kuningriiki läbi käima, aga mõne aja pärast ta murdub, ent mitte viha ega sõja läbi. Ja tema asemele tõuseb üks kõlvatu, kellele ei ole antud kuninglikku väärikust; aga ta tuleb ootamatult ja haarab libekeelsusega kuningriigi enesele. Sõjaväed uhutakse sootuks tema eest ja murtakse, nõndasamuti ka lepinguvürst. Niipea kui temaga on tehtud leping, teeb ta pettust; ja ta läheb ning saab vähese rahvaga vägevaks. Ootamatult tungib ta maa viljakamasse ossa ja teeb, mida ta isad ja isade isad ei ole teinud; pillub omadele kokkuröövitud saaki ja vara. Ja ta sepitseb plaane kindlustatud linnade vastu, aga ainult pisut aega. Ja ta õhutab oma jõudu ning julgust, et minna Lõuna kuninga vastu suure sõjaväega; ka Lõuna kuningas valmistub sõjaks suure ja väga tugeva sõjaväega, aga see ei suuda vastu panna, sest tema vastu sepitsetakse vandenõu. Need, kes ta lauas söövad, murravad tema, ta sõjavägi uhutakse ära ja paljud langevad mahalööduina. Mõlemad kuningad mõtlevad südames kurja ja räägivad valet ühes lauas istudeski. Aga see ei õnnestu, sest lõpp tuleb alles määratud ajal. Ja ta läheb tagasi oma maale suure varandusega, aga ta süda on püha lepingu vastu; ta teeb, mida tahab, ja läheb tagasi oma maale. Määratud ajal tuleb ta jälle Lõunasse, aga teisel korral ei sünni nõnda nagu esimesel korral. Sest kittide laevad tulevad tema vastu ja ta lööb kartma ning läheb tagasi, sajatades püha lepingut; ja ta jätkab tegutsemist ning pöördub nende poole, kes loobuvad pühast lepingust. Ja tema poolt saadetud sõjaväed tulevad ja teotavad pühamut, kindlat linna; nad kõrvaldavad alalise ohvri ja panevad sinna hävituse koletise. Ja oma libekeelsusega ta hukutab lepingurikkujaid, aga see rahvas, kes tunneb oma Jumalat, jääb kindlaks ja tegutseb. Ja mõistlikud rahva hulgast õpetavad paljusid, kuigi neid mõnda aega jälitatakse mõõga ja tulega, vangipanekuga ja riisumisega. Sel ajal, kui neid jälitatakse, saavad nad vähest abi, ja paljud hoiduvad libekeelsuses nende poole. Ja mõistlikest langevad mõned, et neid sulatada ja puhastada ja valgeks teha lõpuajaks, sest määratud aeg viibib veel.

Sõjad lõuna ja põhja vahel.

Salmist 5 me hakkame nägema võimsat võitlust aset leidmas lõuna (Egiptus) ja põhja (Assüüria) kuningate vahel. Need riigid olid pidevalt teineteise kõrde kallal, vahetades võite. Võimuhaaramise sulle-mulle saagimine. Lõpuks, skeem oli välja töötatud, et panna lõpp neile pidevatele sõdadele, mis haaras suure hulga inimesi ja nende valitsusi.

Plaan oli selline: Ptolemy III oli tütar Berenice ja oli otsustatud, et kui ta abiellub Antiohhus II-ga Süüriast, siis saab sõlmitud liit ja pikaajaline rahu neil aladel. Siiski, isegi kõige parimad plaanid ei vasta ootustele ning kuna see oli sunniviisiline abiellumine, Süüria Antiohhus II vihkas seda korraldust. Siiski, poliitilistel põhjustel ta valis elada elu, mis talle ei meeldinud. Kuid kui Egiptuse kuningas Ptolemy II suri, Antiohhus taipas, et tal on kuldne võimalus vabaneda oma naisest – mida ta ka tegi. Ta lahutas temast ja võttis tagasi oma algse naise, Laodice'i.

See iidne seebiooper jätkus, mil Laodice lasi Berenice armukadedusest mürgitada suurem osa tema perega koos. Lõpuks, loodetud rahu Egiptuse ja Assüüria vahel ei pidanud vett. Fakt on, see oli alles algus verevalamisel nende kahe võimu vahel.

Järgmised kõrge profiiliga nimed, kes pinnale kerkisid järgmise neljasaja aasta jooksul, olid sellised nagu Ptolemy Euergetes, Seleucus Callinicus, Antiohhus III ja Ptolemy Philopator, kaasaarvatud õela Antiohhus Epifaneseaga, kes Egiptusest naastes oli kogunud suure jõukuse, kes hakkas näitama viha juutide vastu. See mees-metsaline saab samuti olema eelkäija lõpuaja tagakiusamise taga olevale globaalsele diktaatorile, kes pöördub Iisraeli vastu Katsumusajal. Me oleme näinud varem,

et Antiohus oli määratud algkuju tulevasele ülekohtu inimesele – Antikristusele. Ma usun, et ta peagi saab tulema stseenile, mil ajaloo kell tiksus ja toob meid aegade lõppu.

On võimatu kohut mõista ajaloo üle, mis leiab aset salmide 1 ja 35 vahel, ilma et kirjutatakse tohutu kompendium prohveteringutel ja nende tegelikul täitumisel. Juba on saadaval palju kommentaare, mis tegelevad sellistel asjadel. Meie eesmärk on öelda nende salmide kohta järgnevat:

- Need sisaldavad 135 Piibli prohveteringut, mis on 100%-lt täide läinud.
- Pole mingeid toetavaid tõendeid ajaloost, mis lükkaks ümber ühegi neist 135-st prohveteringust.
- Need varustavad veenva sissejuhatusega lõpuaja sündmustesse.
- Selle peatüki järgnevad prohveteringud saavad samuti olema täidetud sama moodi.

See olles tagapinnaks, me nüüd jätkame Taanieli ilmutuste futuristlike loomuste jälgimist.

Taanieli 11:36-45: Ja kuningas teeb, mida tahab, ja ta ülistab ennast ning suurustab iga jumala ees, isegi jumalate Jumala vastu räägib ta kuulmatuid asju; ja see õnnestub tal, kuni viha on teostunud, sest mis on otsustatud, see sünnib. Ja ta ei hooli oma vanemate jumalaist, ka mitte sellest, keda naised armastavad, ja ta ei hooli ühestki muust jumalast, vaid suurustab nende kõigi ees ja austab selle asemel kindluste jumalat; jumalat, keda ta vanemad ei tundnud, austab ta kulla ja hõbedaga, kalliskivide ja väärtasjadega. Ja ta teeb kindlustatud linnu koos võõra jumalaga; kes teda tunnustavad, neid austab ta väga ja paneb valitsema paljude üle ning jagab neile tasuta maad. Aga lõpuajal põrkab Lõuna kuningas temaga kokku ja Põhja kuningas tormab temale kallale sõjavankrite, ratsanike ja paljude laevadega; ta tungib tema maadesse, ujutab need üle ja käib neist läbi. Ja ta tungib ilusale maale ning kümned tuhanded langevad. Aga Edom, Moab ja suurem osa ammonlastest pääsevad tema käest. Ja ta sirutab käe maade järele ja Egiptusemaa ei pääse. Ja ta valitseb kulla ja hõbeda varandusi ja kõiki Egiptuse väärtasju; ja liibüalased ja etiooplased on tema saatjaskonnas. Aga sõnumid idast ja põhjast teevad talle hirmu ja ta läheb ära suures vihas, hukkama ja hävitama paljusid. Ja ta lööb oma toredad telgid üles mere ja püha ilumäe vahele; aga tema lõpp tuleb ja ükski ei aita teda.

Aegade lõpu kuningas.

Kuni selle hetkeni peatükis 11, need 135 prohveteringut, mis omasid pistmist Pärsia ja Kreekaga, on täitunud minuti täpsusega – iga sündmus tõestatud ja dokumenteeritud ajaloolaste poolt ning kulmineerudes „lõpuegade“ õela Antiohus Epifanesega (164. aasta enne Kristust). Nüüd, alustades salmiga 36, me leiame end uuel territooriumil. Siin me äkitselt oleme vastakuti prohveteringutega, mis pole veel täitunud, mis tähendab, et me oleme nüüd astumas aladele, mis räägivad täitumist ootavatest sündmustest – eriti Antikristuse elu ja aeg, kes saab valitsema oma ülemaailmset impeeriumi seitse aastat, mil tema ja tema ülemaailmne valitsus liigub meie Issanda Jeesuse Kristuse teise tulekuni.

Mil seda Katsumusaja Antikristust on kirjeldatud Taanieli ilmutuses, me õpime uuesti, et ta teeb seda, mida ta tahab, ülendades ennast üle kõikide jumalate, rääkides kohutavaid asju Jumala vastu ja õitseb, kuni see „ülekohtus“ on lõpetatud (Ilmutuse 14:10). Ta saab olema täielik diktaator, kes nagu laps nõuab oma osa ja ootab, et täidetak kõik tema soovid. Antikristus saab mõnitama üht ja tõelist Jumalat ja teeb kohutavaid asju jumalate Jumala vastu. Ehk sulle meenub, et neid samu asju öeldi ka tema eelkäija kohta – Taanieli 7:25 väikesele sarvele.

Lihtsamalt öeldes, Antikristus saab olema hullumeelne, kes väidab, et on jumalus, kes saab juhtima seda „lõpuajashow'd“, püüdes hävitada Iisraeli. Pühakiri samuti lisab, et ta „ei hooli sellest, mida naised ihaldavad“ (salm 37). Mõned teadlased arvavad, et see tähendab, et Antikristus ei lasku

normaalsesse füüsilisse suhtesse, mida mees tunneb naise vastu. Kuid see idee ei mahu konteksti. Rohkem kohasem oleks mõte, et see on eriline tung või iha Iisraeli vastu, kellest sai Messia ema, täites Jesaja 9:5-6 ja Miika 5:2.

Seega, kuna Antikristus vihkab Jumalat ja Kristust, siis teda ei huvita Päästja. Ta saab vihkama Jeesust nii väga ja muutub nii vägivaldseks selle vastu, mida Ta esindab, et ta mitte ainult keeldu kummardamast ja teenimast Päästjat, vaid samuti hukkab neid, kes seda teevad (Ilmutuse 13:15; 20:4).

Suur pettur.

Mõned on arvanud, et Antikristus saab olema juut, kes on eemaldunud oma isade Jumalast Yahweh'st. Siiski, see ei saa olle nii, lähtudes prohvetearingust, et ta peab esile tulema taastatud Rooma Impeeriumist ja peab seega olema „poeg“, kes sündinud Euroopa Liidus. Mina usun, et Antikristus saab olema paganrahva hulgast, kes salgab oma enda religioosse kasvatuse ja muutub tunnustatud uskmatuks New Age liikumise mõttemaailmaga. Ma julgustan sind panema eriliselt tähele seda liikumist tulevatel päevadel, mil sa näed selle väge enda ümber ilmumas. Pea meeles, et New Age mõtlemine oma palju ohtlikum kui süütud kristallid, šamaanid, Tarot kaardid ja mõned muusikastiilid.

Pane eriliselt tähele, mis on New Age liikumises kasutuses, sellised laused nagu „teie olete väikesed jumalad“ või „sa võid olla nagu jumal“ või „sa võid ise end õnnelikuks teha“ või „sa ei pea tegema midagi enam kui ainult asetama end oma enda teadvuse keskmesse“ ning muidugi ka pidevalt esinev fraas „mina olen“. Need sõnad ja fraasid asetavad neid jumalateotusesse ja loovad salgava atmosfääri, milles Antikristus tunneb end nagu kodus. Meie, kellel on kõrvad kuulmiseks, peame meeles pidama, et Jumal on paljastamas Taanieli viimaseid tõdesid. Täna on see raamat nüüd avatud ja pitseritest avanemas. Ennustatud sündmused on juhtumas „aegade lõpu“ saabumisel.

Peale Jumala ja Tema rahva vastu olles, Antikristus samuti on ka suur pettur. Ta tuleb kui rahu toov mees, tehes siduva lepingu Iisraeliga Katsumusaja alguses. See pakt saab siduma Iisraeli nii tugevalt Antikristusega, et Iisrael saab olema „käeks“ sellele taastatud Rooma valitsejale Lähis-Idas. Seega, iga rünnak Iisraeli vastu saab olema võetud kui rünnak Antikristuse vastu.

Kuid kui Iisraeli saavad hiljem ründama Egiptus ja Venemaa (Iõuna ja põhja kuningad), me hakkame nägema, et see pakt Iisraeliga on rämps. Kui petlik see Antikristus saab olema? Taanieli 11:38 ütleb: ja austab selle asemel kindluste jumalat; jumalat, keda ta vanemad ei tundnud, austab ta kulla ja hõbedaga, kalliskivide ja väärtasjadega.

Antikristus saab oma osa, kuna tal on võime petta kõiki rahvusi siin maal oma libeda keelega ja New Age liikumise mõtlemisega, surudes kogu maailma enda kontrolli alla. Jumalad, keda ta austab, saavad olema New Age jumalad, inimesed ja isiksused, kõik väiksed jumalad, kelle ülemuseks Antikristus saab olema. See saab olema nagu Robin Hood'i stsenaarium, kus ta võtab rikastelt ja annab vaestele. Ta saab kuhjama massiliselt raha ja tähelepanu. Rahvas saab austama ja järgnema talle kui lemmingid ning ta nõuab neilt seda, mida ta soovib. Kuid ole ettevaatlik, kuna sel hetkel see Euroopa Liidu tegelane saab ennast vabastama oma kõige tulistest järgijatest.

Ilmutuse 13:1-18 on informatsioon selle diktaatori globaalsest võimust. On tähtis, et sa seda teksti loeksid, kuna see annab detailse ennustuse, milline „metsaline“ ehk Antikristus saab olema:

Ma nägin merest üles tulevat metsalist, kellel oli seitse pead ja kümme sarve, ning ta sarvede peal kümme peaehet, ning ta peade peal olid jumalateotuse nimed. Ja metsaline, keda ma nägin, oli pantri sarnane ning ta jalad olid otsekui karul ning ta suu oli nagu lõvi suu. Lohe andis temale oma

väe ja oma trooni ja suure meelevalla. Üks ta peadest oli nagu surmavalt haavatud, ent tema surmahaav paranes. Kogu ilmamaa oli imestunud, käies metsalise järel, ning nad kummardasid lohet, et ta metsalisele oli andnud meelevalla, ning nad kummardasid metsalist ja ütlesid: «Kes on metsalise sarnane ja kes suudab temaga sõidida?» Talle anti suu rääkida suuri asju ja teotada Jumalat ning talle anti meelevald tegutseda nelikümmend ja kaks kuud. Ja ta avas oma suu Jumala teotamiseks, et teotada tema nime ja tema telki - neid, kes viibivad taevas. Talle anti voli pidada sõda pühadega ja neid võita, ning talle anti meelevald iga suguharu ja rahva ja keele ja paganahõimu üle. Teda hakkasid kummardama kõik, kes ilmamaal elavad, kelle nime ei ole maailma rajamisest saadik kirjutatud tapetud Talle eluraamatusse. Kui kellelgi on kõrv, siis ta kuulgu! Kui keegi peab vangipõlve minema, siis vangipõlve ta läheb. Kui keegi peab tapetama mõõgaga, siis mõõgaga ta tapetakse. Siin olgu pühadel kannatlikkust ja usku! Ma nägin maast üles tulevat teist metsalist, sel oli kaks sarve otsekuil tallel ning ta rääkis nagu lohe. Ta tegi kõik esimese metsalise meelevallaga tema ees ning ta tegi, et ilmamaa ja need, kes seal elavad, kummardaksid esimest metsalist, kelle surmahaav oli paranenud. Ja ta tegi suuri tunnustähti, nõnda et ta lasi ka tule taevast maa peale maha tulla inimeste silme ees, ning ta eksitas ilmamaa elanikke tunnustähtedega, mis talle oli antud teha metsalise ees, käskides ilmamaa elanikke teha kuju metsalisele, kellel oli mõõgahaav ning kes oli tõusnud ellu. Talle anti meelevald anda vaimu metsalise kujule, et ka metsalise kuju räägiks ja teeks, et tapetaks igäüks, kes ei kummarda metsalise kuju. Ja ta tegi, et kõik - pisikesed ja suured, rikkad ja vaesed, vabad ja orjad - võtaksid endale märgi oma paremale käele või oma otsaette, ning et keegi muu ei tohiks osta ega müüa kui vaid see, kellel on märk, kas metsalise nimi või tema nime arv. Siin olgu tarkust! Kellel on mõistust, see arvutagu välja metsalise arv, sest see on inimese arv, ja tema arv on kuussada kuuskümmend kuus.

Siin on „metsaline“, kes saab olema tapetud ja siis uuesti ellu äratatuna, nagu Kristuski oli (Taanieli 11:45, Ilmutuse 12:3). Et olla kindel selles, et tema võim jääb vastuvaidlematuks, ta saab nõudma, et märk 666 tuleb omaks võtta kõigil – rikkal ja vaesel, vabal ja orjal. See märk nende otsaesistel või parematel kätel saab olema sunduslik ostmisel – ka kõige tavalisemate asjade puhul, nagu leib näiteks. Paljudele kristlastele teadmata, need arvud on juba esinemas erinevatel kujudel ja on juba valmis kui identifitseerimissildid toodetel, mis lähevad välja või tulevad sisse Euroopa Liitu. Hiljuti 1000 Kreeka ortodoksi preestrit ja nunna pidasid protestimarsi Ateenas tulevase ID vastu, väites et see sisaldab arvu 666. Asjad on liikumas suurel kiirusel, kuid ükski asu, mida me praegu kogeme, ei saa olema võimalik mõista kuni pole saabunud „viimaste päevade“ aeg. Seniks, Taanieli Raamat jääb „suletud raamatuks“, suletud kuni lõpuaegadeni. Ainult sel määratud ajal see raamat saab olema avatud ja ilmutatud – selle müsteeriumid toodud valguse kätte. See tund on saabunud.

Seitsmekümmes nädal on kiiresti lähenemas.

Taanieli 11:40 me loeme: Aga lõpuajal põrkab Lõuna kuningas temaga kokku ja Põhja kuningas tormab temale kallale sõjavankrite, ratsanike ja paljude laevadega; ta tungib tema maadesse, ujutab need üle ja käib neist läbi.

Lõuna kuningas on Egiptus koos Araabia riikidega, mis saavad ühinema Egiptusega. Need riigid on kirjas Hesekieli 38:5,6: Pärsia (tänapäeva Iraan ja Iraak), Etioopia, Liibüa ja Toogarma (Türgi). Süüriat on mainitud Jesaja 17:1 ja see nimekiri jätkub Laulud 83:4-8: Edom, Moab, Ammon (Jordaania), Gebal ja Tüüros (Liibanon) ja Vilistimaa (Palestiina).

Põhja kuningas, Venemaa, ilmub samuti stseenile, tulles põhjast, nagu prohveteeritud Hesekieli 38:15 ja 39:2. Sarnased viited sellele põhjapoolsele militaarsetele liikumisele on leida Jeremija 1:13, 6:22, 10:22 ja Joeli 2:20. Fakt on, et kui tõmmata kaardil tänapäeva Iisraelist sirge joon üles, see läbib Venemaad ja mis veel põnevam, läbib täpselt Moskva. Veel enam, Goog, Maagog, Mesek ja Tubal on kõik linnad, mis leida tänapäeva Venemaal.

Veel enam, kui võtta nimi Mesek ja viia see tagasi oma algsesse vormi, siis see oleks Mesek, siis Mosak, siis Moskoti, siis Moskovi ja lõpuks Moskva. Taanieli prohvetearingud on täitumise äärel. Salmi 40 sõnum on võtmas kuju. Kuna Jumal pidas oma lubadust 135 korda Taanieli 7 esimestes 35-s salmis, siis täidab Ta ka salvide 40 kuni 45 prohvetearingud.

Harmagedooni kampaania algab.

Nagu ma varem mainisin, rabi Shvili oma raamatus „Reckonings of Redemption“, mis kirjutatud 1935. aastal, kirjutas: „Meie, juudid, võime teada kõike meie tuleviku kohta Taanieli Raamatust.“ Kui tõele vastav see on! Teised juudi rabist teadlased selgitavad Taanieli 11:40-45-s olevate õpetuste sügavust. Tsiteerin Midrash Tehillim'it: „Saab olema kolm erinevat rünnakut Jeruusalemma vastu lõpuaegadel.“ Neid kolme militaarset liikumist, mida ta mainib, on plaanis uurida hiljem, kui me seletame Harmagedooni kampaaniat.

Mil Venemaa liigub lõunasse, et pidada lahingut, saab tal olema võimas vägi, mil ta saab tulema vastu Antikristuse armeele kaarikute, ratsanike ja paljude laevadega. See on esimene militaarne laine kolmeharulisest Harmagedooni kampaaniast, mida mainitud Taanieli 11:40, mil lõuna kuningas ja põhja kuningas alustavad oma liikumist. Hesekeeli 38:16 ütleb: Sa tõused mu Iisraeli rahva vastu nagu pilv, et katta maad; see sünnib viimseil päevil: siis ma toon su oma maa kallale, et paganad võiksid tundma õppida mind, kui ma nende silme ees näitan oma pühadust sinu kaudu, Goog. Mil Venemaa on hakanud liikuma, Antikristus saab olema vihane. Ta läheb „imelisse riiki“, Iisraeli.

Siin on tulev stsenaarium. Antikristus saab istuma Jeruusalemmas – juutide templis keset Katsumusaega, nimetades ennast Jumalaks. Kuna ta teab, et tal on ainult natuke aega tegemaks oma globaalseid pahandusi, mil teda juhib Saatan, ta annab maitsta oma viha ja raevu. Kui ta kuuleb, et Venemaa ja Araabia föderatsioon on ründamas Iisraeli, ta teeb kiiresti lõpu Venemaa, Egiptuse ja tema hordide militaarsetele tegevusele. Euroopa Liit on võtnud positsiooni selles konfliktis ja Antikristus on võitnud ja minema ajanud esimese militaarset laine. Siin Venemaa põgeneb Siberisse (Joel 2:20).

Nüüd on teine vägede liikumine tulemas Lähis-Ida poole. Taanieli 11:44 ütleb: Aga sõnumid idast ja põhjast teevad talle hirmu ja ta läheb ära suures vihas, hukkama ja hävitama paljusid. Antikristus on nüüd tõeliselt raevunud. Ta on kuulnud, et suured ida poolt tulevad armeed on liikumas Lähis-Ida poole koos Venemaa armee ülejääkidega, kes oli tagasi aetud Siberisse. See frustrerib teda, mil ta mõtleb, et kuidas on ta suuteline lööma 200 miljoni pealist armeed, kes tulevad teda hävitama (Ilmutuse 9:16). Ta on nüüd kaasa haaratud ja kardab, et ta ei suuda säilitada piisavalt väge enda kaitsmiseks. Sel hetkel Antikristus tapetakse Venemaa poolt (Taanieli 11:45). Kuid nagu me varem õppisime, ta tuleb äkki tagasi ellu, matkides Jeesuse Kristuse ülestõusmist – midagi, mida keegi teine pole ajaloos teinud (Ilmutuse 13:3). Ta uhkeldab selle demonliku imega ja kasutab seda, et teha ennast inimeste seas jumalaks, pannes ennast uuesti ametisse, kui ta vajab seda kõige enam – mil tema maine ja tugevus on ohus. Selle imelise ülestõusmise tõttu kogu maailma saab teda kummardama (Ilmutuse 13:8).

Iisrael, riik mis ei puhka.

Taanieli 11:45 ütleb: Ja ta lööb oma toredad telgid üles mere ja püha ilumäe vahele; aga tema lõpp tuleb ja ükski ei aita teda. Piibel õpetab, et Antikristus saab ennast üles seadma merede vahele – Surnumere ja Vahemere vahele. Püha mägi, milleks on Jeruusalemm, saab olema koht, kus ta elab 3,5 aastat pärast oma ülestõusmist, anastades juutide trooni, mil ta istub kui jumal juutide templis. Teise Tessaloonika 2:4 ütleb: kes paneb vastu ja tõstab enese üle kõige, mida nimetatakse jumalaks või jumalateenistuseks, nii et ta istub Jumala templisse, lastes end paista Jumalana.

See on Katsumusaja keskkoh. Venemaa nüüd ründab maad, kus „kõik elavad müürita ja neil ei ole riive ega uksi“ (Hesekieli 38:11). Iisraelist sai riik 1948. aastal, kuid pole kunagi olnud rahus. Ükski riik ei ihalda nii väga seda rahu, nagu seda on Iisrael. Igapäevased ajalehed ja ajakirjad pidevalt maalivad rahutusi ja raskusi, mida Iisrael kogeb. Peagi lääne liider Euroopa Liidust saab esile tulema ja sõlmima rahulepingu seitsmeks aastaks (Taanieli 9:27). Siiski, isegi see viimane leping, mis tehtud Antikristuse ja Iisraeli vahel, saab olema lühike, kestes ainult 42 kuud, pärast mida Venemaa saab ründama koos Egiptuse ja selle liitlastega. See, ma kordan, on see esimene militaarne laine marssimas Iisraeli vastu Harmagedooni kampaanias.

Siis Hiina ja Lüüa saanud Venemaa armee jäänused ühinevad teiseks laineks Harmagedooni kampaanias, moodustades 200 miljoni pealise armee ja liiguvad Iisraeli vastu. Nad marsivad idast läbi Iraagi ja Süüria alade. Ilmutuse 16:12 ütleb: Kuues valas oma kausi välja suure Eufrazi jõe peale, ning selle vesi kuivas ära, et tee oleks valmis kuningatele päevatõusu poolt. See teine laine hävitab kolmandiku maa elanikest (Ilmutuse 9:18). Vaatamata sellele kolossaalsele väele, Venemaa ja Hiina saavad samuti Lüüa.

Lõpuks, kolmandas ehk viimases Harmagedooni kampaania stseenis Antikristus ja tema armeed võitlevad Kristusega, millest saab kõikide sõdade lõpusõjaks. Harmagedoon ehk HarMegeddoon kogunemiskoht (Ilmutuse 16:16). Seal need armeed marsivad Joosefati orgu (Joel 4:1). Siis Sakarja 14:2 toimub, mil kõik rahvad kogunevad Jeruusalemma vastu lahingusse. Antikristus on teinud kõik enda võimusest selle viimase 42 kuu jooksul, et kallata mürki oma vaenlastele, kuid nüüd ta räägib ülimalt jumalateotust, öeldes: „Mina peatan kuningate Kuninga tulemast võimule.“ Isekalt ta usub, et saab olema võidukas Issanda saatjate vastu. Ilmutuse 19:19 paneb paika selle apokalüpsi sündmuse: Ma nägin metsalist ja ilmamaa kuningaid ja nende väehulki kogunevat sõda pidama temaga, kes istus valge hobuse seljas, ning tema väehulgaga.

Ilmutuse 19:11-s Kristus ilmub valgel hobusel, et valitseda kui kuningate Kuningas ja isandate Issand. Kuid põikpäisena ja mässavana kuni lõpuni, Antikristus ütleb, et teda ei löö ükski armee, kaasaarvatud Kristus. Kuid seekord ta eksib, kuna Kristus hävitab tema oma tulemise kirkusega (2.Tessaloonika 2:8). Kristus siis võtab selle metsalise – globaalse diktaatori – koos valeprohvetiga, kes juhhib maailma kirikut – ja heidab nad mõlemad samasse tulejärve, milles metsaline ja valeprohvet on ikka elus, kannatades põrgupiinasid igavesti ja igavesti.

Jälle see viimane meeldetuletus: kui Jumal tõestas ennast 135 korda Taanieli 11-s, Ta saab kindlasti täitma need ülejäänud prohveteringud – mitte ainult mõnel päeval kunagi, vaid meie päevil. Millal need sündmused saavad toimuma? Aegade lõous (Taanieli 11:4, 12:4). See on varem kui sa arvad. Siin on põhjus. Iidne juutide kirjutis Avodah Zara 3 B ütleb: „Googi ja Maagogi sõda saab olema üks võtmesündmusi Messialikus ajastus.“ Austatud Jerusalem Targum lisab: „Aegade lõpus, Goog ja Maagog saavad marssima Jeruusalemma vastu, kuid hävivad Messia käe läbi.“ Hesekieli 39:6 kinnitab seda. Lava on Antikristuse ilmutamiseks valmis. Siis, pärast seda seitset aastat kurjuse poolt domineerimist siin maal, Jeesus Kristus tuleb, et valitseda maal majesteetlikult ja suures hiilguses tuhat aastat.

12.PEATÜKK

Viimane müsteerium avatud.

Kümnendast peatükist alanud Taanieli „neljas“ nägemus on nüüd jõudnud suure haripunktini peatükis kaksteist, kus on prohvetering Katsumusaja kohta, Vana Testamendi pühakute ülestõusmisest, prohveteringute pitseerimisest aegade lõpuni ja hävituse koletisest. Kõik, mida me oleme õppinud selle hetkeni, on olnud proloog Taanieli prohveteringu imelisele kokkuvõttele. Me

alustame peatükk kahtteist viitega Taanieli rahvale – juutidele – ja peaingel Miikaelile, Iisraeli kaitsjale – ülesanne, mis on olnud täisajaga töö talle juba ajastuid ja mõnel viisil alles nüüd algamas.

Taanieli 12:1-3: Ja sel ajal tõuseb Miikael, see suur vürst, kes seisab su rahva laste eest. Siis on kitsas aeg, millist ei ole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani; aga sel ajal päästetakse su rahvas, kõik, keda leitakse olevat raamatusse kirjutatud. Ja paljud neist, kes magavad mulla põrmus, ärkavad: ühed igaveseks eluks ja teised teotuseks, igaveseks põlastuseks. Siis paistavad mõistlikud nagu taevalaotuse hiilgus, ja need, kes saadavad paljusid õiguse teele, otsekui tähed ikka ja igavesti.

Mil Miikael oli olnud juutide kaitsev järelevaataja läbi ajaloo, tema töö saab muutuma veel kriitiliseks tulevastel päevadel. Lõpuaja reaalsus juutidele, lähtudes prohvetearingust, saab halvenema nii kohutavaks, mida ajaloos pole veel täheldatud. Seega, kui sina ja mina mõtleme, et meil on raske praegustel hetkedel, me peame meeles pidama, et valu ja kurbus, mida me kannatame, on kahvatu väike juutide omaga. Jeremija 30:7 ütleb: Häda! Sest see päev on suur, sellesarnast ei ole. See on Jaakobile ahastuse aeg, aga ta päästetakse sellest. Jeesus kinnitas Jeremija prohvetearingut Matteuse 24:21-s, mil Ta ütles: Sest siis on nii suur ahistus, millist pole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tule enam iial.

Siiski, Jeesus ütleb, et kaitsja Miikael saab samuti olema stseenil, võideldes Saatanaga taevas (Ilmutuse 12:7,8). Taanieli 12:1-s me näeme Miikaeli seismas Iisraeli rahva eest. Miks Miikael saab seal olema? Et juudid võiksid olla füüsiliselt kaitstud. See ongi Miikaeli töö ja juudid – aegade lõpul – ei vaja rohkem tema abi kui ainult „Jaakobi ahastuse“ ajal – ajal, mil Venemaa marsib Lähis-Itta pärast seda, kui Antikristus on murdnud oma lepingu Iisraeliga – 42 kuud pärast lepingu sõlmimist.

Kõik saab olema suhteliselt sujuv selle ajani. Kuid siis...kõik saab olema purustatud tükkideks keset Katsumusaega (Taanieli 9:27), mil Venemaa läheb Iisraeli ründama (Hesekieli 38:11). See on alguseks suurele juutide tagakiusamisele, mil Saatan heidetakse taevast välja, kelle peamiseks ülesandeks on juutide hävitamine maa pealt (Ilmutuse 12:13). Sel põhjusel Miikael saab olema seal, et seista Iisraeli rahva eest, nagu on ilmutatud Taanielile peatükk 12 esimeses salmis.

Need, kes magavad, saavad ärkama.

Kui sa oled juudisoost inimene, ma tahan, et sa teaksid, et sinu Vana Testament õpetab ülestõusmise lubadust ja et on olemas hauatagune elu. Kahjuks, paljud juudid ei tea, et Taanieli 12:2 on Piiblis. See lõpuaja sündmus on üks asi, mida inimene peaks ootama, kui ta on vastuvõtnud Jeesuse oma Päästjaks ja ootab Messia tagasitulekut. Kui sa oled pagan, kes armastab juute, on ülem, et sa jagad seda teksti oma juutidest sõpradega ja julgustad neid mõistma, et saab olema samuti koht neile lõpuaja sündmuste ajal. Siin on stsenaarium ja seda on oluline teada mõningate detailideni. See kõik algab õiglaste ülestõusmisega Ülesvõtmise ajal.

Me loeme Johannese 5:28,29-st: Ärge pange seda imeks; sest tuleb tund, mil kõik, kes on haudades, kuulevad tema häält ning tulevad välja: need, kes on teinud head, elu ülestõusmiseks. See on Ülesvõtmine. Siis: aga need, kes on teinud halba, hukkamõistmise ülestõusmiseks. See on siis, kui kadunud hinged äratatakse tuhande aasta lõppedes, et seista Jeesuse Kristuse ees Suure Valge Kohtujärje juures (Ilmutuse 20:11-15). Ilmutuse 4:1 ütleb: Pärast seda ma nägin, ja vaata: taevast oli avatud uks, ning sama hääl, mida ma olin kuulnud enesega rääkivat otsekui pasun, ütles: «Tule siia üles ja ma näitan sulle, mis peab sündima pärast seda!» Sel silmapilgul, meie, kes oleme usklikud, oleme läinud – ära võetud, et olla koos Kristusega. Seda kinnitab 1.Tessaloonika 4:16, 17, mis ütleb: sest Issand ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses, pärast kistakse meid, kes me oleme üle

jäänud elama, ühtviisi koos nendega pilvedes üles õhku Issandale vastu, ja nõnda me saame alati olla koos Issandaga.

Mitte just kõige ilusam pilt.

Sel hetkel, kohutav Katsumusaja tund hakkab avanema. Neile, kes ei ole nõus sellega, mida ma nüüd kavatsen kirjutada, ma tahaks öelda seda: ma olen ainult sõnumitooja sellest, mis on kindlalt mainitud Jumala Sõnas. Need ei ole minu mõtted, vaid pigem Jumala sõnad Pühakirjast. Seega sel Katsumusajal suur hulk nii juute kui paganaid saab olema tapetud, kuna nad keelduvad võtmast vastu metsalise märki (Ilmutuse 13:15). Ilmutuse 20:4 lisab: Ja ma nägin troone ja neid, kes nende peal istusid; ja kohus anti nende kätte; ning ma nägin nende hingi, kelle pead olid kirvega maha raiutud Jeesuse tunnistamise pärast ja Jumala sõna pärast, ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kuju ega olnud võtnud tema märki oma otsaette ega käe peale. Nad tõusid ellu ning valitsesid kuningatena koos Kristusega tuhat aastat.

See on nende ülestõusmine, kes elasid Katsumusaja tunnil – need, kes päästeti 144000 pöördunud juudi jutluse kaudu Ilmutuse 7:4-8 mainituna. Nende ustavate sulaste tõttu miljonid inimesed – juudid ja paganad – kutsuvad Kristuse oma elu Päästjaks ja Issandaks. Need on need inimesed, kes tulevad välja Katsumusajast ja kes on pesnud oma rüüd Talle veres. Miljonid saavad füüsiliselt üle elama selle seitse aastat kestva Katsumusaja ja saavad samuti olema vaimselt päästetud.

Matteuse 25:31-46-s Kristus tuleb tagasi, et mõista kohut rahvaste üle ja et alustada oma tuhat aastat kestvat valitsemist, lubades neil, kes elasid üle need 2520 päeva, siseneda tuhandesse aastasse oma loomulikes ihudes. Sel hetkel, eelnevalt üles võetud pühakud tulevad koos Kristusega tagasi (Juuda 14). See on hetk, mil Ta tuleb kui kuningate Kuningas ja isandate Issand (Ilmutuse 19:16). Taevased armeed järgnevad Talle, et laskuda Pühasse Linna – uude Jeruusalemma, mis hõljub maise Jeruusalemma kohal – tuhandeks aastaks.

See linn, kaheteist väravaga, austab igat kahteist juudi patriarhi Vanast Testamendist, kelle nimed on kirjas igal väraval. Kuidas juudid saavad selles stsenaariumis? Lihtsalt vastates – juutidest usklike ülestõusmine selles peatükis, salm 2. Miljonid, kes surid Katsumusajal, nii paganad kui juudid, pluss kõik usuvad Vana Testamendi juudid (4000 aasta jooksul), on üles äratatud, et elada koos Kristusega tuhat aastat sellest silmapilgust, mil meie Päästja naaseb kui kuningate Kuningas ja isandate Issand (Ilmutuse 19:16; 20:4). Need Vana Testamendi juudid uskusid ja vaatasid Messia esimese ja teise tuleku poole ja rajasid oma usu Temale kui nende Lunastajale – baseerudes Jesaja 53 ja Laulud 22-le.

Need ülestõusnud juudid, kes elasid püha elu, nagu ka Taaniel, saavad tasud just nagu Kogudus saab Kristuse kohtujärje ees (2.Korintose 5:10; Roomlaste 14:10; 2.Timoteose 4:7,8; Ilmutuse 4:10-11). Seega, oleme me siis kas juutidest või paganatest usklikud, meile saavad olema tasud kogu ustavuse eest. Pea meeles, et kõik need pühakud kogunevad ainult ühel põhjusel: et elada ja valitseda koos Kristusega tuhat aastat. Kui sa ei usu, et juudid ja kristlased valitsevad võrdselt Kristuse maises kuningriigis, ma soovitan sul uuesti õppida Efeslaste 2:14-22 ja Ilmutuse peatükki 21 ja 22, mis on selle imelise lubaduse alused.

Taanieli 12:4-13: Aga sina, Taaniel, pea need sõnad saladuses ja pane raamat pitsoriga kinni lõpuajaks! Siis uurivad seda paljud ja äratundmine süveneb.» Ja mina, Taaniel, vaatasin, ja ennäe, veel kaks inglit seisid seal, üks jõe siinpoolsel kaldal ja teine jõe sealpoolsel kaldal. Ja üks küsis linases riides mehelt, kes oli jõe vete kohal: «Kui kaua tuleb oodata nende imede lõppu?» Siis ma kuulsin linases riides meest, kes oli jõe vete kohal, kuidas ta oma paremat ja vasakut kätt taeva poole tõstes vandus selle juures, kes igavesti elab: «Tõesti, aeg, ajad ja pool aega! Ja kui püha rahva jõu hävitus on lõpule jõudnud, siis teostuvad need kõik.» Ma kuulsin, aga ei mõistnud, ja ma

küsisin: «Mu isand, missugune on nende lõpp?» Aga ta ütles: «Mine, Taaniel, sest need sõnad jäävad saladusse ja pitsoriga kinnipanduks kuni lõpuajani! Paljusid puhastatakse, tehakse valgeks ja sulatakse, aga õelad teevad õelust ja ükski õel ei mõista seda; aga mõistlikud mõistavad küll. Ja alates sellest ajast, kui kõrvaldatakse alaline ohver ja sinna pannakse hävituse koletis, on tuhat kakssada üheksakümmend päeva. Õnnis on see, kes ootab ja elab üle tuhat kolmsada kolmkümmend viis päeva. Aga sina mine lõpule vastu ja puhka ning tõuse oma liisuosaks päevade lõpus!»

Sulge sõnad...pitseeri raamat.

Taanielile on öeldud, et tema nägemus ei ole tema ajaks ja et tema ilmutus saab olema mõistetud ainult aegade lõpus. Sel põhjusel paljud need prohveteringud mainivad taastatud Rooma Impeeriumi, mainitud Taanieli peatükis 2 kuju kujul, nagu ka nelja metsalise kujul, kirjeldatud peatükis 7. Neid ei oleks saadudki mõista enne aegade lõppu, kuna need olid suletud.

Ajalooliselt, ükski Taanieli prohvetering ei olnud mõistetav Piibli uurijatele, kuni aastani 1890, mil dr. Gabaelein alustas õpetust taastatud Rooma Impeeriumist, mis saab tulema mängu aegade lõpus. Seega, terminoloogia „pea need sõnad saladuses aegade lõpuni“ muutub alles kehtivaks ebaharilikul viisil 20. sajandi alguses.

See on siis, mil me samuti hakkame mõistma selgelt, et suur riik saab marssima Iisraeli vastu (Hesekieli 38 ja 39) ja et see vaenlane tuleb põhjast. Me oleme juba näinud Taanieli 11:40-s, kuidas lõuna kuningas (Egiptus) ja põhja kuningas (Venemaa) saavad ühinema välksõjaks, mida maailm ei ole veel näinud. Keegi ei oleks suutnud mõista Taanieli nägemust enne kindlate sündmuste toimumiste ilmutust Jumala sulastele. Täna me mõistame, kuidas see saab kõik juhtuma. Kuid millal see juhtub? „Mil paljud liiguvad edasi tagasi ning uurivad seda paljud ja äratundmine süveneb“. Sellele tekstile on kahekordne tõlgendus. Esiteks, reisimine on üha kasvav ja teadmised on kahekordistumas iga 22 kuu tagant.

Teine tähendus on see, et aegade lõpu ajal liialdane lummus lõpuaja teadmiste järele saab kasvama, inimesed jooksmas edasi ja tagasi, et õppida kõike võimalikku, mis puudutab prohveteringut Kuninga naasmisest. See on koht, kus me praegu oleme, selles lõpuaja sündmuste keskel. Peagi Päästja saab kutsuma oma Koguduse enda juurde, pärast mida Ta tuleb seitse aastat hiljem tagasi oma rahvaga, et valitseda. See kõik on võtmas kuju – just nagu Püha Vaim Taanieli kaudu ütles.

Aeg, ajad ja pool aega.

Uuesti, Taanieliga on kaks ingliti, kes tulid andma temale enamast valgust ajaloolistele asjadele, mis puudutab aegade lõppu. Taaniel jääb uudishimulikuks. Ta tahab teada, mis saab aset leidma tulevikus – ja ta on eriliselt uudishimulik selle suhtes, mis saab juhtuma tema rahvaga, juutidega, viimastel päevadel enne Messia ilmumist. Üks ingel vastab öeldes, et see aeg, ajad ja pool aega saavad tooma kõiki neid asju lõpule. Mis asju ja mida on mõeldud selle all? Ingel on viitamas kohutavale lahingule, mis leiab aset Taanieli peatükis 11, mil lõuna kuningas (Egiptus) tungib Iisraelile kallale, juhtides Araabia riike ja olles liidus põhja kuningaga ehk Venemaaga.

See esimene sõdalaste laine on arutatud peatükis 11. Järgmiseks, Hiina siseneb lahingusse oma 200 miljoni sõduriga, kus löövad kaasa eelneva lahingu Venemaa jäänused, ehk see on Harmagedooni kampaania teine lahing (Taanieli 11:44). See on informatsioon, mille Taaniel sai, kuid see ei olnud tingimata sõnum, mida ta tahtis kuulda.

Kuid kuidas on selle näiliselt krüpteeritud fraas aja, aegade ja pool aja kohta ja mis saab siis lõpule viidud? Tuleta meelde, et Venemaa alustab oma liikumist Iisraeli alade poole keset Katsumusaega,

just pärast seda, kui Antikristus murrab oma rahulepingu Iisraeliga. Aeg = üks aasta; ajad = veel kaks aastat ja pool aega = pool aastat, kokku 3,5 aastat. Need Ilmutuse 13:5 42 kuud on tõlgitud 1260-ks päevaks Ilmutuse 11:3-s ja 12:6-s. Need kohutavad lahingud saavad ilmne 42 kuu jooksul kuni ajani, mil metsaline ja tema armeed võitlevad Jeesuse Kristuse vastu, mida mainitud Ilmutuse 19:11-21.

See on kolmas ja viimane osa Harmagedooni kampaaniast, mida on põhjalikult kirjeldatud eelnevas peatüki. Siis kui Kristus ilmub, Jesaja 2:4 sõnad saavad reaalsuseks: Ja tema mõistab kohut paganate vahel ning juhatab paljusid rahvaid. Siis nad taovad oma mõõgad sahkadeks ja piigid sirpideks; rahvas ei tõsta mõõka rahva vastu ja nad ei õpi enam sõdimist. Kuid see vajab tõelist Printsi – Issandat Jeesust Kristust – et tuua ajalugu oma lõpuni, kelle nimeks on Rahuvürst (Jesaja 9:5).

Katsumus kasvatab kannatlikkust.

Sel terrori ajal, mis saab aset leidma Pühal Maal, inimesed saavad põgenema ja olema laiali pillutatud. Matteuse 24:16-21 ütleb: siis need, kes on Juudamaal, põgenegu mägedesse. Kes on katusel, ärgu tulgu alla oma majast midagi võtma, ja kes on põllul, ärgu pöördugu tagasi võtma oma kuube! Aga häda neile, kes on lapseootel, ja neile, kes imetavad neil päevil! Aga palvetage, et teie põgenemine ei juhtuks talvel ega hingamispäeval. Sest siis on nii suur ahistus, millist pole olnud maailma algusest kuni praeguse ajani ega tule enam iial. Kujutle ette, kuidas Taaniel pidi end tundma, mil ta jälle kuulis hämarat prohvetearingut tulemas nende kahe ingli suust, kes teavitasiid teda, et kõik mida ta hetkel kuuleb, on mõeldud aegade lõpuks.

Ingel ütles veel üht asja. Ta rääkis, et paljud saavad olema puhastatud ehk valgeks pestud - inimesed, kes on mõistnud ja samuti need, kes olid õelad ja kes oma õeluses ei olnud suutluse mõistma Jumala asju. Esimese Korintose 2:14 ütleb, et inimese loomus, inimene kes on päästmata, ei mõista Jumala asju. Selliste inimeste jaoks on nad rumalad. Nad ei saa mõista neid, kuna neil pole mingit vaimset tajumist. Teisest küljest, Jumala rahvas – kuna nemad kui Jumala ustavad sulased – on kogenud selliseid katsumusi ja on olnud puhastatud läbi nende testimise aegade.

Apostel Paulus ütles, et katsumus kasvatab kannatlikkust meie sees. See teeb meist midagi. Seega, need kes on käinu läbi valu ja kannatuste – kuid kes on jäänud selles Issanda poolele ja on lugenud Tema Sõna ja on palvetanud usus, uskudes ja on mõistnud Jumala asju Püha Vaimu kaudu – saavad kõigi nende ennustuste ilmutuste osaliseks. Kuid need, kes on muutnud oma südame kõvaks õeluse kaudu, saavad minema aegade lõppu täielikult ignorantselt ja olles ükskõiksed lõpuaegade ennustuste suhtes.

1260 päeva...1290 päeva.

Kui sa oled teinud need arvutused, mis leida selles tekstis, siis sa kindlasti mõtled, kuidas need inglid jõudsid 1260, siis 1290 ja siis 1335 päevani. Jällegi, Jumala Sõna on alati tähenärijalikult korrektne ja täpselt õiges ajas. Seda kaaludes, teadeanne on tehtud, et peagi tuhande aastane Kuningriik saab olema rajatud, kuid esmalt on tähtis sisseõnnistamise aeg. Et aidata meil mõista selle tähtsust, vaadake korra 2.Ajaraamat 30:2-4, kus me loeme: Kuningas oma vürstidega ja kogu Jeruusalemma kogudusega oli otsustanud pidada paasapäha teises kuus. Sest nad ei saanud seda pidada õigel ajal, kuna preestrid ei olnud küllaldaselt arvul endid pühitsenud ja rahvas ei olnud kogunenud Jeruusalemma. See asi oli õige kuninga silmis ja terve koguduse silmis.

Kuningas Hiskija ütles, et ei saa olema mingit paasapäha, kuna preestrid ei olnud ennast pühitsenud – mis võtab aega 30 päeva. See on ilus pilt sellest, miks lisa 30 päeva on vajalik Jumala rahvale, et valmistada ennast vaimselt valitsema koos Kristusega ajaloo suurimaks sündmuseks.

Seega, mil me vaatame järgnevale arvule, 1290 päeva, me lihtsalt peame uurima Pühakirja teisi kohti, just nagu meie tegime, et näha põhjust. Kui on veel üks 45 päevane periood mainitud meie tekstis. Siin on põhjus: kui Kristus tuleb tagasi, Ta mõistab kohut riikide ja nende rahvaste üle ja Tema otsus otsustab, kas nad pärivad või mitte sisenemist Tema imelisse tuhande aastasesse kuningriiki (Matteuse 25:31-46). See kohus kahtlemata vajab lisa 45 päeva! Seega, me lisame kokku 1260-le päevale 75 päeva. Siin pole mingit vasturääkivust. Siin on see, miks on vaja 45 päeva otsustamiseks, kes siseneb tuhandesse aastasse ja 30 päeva on vaja treenimaks Jumala rahvast Kuningriigi teenistusse, tutvumaks Kuningriigi seadustega, nagu on kirjeldatud Matteuse peatükkides 5 kuni 7.

Nüüd kui me jõuame Taanieli Raamatu viimase salmini, see suur pühak ja Jumala mees on oma 90-ndates. Ingel ütleb talle, et läheks lõpuni, puhkaks ning tõuseks oma liisuosaks päevade lõpus. Ingel on ütlemas seda, et peagi saabub Taanieli surm ja ta saab puhkama oma töödest. Kuid ingel lisab, et imeline päev saab tulema, mil Taaniel ja kõik usklikud juudid saavad seisma ja olema ülestõusnud surnuist, et valitseda koos Kristusega.

Üks pühakute grupp, kes elasid üle Katsumusaja, on valitud Matteuse 25:31-45 ja sisenevad Kuningriiki oma loomulikes ihudes. Siis on grupp usklikke, kes surid Katsumusajal ja on ülestõusnud samal ajal kui Vana Testamendi pühakud. Need Vana Testamendi ülestõusnud pühakud ja Katsumusaja usklikud saavad elama Pühas Linnas kirkastatud ihudes ja saavad koos valitsema Jeesuse Kristusega tuhat aastat koos ülesvõetud usklikega, kes naasevad koos Issandaga.

Selle pärast ongi kaheteist juudi patriarhi ja kaheteist apostli nimed mainitud Püha Linna väravatel. Nad esindavad kõiki ülestõusnud usklikke, nii juute kui kristlasi. Tohib ma kordan, mida ma just väitsin, et keegi ei saaks valesti tõlgendada ja mõista seda just analüüsitud Pühakirja kohta. Saab olema neli gruppi jagamas Kristuse kuningriiki tuhat aastat.

(1) usklikud, kes olid ülesvõetud ja kes naasevad Kristusega seitse aastat hiljem kirkastatud ihudes (Juuda 14, Ilmutuse 19:14). (2) usklikud, kes on valitud Kristuse naasmisel ja on kutsutud sisenema kuningriiki oma füüsilistes ihudes (Matteuse 25:34). (3) Vana Testamendi juutidest usklikud, kes hõlmavad enda alla 4000 aastat, kes on ülestõusnud surnuist Kristuse naasmisel, et siseneda kuningriiki kirkastatud ihudes, sarnaselt ülesvõetute grupile (Taanieli 12:2). (4) usklikud, nii juudid kui ka paganad, kes surid Kristuse eest Katsumusajal ja on ülestõusnud surnuist Päästja teisel tulekul (Ilmutuse 20:4).

Sel hetkel, ingel on ütlemas Taanielile: „Halleluuja! Sa saad olema nende hulgas! Sa oled läbinud karmid ajad, Taaniel, ja sa oled olnud ustav lõpuni. Taaniel, sind saab suurelt tasustatama.“ Mina isiklikult usun, et Taaniel saab olema üks valitsejaid sel tuhande aastasel Kristuse valitsemisel siin maal. Taaniel kindlasti omas suuri juhtimise kogemusi, mil teenis kuue kuninga käsutuses. Siiski, suurim moment selle mehe elus, kes palvetas kartmatuses avatud akna juures, kes magas ühe öö näljaste lõvide koopas, saab olema aeg, mil ta teenib kuningate Kuningat, Issandat Jeesust Kristust tuhat aastat – aeg, mil sina ja mina saame samuti jagama Jumala õnnistusi.

Ja seega me jõuame Taanieli Raamatu lõppu ja vaatame seda viimast lõpuaja müsteeriumi, mis on nüüd pitserist avatud. Me oleme näinud, kuidas Taanieli Raamat selgelt näitab kõikvõimsa Jumala suveräänsel valitsemisel inimsuhete üle. Me oleme näinud prohvetearingut prohvetearingu järel täitumas, kõik kinnitatud ja dokumenteeritud teadlaste ja religioossetes ajaloos. Me oleme jälginud Jumala kontrolli jätkumist aegade lõpuni, andes paganrahvastele maailma valitsemise kuni Kristuse tulekuni.

Ta on peagi tulemas.

Kui sa oled Tema järgija, kes on peagi tulemas, siis sa võid olla kindel, et sa ei pea sisenema Katsumusaja tunni piinadesse ja kannatustesse. Seda aga ei saa öelda neile, kes jätkavad selja pööramist Jumalale ja kes valivad elada oma enda ajakavas. Nüüd on päästeaeg. Meie Issand Jeesus Kristus on peagi tulemas. Kas sa saad olema ülesvõetud kohtuma Kristusega, et hiljem tulla tagasi koos Temaga, mil Ta rajab oma tuhande aastase Kuningriigi? On lihtsalt liiga palju märke, viitamas aegade lõpule, et mitte võtta seda sõnumit südamesse. Taanieli Raamat on nüüd lõpuks avatud ja ilmutatud neile, kel on silmad nägemiseks. Kristuse tagasituleku aeg on lähedal.

See on minu palve, et sa pole lugenud neid artikleid ainult huvist ajaloo vastu. Need on palju enamat. Need on hoolikalt kavandatud joonised aegade lõpuks. Kuid selle raamatu mõistmise võti ei ole iga nüanssi mõistmises, iga metsalise, iga sarve ja iga prohvetearvu mõistmises. Selle asemel see on elava Sõna – Issanda Jeesuse Kristuse – tundmises, kes on peagi tagasi tulemas.

Ma lõpetan selle artikli, tsiteerides ühe austatud Piibli teadlase dr. John F. Walvoord'i sõnu, kes seletas oma raamatus „Taaniel: võti prohvetlikule ilmutusele“:

„Kuna kristlased elavad armuajas ja on otsimas nende raskete aegade mõistmist, mis võib viia lõpule Jumala eesmärgi Tema kogudusele, Taanieli raamat, nagu mitte kunagi varem, heidab laialdaselt valgust ajutistele sündmustele, näidates ette lõpetamist, mis ei pruugigi olla enam väga kaugel. Kui Jumal on äratamas oma rahvast Iisraelis poliitiliselt, lubades kirikul kaasa tõmbuda ükskõiksusesse ja lahtiütlemisse ja lubades riikidel liikuda poliitilise väe koondamisele, siis ei pruugi enam kaua minna, mil aegade lõpp vallutab maailma. Paljud, kes ootavad Issanda naasmist, aimavad ette nende eemaldamist maalt enne viimaseid päevi. Mil Jumala plaan on jätkunud omal kursil, siis on selge, et Jumal pole lubanud maailmal langeda põrmuks maha. Nagu Kristus ütles maal olles: kuni taevas ja maa püsivad, kuni kõik, mis sündima peab, on sündinud (Matteuse 5:18).“

Millele mina lisaks ainult seda: tule ruttu, Issand Jeesus. Maranata!

Artiklid pärit leheküljelt www.jvim.com iganädalastest uudiskirjadest.
Autor Jack Van Impe

Tõlkis Roland Palu - web.zone.ee/kristlik_elu

Toimetas Antti Loodus – www.ajamargid.com